

ΝΕΑ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
2020

Ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΤΑΤΖΗΣ
1222 - 1254

ΕΙΡΗΝΗ
ΥΜΙΝ

ΕΙΡΗΝΗ
ΥΜΙΝ

Ο ΞΕΛΑΔΑΚΤΥΛΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ
14 προφῆτες προφητεύουν γιά τόν Ἅγιον Ἰωάννη Βατάτζη
καί τόν τρίτο παγκόσμιο πόλεμο.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ
ΛΑΡΙΣΑ ΙΟΥΝΙΟΣ 2021
www.marmaromenosautokratoras.gr

27^η ΧΙΛΙΑΔΑ

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΟΥΚΑΣ ΒΑΤΑΤΖΗΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΟΥΚΑΣ ΒΑΤΑΤΖΗΣ γεννήθηκε τό 1193 στό ιστορικό Κάστρο τῆς Θράκης, στό Διδυμότειχο. Κατάγονταν ἀπό οἰκογένεια ἡ ὁποία βρισκόνταν κοντά στή βασιλική σύγκλητο, ἀφοῦ ὁ παππούς του Κωνσταντῖνος, ὁ Βατάτζης λεγόμενος, ἦταν Στρατοπεδάρχης τοῦ βασιλέως Μανουήλ τοῦ Κομνηνοῦ.

Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη Βατάτζη τοῦ Ἐλεήμονος, τιμᾶται καί ἐορτάζεται στό βυζαντινό Διδυμότειχο στίς 4 Νοεμβρίου. Ὑπάρχει σάν θησαυρός ἡ φορητή εἰκόνα τοῦ Ἁγίου, πού ἔχει γραμμένο καί τό Ἀπολυτίκιό του:

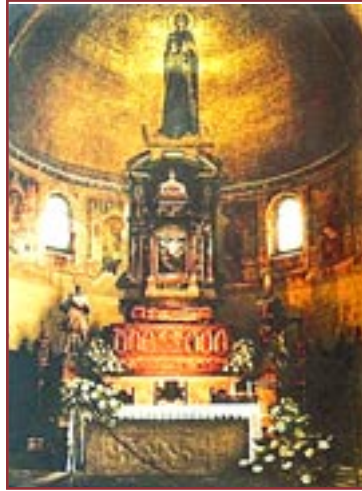
Ἐπίσης ὑπάρχει ἡ ἱερή ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου καί ὁ παρακλητικός κανόνας καί ἀναφέρεται τό ὄνομά του στόν ἱερό Συναξαριστή.

Ἀπολυτίκιο

"Τόν λαμπρόν Βασιλέα καί τῶν πιστῶν μέγα καύχημα καί τῶν νυμφαίων τό κλέος, Ἰωάννην τιμήσωμεν, ἐν ὕμνοις καί ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τήν μνήμην ἐπιτελοῦντες αὐτοῦ, συμφώνως ἀνακράζοντες. Δόξα τῷ σέ Δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διά σου πᾶσιν ἰάματα".

Τό παρόν βιβλίο, εἶναι προφητεῖες τῶν Ἁγίων πατέρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Εἶναι χρήσιμο σέ ἐκείνους, πού θέλουν νά μάθουν τί θά γίνει στό μέλλον. Γιά νά γνωρίζουν τά γεγονότα, τά ὁποῖα θά γίνουν.

Ἐρευνήσαμε πολλά καί διάφορα προφητικά καί ἱστορικά βιβλία, γιά νά ἐνημερώσουμε τόν κόσμο γιά τόν **Ἅγιο Αὐτοκράτορα Ἰωάννη Βατάτζη**, πού μέχρι τότε, ἦταν ἄγνωστος. Εἴμασταν οἱ πρῶτοι πού γράψαμε γιά τόν Ἰωάννη Βατάτζη. Πρίν ἀπό μας, δέν εἶχε γράψει κανείς...

Ἡ ἁγία Τράπεζα τῆς Ἀγίας Σοφίας

Οἱ Ἐνετοί τὴν ὑπερθαύμαστον καὶ ἀξιόκουστον ἁγία Τράπεζαν τῆς Ἀγίας Σοφίας πολύτιμον καὶ ὠραισιτάτην τὴν ἔβγαλαν ἀπὸ τὸν ναόν καὶ τὴν ἔβαλαν εἰς τὸ καράβι καὶ καθὼς ἔκαμαν ἄρμενα καὶ ἐπήγαγιναν εἰς τὴν Βενετία ὧ τοῦ Θαύματος! πλησίον τῆς νήσου τοῦ Μαρμαρᾶ ἄνοιξε τὸ καράβι καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν ἡ ἁγία Τράπεζα καὶ ἐβούλιαξε καὶ εἶναι ἐκεῖ ἕως τὴν σήμερον, καὶ τοῦτο εἶναι φανερόν καὶ τὸ μαρτυροῦν οἱ πάντες, διότι ὅλον τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅταν κάμνει φουρτούνα, ἡ θάλασσα ὅλη κάμνει κύματα φοβερά, εἰς δέ τὸν τόπον ὅπου εἶναι ἡ ἁγία Τράπεζα εἶναι γαλήνη καὶ δέν ταρασσεται ἡ θάλασσα.

Τὸ παρὼν βιβλίον, εἶναι τὸ πρῶτον βιβλίον ποὺ ἀναφέρεται στὸν Ἰωάννη Βατάζη τὸν ἐλεήμονα, ποὺ ἦταν ἄγνωστος σὲ ὅλους, μὲ πρώτη ἔκδοση τὸ 2005.

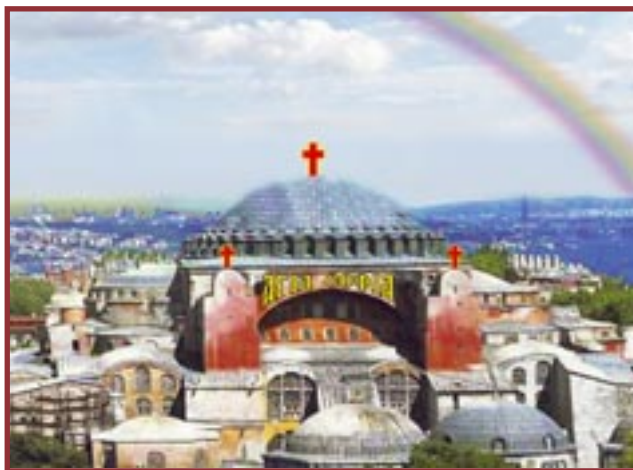
Νόμισμα τῆς ἐποχῆς 1222-1254 τοῦ Αὐτοκράτορα
τοῦ Βυζαντίου Ἰωάννη Βατάτζη τό ὅποῖο δείχνει
στήν μία ὄψη τόν Ἰωάννη νά στέφεται ἀπό τήν Παναγία
καί στήν ἄλλη τό Χριστό.

Γενική ἐσωτερική ἄποψη τῆς Ἀγίας Σοφίας

Ἁγία Σοφία, ὁ Ἰουστινιανός, ἡ Παναγία καί ὁ Μ. Κων/νος

ΕΛΛΩ Η ΠΟΛΙΣ

Τό ἐξώφυλλο φιλοτέχνησε ὁ συγγραφέας

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΤΑΤΖΗΣ

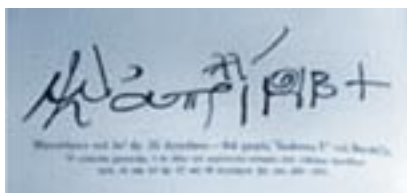
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

1222 - 1254

Ο ΕΞΑΔΑΚΤΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΛΕΗΜΩΝ

(14 ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΡΙΤΟ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ)

Υπογραφή τοῦ Αὐτοκράτορα

«Οἱ γενάρχαι τῆς βασιλείας μου, οἱ ἀπό τοῦ γένους τῶν Δουκῶν καί Κομνηνῶν, ἵνα μή τοὺς ἄλλους λέγω, τοὺς ἀπό γενῶν Ἑλληνικῶν ἄρξαντας, ἐπὶ πολλὰς ἑκατοστίας ἐτῶν τὴν ἀρχὴν κατέσχον τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Ἰωάννης Γ΄ Δούκας Βατάτζης

Ἀπαγορεύεται ἡ δημοσίευση μέρους τοῦ βιβλίου
ἢ περίληψη αὐτοῦ, χωρὶς τὴν ἐγγραφὴ ἄδεια
τοῦ συγγραφέα καὶ χωρὶς ἀναφορὰ στὴν πηγὴ.

27η χιλιάδα

Λάρισα Ιανουάριος 2020

Τό βιβλίο τυπώθηκε σέ 4 γλώσσες.

**Έλληνικά, Άγγλικά, Γερμανικά
και Ρωσικά.**

**Ο κόσμος άνησυχεί νά μάθει γιά τά παγκόσμια
γεγονότα πού θά γίνουν στό Βυζάντιο.**

© Γεώργιος Α. Βαλαβάνης

Αναξαγόρα 8 - Λάρισα, Τ.Κ. 414 47

Τηλ. 2410 255651, Κιν. 6937 181141

Συγγραφέας, Λογοτέχνης, Έρευνητής τών Γραφών, Μέλος τοῦ
Συνδέσμου Γραμμάτων Τεχνών Θεσσαλίας καί τῆς Ένωσης
Λογοτεχνών Συγγραφέων Λάρισας (Ε.ΛΟ.ΣΥ.Λ.).

www.marmaromenosautokratoras.gr

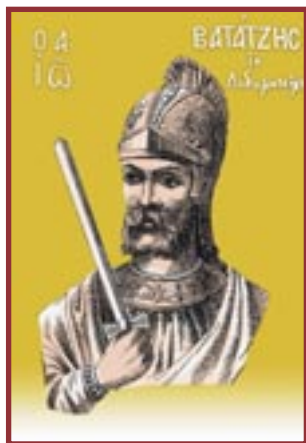
ISBN: 978-960-93-3806-6

Σελιδοποίηση, έκτύπωση, βιβλιοδεσία:

Θωμάς Διον. Ρεβήσιος, Δερβενακίων 16, Λάρισα

Τηλ.: 2410 536473 www.revisios.gr E-mail: info@revisios.gr

Το βιβλίο “Ο Μαρμαρωμένος Αυτοκράτορας” έγινε Best seller

ΠΡΟΛΟΓΟΣ 27ης ΧΙΛΙΑΔΑΣ

Όταν αποφάσισα τό **2005** τήν πρώτη έκδοση τοῦ βιβλίου μέ σκοπό τή συγκέντρωση τῶν γνωστῶν προφητειῶν γιά τά γεγονότα τῶν ἔσχατων καιρῶν καί τήν ἀποκατάσταση τῆς ἀλήθειας γιά τόν "μαρμαρωμένο βασιλιά" δέν περίμενα ὅτι αὐτή ἡ προσπάθεια θά γνώριζε μέσα σέ τόσο σύντομο χρονικό διάστημα τέτοια ἀποδοχή ἀπό τοὺς πιστοὺς τῆς οἰκουμένης.

Μέσα σέ δεκαπέντε χρόνια ἔχουν γίνει **34** βελτιωμένες καί ἐπαυξημένες - ἐπανεκδόσεις τοῦ βιβλίου, τό ὁποῖο ἔχει τυπωθεῖ σέ τέσσερις γλώσσες (**Ἑλληνικά** 27 ἐκδόσεις, **Ἀγγλικά** 3 ἐκδόσεις, **Γερμανικά** 1 ἐκδοση καί **Ρωσικά** 3 ἐκδόσεις).

Πολλά ἀπό τά **27 χιλιάδες** Ἑλληνικά βιβλία πού ἔχουν τυπωθεῖ ἔχουν διανεμηθεῖ σέ πιστοὺς πού τά ζήτησαν ἀπό διάφορες περιοχές τοῦ πλανήτη: ἀπό τήν Μονή τοῦ **π. Ἐφραίμ** στήν **Ἀριζόνα** τῶν ΗΠΑ μέχρι τήν **Αὐστραλία**, τόν **Καναδά**, τήν **Ὀλλανδία**, τήν **Κύπρο**, τήν **Ἑλλάδα**, τό **Μεξικό** καί τήν **Γερμανία**, γιατί ἀνησυχοῦν γιά τά παγκόσμια γεγονότα πού πρόκειται νά γίνουν.

Ἐπιπλέον, χιλιάδες χρηστες τοῦ διαδικτύου διαβάζουν τήν ἠλεκτρονική έκδοση τοῦ βιβλίου στόν ιστότοπό μας (site) στο **Ἴντερνέτ**.

Έχουν καταγραφεί μέχρι σήμερα **657.075** επισκέψεις από **109 Χώρες** του πλανήτη.

Οι περισσότεροι αναγνώστες της έντυπης και ηλεκτρονικής έκδοσης, ανάμεσά τους έγκριτοι επιστήμονες και μελετητές, εκφράζουν θετικά σχόλια τόσο για τό μέγεθος της έρευνας πού είχε ως αποτέλεσμα να συγκεντρωθούν για πρώτη φορά σέ ένα βιβλίο 14 προφητείες ισάριθμων προφητών πού μιλούν για τόν 3^ο Παγκόσμιο Πόλεμο όσο και για τό ότι αποκαλύπτεται για πρώτη φορά ότι ο **Μαρμαρωμένος Αυτοκράτορας** του Βυζαντίου είναι ο **Άγιος Ίωάννης Βατάτζης**.

Τόν συγκεκριμένο Αυτοκράτορα και Άγιο της Έκκλησίας μας τόν αγνοούν δυστυχώς οι περισσότεροι πιστοί, αν και αναφέρεται ο βίος του στον Ίερό Συναξαριστή όπως και ή Ίερή Ακολουθία, πού έχει γράψει ο Άγ. Νικόδημος ο Άγιορείτης και ο Παρακλητικός Κανόνας, και ή εκκλησία μας τιμᾷ τή μνήμη του στίς **4 Νοεμβρίου**. (Έξαίρεση αποτελεί ο Μητροπολίτης Δαμασκηνός, πού έγκαινιάσε Ίερό Ναό στή μνήμη του Άγίου Ίωάννη στό Διδυμότειχο, τά θυρανοίξια του όποιου πραγματοποιήθηκαν στίς **4 Νοεμβρίου 2010**).

Τό βιβλίο αναγνωρίστηκε από άπλους λαϊκούς, έγκριτους Βυζαντινολόγους, Ιστορικούς και Θεολόγους. Τό σπάνιο υλικό και οι γραφόμενες προφητείες άρχισαν να έπαληθεύονται - δυστυχώς - από τά γεγονότα των τελευταίων χρόνων.

Σε κάθε νέα έκδοση το βιβλίο εμπλουτίζεται με νέα στοιχεία.

Θυρανοίξια Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Βατάτζη καί ἐν
συνεχείᾳ Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου
κ. Δαμασκηνοῦ.

Κωνσταντῖνος ἤρξατο καί Κωνσταντῖνος ἀπολέσει τῆς ἀνατολῆς τό Βυζάντιο

Ὁ κόσμος δέν γνωρίζει τίποτα γιά τόν Ἅγιο
Αὐτοκράτορα Ἰωάννη Βατάτζη καί νομίζει ὅτι ὁ μαρμα-
ρωμένος Αὐτοκράτορας πού θά ἀναστηθεῖ, εἶναι ὁ
τελευταῖος Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντῖνος
Παλαιολόγος. Αὐτά μᾶς λέγει ἡ Λαϊκή παράδοση.

Στήν πραγματικότητα ὅμως στό βιβλίο δέν μιλάει ἡ Λαϊ-
κή παράδοση. Ἐδῶ μιλοῦν 14 ἅγιοι προφῆτες, πού προ-
φήτευσαν γιά τό μέλλον τοῦ κόσμου:

Γιά τόν ΕΞΑΔΑΧΤΥΛΟ Αὐτοκράτορα Ἅγιο Ἰωάννη Βα-
τάτζη καί γιά τά ἐπερχόμενα παγκόσμια γεγονότα πού
θά συνταράξουν τήν ἀνθρωπότητα.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

(Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Βατάτζης ὁ Ἐξαδάκτυλος,
αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου,
ὁ Μέγας ἐλεήμων).

Ἐδῶ καί τρεῖς τουλάχιστον δεκαετίες ἔχω μοιραστεῖ μαζί μέ ἄλλους πατριῶτες καί χριστιανούς τήν ἀγωνία γιά ἐνδεχόμενο τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο καί γιά τή δοκιμασία τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς ἀνθρωπότητας γενικότερα. Μέσα ἀπό τούς θρύλους καί τίς λαϊκές παραδόσεις. Οἱ θρύλοι αὐτοί ἔκαναν λόγο γιά τόν **«μαρμαρωμένο βασιλιά»**, ὁ ὁποῖος εἶναι ἑξαδάκτυλος καί ἔχει ἀφήσει ἀνολοκληρῶτο ἓνα ἔργο, τό ὁποῖο, μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, θ' ἀναστηθεῖ γιά νά τό ὀλοκληρώσει. Ποιός εἶναι ὅμως αὐτός ὁ **«μαρμαρωμένος Αὐτοκράτορας»**; Ποῦ ἀναφέρεται ὁ ρόλος του καί πῶς σχετίζεται αὐτός μέ τά μελλούμενα γιά τήν εὐρύτερη περιοχή;

Γιά τήν ἀναζήτηση τῆς ταυτότητας αὐτοῦ τοῦ προσώπου, ἡ ὁποία σχετίζεται ὅπως προανέφερα μέ τά συγκλονιστικά γιά τόν Ἑλληνισμό ἐπερχόμενα γεγονότα, ἀναλώθηκα σ' ἓναν ἀγώνα συγκέντρωσης ὅλων τῶν προφητειῶν πού ἀναφέρονται στό σωτήρα αὐτοκράτορα.

Τό ὑλικό ἦταν δυσεύρετο καί διάσπαρτο καί γι' αὐτό ἡ προσπάθεια αὐτή διήρκεσε εἰκοσιπέντε χρόνια περίπου. (Τήν ἔρευνα ἔκανα στό Ἅγιο Ὅρος, στά

Ἱεροσόλυμα καί σ' ὅλα τὰ Μοναστήρια τῆς Ἑλλάδος).

Ἀπό τή μελέτη τῶν δεκατεσσάρων προφητειῶν πού συγκέντρωσα καί δημοσιεύω στίς ἐπόμενες σελίδες τοῦ βιβλίου, διαπίστωσα ὅτι ὁ **ἐξαδάκτυλος μαρμαρωμένος βασιλιάς** εἶναι ὁ **Ἰωάννης Βατάτζης, αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου**, ὁ ὁποῖος ἦταν ἐξαδάκτυλος καί ὀνομαζόταν ἐπίσης ὡς ὁ "μέγας ἐλεήμων".

Ὁφείλω εὐχαριστίες στό Μακαριστό Μητροπολίτη Μεσσηνίας τῶν Γ.Ο.Χ. κ.κ. **Γρηγόριο**, ὁ ὁποῖος ἐπιβεβαίωσε τίς ἐκτιμήσεις μου καί μὲ βοήθησε στή συγκέντρωση μέρους τοῦ ὕλικου, ὅπως καί οἱ Ἁγιορεῖτες: ὁ Ἡγούμενος Μακαριστός **Εὐθύμιος** τοῦ Ἐσφιγμένου καί οἱ ἀσκητές **ἀφοί Νανόπουλοι πάτερ Θεοφύλακτος καί Παντελεήμων**. Ἐπιβεβαίωση ἔκανε καί ὁ **Πάτερ Ἐφραίμ** ἀπό τήν Ἀριζόνα τῶν **ΗΠΑ**. Ἐπίσης καί ὁ ἐπίσκοπος Μαγνησίας Γ.Ο.Χ. **Μάξιμος** καί ἄλλοι ἀσκηταί Ἀγίου Ὁρους.

Εὐχαριστῶ τό φίλο μου **Δημήτριο Σπάχο** πού μέ βοήθησε μέ τούς κώδικες τοῦ Παρισίου. Ἐπίσης τούς ἀγαπητούς μου φίλους **Ἰωάννη** καί **Καλλιόπη Μπαγανά** γιά τήν πολύτιμη βοήθειά τους.

Τέλος, θά ἤθελα νά ἐπισημάνω, ὅτι διατήρησα τόν τρόπο γραφῆς καί σύνταξης τῶν προφητειῶν, ἔτσι ὅπως τά διέσωσε μέχρι σήμερα ἡ παράδοση.

**Πῶς ἀναστήσεται ὁ Αὐτοκράτορας; Ἀποκρινόμεθα:
“ὅπου βούλεται ὁ Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις”.**

Γιά πρώτη φορά γράφτηκε προφητικό βιβλίο στήν Ἑλλάδα, ἀποκλειστικά γιά τόν Μαρμαρωμένο Ἑξαδάχτυλο Αὐτοκράτορα τόν Ἅγιο Ἰωάννη Βατάτζη καί γιά ὅσα πρόκειται νά συμβοῦν στό Βυζάντιο.

Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ διά Χριστόν σαλός

**Τῆς Μεσογείου τά πλοῖα ὡς φρύγανα θά πεταχθοῦν
εἰς τόν ἀέρα, εἰς δέ τήν ξηράν ἀπό τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως καί πέραν τοῦ Ξήρου θά πλεύσῃ τό αἶμα
ὡς τό χαλινόν τοῦ ἵππου, ὀλίγοι θά σωθοῦν καί θά πα-
ραμείνουν ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων στρατῶν.**

<u>Country</u>		<u>Visitors</u>
1.	 Greece	20,043
2.	 United States	1,822
3.	 Cyprus	748
4.	 Brazil	620
5.	 Germany	399
6.	 Australia	240
7.	 United Kingdom	220
8.	 Italy	133
9.	 Canada	131
10.	 Russia	108
11.	 Ireland	79
12.	 Norway	63
13.	 China	55
14.	 France	51
15.	 Netherlands	49
16.	 Belgium	47
17.	 Spain	47
18.	 Sweden	38
19.	 Portugal	35
20.	 Romania	32
21.	 Switzerland	28
22.	 India	27
23.	 Argentina	18
24.	 Philippines	18
25.	 South Africa	17
26.	 Bulgaria	17
27.	 United Arab Emirates	16
28.	 Czechia	16
29.	 Turkey	16
30.	 Mexico	15
31.	 Malaysia	15
32.	 Israel	14
33.	 Colombia	14
34.	 Chile	14
35.	 Finland	13
36.	 Ecuador	13

Οι 109 χώρες πού επισκέφτηκαν την ιστοσελίδα
σε διάστημα 8 χρόνων. www.marmaromenosautokratoras.gr

<u>Country</u>		<u>Visitors</u>	
37.	 Serbia	12	
38.	 Indonesia	12	
39.	 Japan	12	
40.	 Venezuela	12	
41.	 Denmark	10	
42.	 Poland	10	
43.	 Austria	10	
44.	 Ukraine	9	
45.	 Iceland	8	
46.	 Hungary	7	
47.	 Saudi Arabia	7	
48.	 Hong Kong	6	
49.	 Albania	6	
50.	 Peru	6	
51.	 Qatar	6	
52.	 Georgia	5	
53.	 North Macedonia	5	
54.	 Thailand	5	
55.	 Croatia	5	
56.	 New Zealand	5	
57.	 Jordan	5	
58.	 Slovakia	4	
59.	 Egypt	4	
60.	 Belarus	3	
61.	 Algeria	3	
62.	 Uruguay	3	
63.	 Morocco	3	
64.	 Slovenia	3	
65.	 Lebanon	3	
66.	 Lithuania	3	
67.	 Singapore	2	
68.	 Kazakhstan	2	
69.	 Panama	2	
70.	 Jamaica	2	
71.	 Pakistan	2	
72.	 Bosnia and Herzegovina	2	
73.	 Iran	2	

Οι 109 χώρες πού επισκέφτηκαν τήν ιστοσελίδα
σέ διάστημα 8 χρόνων. www.marmaromenosautokratoras.gr

<u>Country</u>		<u>Visitors</u>	
74.	 Malta	2	
75.	 Latvia	2	
76.	 South Korea	2	
77.	 Paraguay	2	
78.	 Tanzania	2	
79.	 Papua New Guinea	1	
80.	 Uzbekistan	1	
81.	 Mayotte	1	
82.	 The Bahamas	1	
83.	 Tunisia	1	
84.	 Mozambique	1	
85.	 Nepal	1	
86.	 Costa Rica	1	
87.	 El Salvador	1	
88.	 Taiwan	1	
89.	 Democratic Republic of the Congo	1	
90.	 Bolivia	1	
91.	 Senegal	1	
92.	 Azerbaijan	1	
93.	 Trinidad and Tobago	1	
94.	 Mongolia	1	
95.	 Angola	1	
96.	 Guatemala	1	
97.	 Botswana	1	
98.	 Dominican Republic	1	
99.	 Guernsey	1	
100.	 Sudan	1	
101.	 Libya	1	
102.	 Puerto Rico	1	
103.	 Moldova	1	
104.	 Aruba	1	
105.	 Palestinian Territory	1	
106.	 Estonia	1	
107.	 Iraq	1	
108.	 Armenia	1	
109.	 Vietnam	1	
	 Unknown - European Union	80	
	 Unknown - Satellite Provider	38	
	 Unknown - Anonymous Proxy	10	
	 Unknown - Asia/Pacific Region	4	

Οι 109 διαφορετικές χώρες πού έπισκέφτηκαν την ιστοσελίδα
σέ διάστημα 8 χρόνων. www.marmaromenosautokratoras.gr

Ὁ Ἅγιος καὶ εὐσεβέστατος Αὐτοκράτωρ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΟΥΞ ὁ Βατάτζης καὶ ἐλεήμων ὁ ἐν Μαγνησίᾳ.

Τόν κατὰ πλάτος βίον αὐτοῦ μετέφρασεν ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης εἰς τὸ ἀπλοῦν, ἐξ οὗ καὶ συνόψισε τὸ ἐνταύθα καταχωρούμενον Συναξάριον, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον ἀσματικὴν ἀκολουθίαν ἐξ ὑπαρχῆς ἐφιλοπόνησεν ὁ αὐτός ἱερός Νικόδημος εἰς τὴν βασιλικὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Οὗτος ὁ φιλόχριστος Βασιλεὺς Ἰωάννης, πατρίδα μὲν εἶχε τὴν μεγαλοῦπολιν Ἀδριανούπολιν, προγόνους δέ τοὺς πρώτους τῆς Βασιλικῆς Συγκλήτου, διότι ὁ παππούς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος, ὁ Βατάτζης λεγόμενος, ἦτο στρατοπεδάρχης τοῦ Βασιλέως Μανουήλ τοῦ Κομνηνοῦ, ἐν ἔτει αῤῃΓ´ (1143). Ἀφοῦ δέ ἀπέθανον οἱ γονεῖς τοῦ Βασιλέως τούτου, ἔμεινε πολὺς πλοῦτος εἰς αὐτόν, τὸν ὅποῖον διένειμεν εἰς πτωχοὺς, καὶ ἐξόδευσεν εἰς ἀφιερώματα θεῶν Ναῶν καὶ Ἐκκλησιῶν.

Ἐπειτα ἐπορεύθη εἰς τὸ ἐν Βιθυνίᾳ Νυμφαίον, ὅπου τότε ἦτο τὸ Παλάτιον καὶ ἡ καθέδρα τῶν Βασιλέων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκεῖ δέ εὔρε τὸν ἐκ πατρός θεῖον του, κληρικόν ὄντα καὶ ἱερωμένον, παρὰ τῷ Βασιλεῖ Θεοδώρῳ τῷ Λάσκαρει, τῷ ἐν ἔτει (1206) βασιλεύσαντι.

Διά μέσου λοιπόν τοῦ θεοῦ του ἔγινε φίλος τοῦ Βασιλέως, δέν ὑπερηφανεύετο ὅμως διά τήν φιλίαν ταύτην, ἀλλά ταπεινῶς εἰς ὅλους ἐφέρετο, ὅθεν καί ἀπό ὅλους ἠγαπᾶτο, ἦθος ἔχων σεμνόν, ζωὴν σώφρονα. Ἦτο εὐπρόσιτος εἰς ὅλους, πρᾶος, ἄκακος, γαλήνιος, καί διαλεγόμενος εἰς ὅλους μέ πρόσωπον ἡμερον. Καί λοιπόν διά τὰς ἀρετάς του ταύτας ἔλαβεν εἰς γάμον τήν θυγατέρα τοῦ Βασιλέως, Εἰρήνην ὀνομαζομένην, ἀφοῦ ἐμονομάχησε μέ τόν Λατίνον Κόρατον τόν καυχώμενον εἰς τήν δύναμίν του, καί ἀφοῦ ἐνίκησεν αὐτόν, εἶπων: "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει μοι".

Ἀφοῦ δέ ὁ πεθερός του Βασιλεύς Θεόδωρος Λάσκαρης ἀπέθανεν, ἔλαβε τήν Βασιλείαν ὁ χαριτώνυμος οὗτος Ἰωάννης, ἐν ἔτει (1222). Ἦτο λοιπόν εἰς ὅλους τοὺς ἀδικημένους προστάτης θερμότατος, ἐνδείκνυτο στάθμη τῆς δικαιοσύνης, μάλιστα δέ, ἀνεγνωρίζετο παρά πᾶσι μία πηγὴ τῆς ἐλεημοσύνης, διό καί κατ' ἐξοχὴν ἐπωνομάζετο ἐλεήμων, οὗτος ὁ ἐλεήμων Βασιλεύς ἤκουσε νοερῶς καί θείαν φωνὴν ἐνεχθεῖσαν αὐτῷ καί λέγουσαν: "Ὁ σταυρωθεὶς ἐγήγερται ὁ μέγας αὐχός πέπτωκεν, ὁ καταπεσὼν καί συντριβεὶς ἀνῶρθυται". Ἐκ τῆς φωνῆς ταύτης ἐνδυναμωθείς, κατετρόπωσε καί κατέσφαξε διά μονομαχίας τόν Σουλτάνον Ἀζατίνην ὀνόματι, ὁ ὁποῖος ἐξερχόμενος τοῦ Ἰκονίου, ἐληλάτει τὰς πόλεις παρά τῷ ποταμῷ Μαιάνδρῳ κειμένας.

Κυβερνήσας λοιπόν θεοφιλῶς τὸ σκάφος τῆς παγκοσμίου Βασιλείας ὁ τρισμακάριστος, παρέδωκεν ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν του εἰς χεῖρας Θεοῦ, ὧν ἐξήκοντα ἓνα ἔτῳ. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἐνεταφιάσθη εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον ἔκτισεν ὁ ἴδιος αὐτός Βασιλεύς, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτό "Σώσανδρα", ὕστερον δέ δι' ἀποκαλύψεως τοῦ ἰδίου Βασιλέως μετεκομίσθη τὸ τούτου Ἅγιον σῶμα εἰς τὴν πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Θαῦμα δέ μέγα ἐφάνη, ὅταν ἀνεκομίσθη ἐκ τοῦ τάφου τὸ Ἅγιον λείψανον καὶ μετεκομίσθη εἰς τὴν Μαγνησίαν, "διότι, ὅταν ὁ τάφος ἠνοιχθῇ, δέν ἐξῆλθεν οὐδεμία δυσώδης ἀποφορά, ἀλλὰ μία εὐωδία καὶ χάρις, μεμιγμένη καὶ γλυκύτητα, ὡς νὰ ἤθελεν ἀνοιχθῇ κῆπος ἀρωματικός καὶ εὐώδης. Ὁ δὲ νεκρός ἐφάνη ὡς νὰ ἐκάθητο ἐπὶ βασιλικοῦ θρόνου, χωρὶς νὰ εἶναι λελυμένος οὐδεὶς τῶν ἀρμῶν του, χωρὶς νὰ ἔχει καμμίαν μελανίαν, καὶ χωρὶς δυσωδίαν, ἢ σημεῖον ἄλλο νεκρότητος" ἀλλὰ ὁ πρό ἐπτά ἔτῳ ἐνταφιασθεὶς, ἐφαίνετο ὡσανεὶ ζῶν, ἔχων μὲν εἰς τὰ μέλη του τὸ φυσικόν αὐτῶν κίνημα, φέρων δέ εἰς τὰς παρεϊάς του τὸ φυσικόν αὐτῶν ἐρύθημα, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ βασιλικά στρώματα τοῦ λειψάνου διετηρήθησαν ἀδιάφθορα, ὡς νὰ ἐρράφθησαν σήμερον. Οὕτως οἶδε δοξάζειν ὁ Θεὸς τοὺς αὐτόν δοξάζοντας. Ἐκτοτε δέ, ἐνήργει τὸ τίμιον αὐτοῦ

λείψανον ἐν τῇ Μαγνησίᾳ θαύματα πάμπολλα, ἰατρεῦον ἀσθενείας, διῶκον δαίμονας καὶ ἄλλα πάθη θεραπεῦον, διὰ τῆς αὐτῷ προστρεχόντων κατοικοῦσης τοῦ Θεοῦ χάριτος, πάντων τῶν μετὰ πίστεως αὐτῷ καθὼς τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀναφέρει ὁ μετ' ἐγκωμίου κατὰ πλάτος βίος του.

Τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός ἐλέησον καὶ σώσων ἡμᾶς Ἀμήν.

Ὁ Ἰωάννης Βατάτζης ὑπῆρξε ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου.

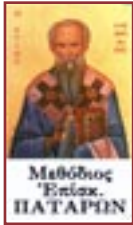
(1222-1254)

Στάθηκε ἀληθινὸς πατέρας τῶν Ἑλλήνων μέ καθε τρόπο, ἐπιθυμοῦσε νὰ ἐκλείψει ἐντελῶς ἀπὸ τό Κράτος του ἡ ἀδικία καὶ ἔλαβε μέτρα κατὰ τῆς ἐκμετάλλευσης τῶν πτωχῶν καὶ ἀπλῶν ἀνθρώπων. Μείωσε τοὺς φόρους ἀνακουφίζοντας ἔτσι τίς μεσαῖες τάξεις καὶ ἀνέβασε τό βιοτικὸ ἐπίπεδο τῶν πολιτῶν του.

Ἐτσι ἐνίωθε καθε λεπτό ὅχι σάν ἓνας βασιλιάς πού προσδοκᾷ πλούτη καὶ δόξα ἀλλὰ σάν ἓνας ἀνθρώπος πού τὸν ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεὸς νὰ κυβερνήσει πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ δείχνοντας στίς ἐπερχόμενες γενεές πῶς πρέπει νὰ εἶναι ἓνας Ἑλληνορθόδοξος ἡγέτης.

**Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΗΜΕΡΑ ΠΕΡΝΑΕΙ
ΜΕΡΕΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ**

Προφητεία τοῦ Ἀγίου Μεθοδίου 311 ΜΧ

"Καὶ κρατήσῃ ἐπὶ τὴν ἐπτάλοφον τὸ Ξανθὸν γένος ἐπὶ πέντε καὶ φυτευθῶσονται ἐν αὐτῇ λάχανα, καὶ φάγοντα πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἰς ἐκδίκησιν τῶν Ἀγίων". Κατὰ τοὺς μῆνας τούτους θά θυμώσῃ καὶ θά ἀπολέσῃ κατὰ τῶν Ἀσιατῶν οἱ Ρῶσσοι.

Ὁ Ἅγιος Μεθόδιος ἐπιλέγει: "θέλουσι δέ κρατήσῃ ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν καὶ δεῖρει τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ διώξει αὐτοὺς ἄχρι Κολωνίας".

Ἡ ἔννοια αὐτή, ὅτι οἱ Ρῶσσοι μετὰ τῶν συμμάχων θέλουσι διορίσῃ ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν προσώπων καλουμένων Προνοητῶν, οἵτινες θέλουσι κυβερνᾶ τὴν Ἀνατολὴν, καὶ ἐξακολουθήσῃ μετὰ δριμύτητος τὸν κατὰ τῶν Ἀσιατῶν πόλεμον Ἀσία, ἔνθα συμβήσονται μάχαι μυριόνεκροι, ἔνεκα τῆς ἀπελπισίας τῶν Ἀσιατῶν, οἵτινες δαρέντες ἦτοι νικηθέντες ὑπὸ τῶν Ρώσων θέλουσιν ἐκδιωχθῆ ἄχρι Κολωνίας, ἦτοι τῶν ἐνδοτέρων τῆς Ἀσίας.

Θά γεννηθῇ τὸ ζήτημα, ἂν ὑπάρξῃ τῆς Πόλεως, ὅποτε πάντα τὰ ἔθνη συνασπίζονται κατὰ τῆς Ρωσσίας θε-

λούσης νὰ κυριαρχήσῃ, ὁ Ἅγιος Μεθόδιος λέγει:

“Οἱ ἄρχοντες τοῦ στρατοῦ “ἦτοι οἱ Βασιλεῖς ἔριν βαλοῦσιν ἀνά μέσον αὐτῶν, τὶς ἄρξει αὐτῆς”. Ἀγνοοῦμεν ἂν ἡ Ρωσσία ἔχῃ σύμμαχον τινά, ἡ περιγραφή τοῦ πολέμου, ἔχει ὡς ἔξῃς κατὰ τὸν Ἅγιον Μεθόδιον:

"Κατόπιν τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀνωτέρω ἔριδος μεταξύ τῆς Ρωσσίας καὶ τῶν ἄλλων Δυνάμεων, τὰ βόρεια Ἕθνη τῆς Εὐρώπης ταραχθέντα θέλουσι κινήσει μετὰ μεγίστης βίας καὶ θυμοῦ διὰ τὴν Ἀνατολήν, καὶ χωρισθῇ εἰς τέσσαρας ἀρχάς, ἦτοι μεγάλα σώματα τὸ μὲν πρῶτον θέλει καταλάβει τὴν Ἑφεσον, τὸ δεύτερον τὰ Μελάγια, τὸ τρίτον τὴν Ἀκρόκαμπον, ἦτοι τὴν Πέργαμον, καὶ τὸ τέταρτον τὴν Βηθανίαν".

Τοῦτου δέ γενομένου τὰ Ἕθνη ταῦτα θέλουσιν ἀθροίσει ὅλας τὰς ναυτικές δυνάμεις των καὶ εἰσέλθουν εἰς τὰ ὅρια τῆς Κωνσταντινούπολης.

Ταυτοχρόνως σχεδὸν ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ τὰ Ἕθνη τὰ καθήμενα ἐπὶ Νότου γωνίας, ἦτοι ἡ Ἑλλάς, θέλουσι ταραχθῇ καὶ αὐτή, καὶ ὁ μέγας Φίλιππος ἐγερθῇ μετὰ γλωσσῶν δέκα ὀκτώ, (δι' ὧν δηλοῦται ἡ μεγάλη ἀπειρία καὶ πολυανθρωπία 18 Ἐθνῶν “τὸ ΝΑΤΟ”, καὶ πράξει τὸ αὐτό.

Συναχθέντα λοιπὸν ἅπαντα τὰ Ἕθνη ταῦτα ἐν Κωνσταντινούπολιν θέλουσι συγκροτήσῃ μέγαν καὶ τρομερόν πόλεμον ἐν Αὐτῇ καὶ ἐκτός Αὐτῆς, διὰ ξηρᾶς καὶ

θαλάσσης, ὅστις οὐδέποτε ἔχει γίνει μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Οἰκουμένην πᾶσαν. Θέλουσι δέ κατακόπτεσθαι τὰ Ἕθνη ὑπ' ἀλλήλων μετὰ λύσεως μεληδόν. Τοιαύτη θέλει εἶσθε ἡ σφαγὴ αὕτη, ὥστε θέλει πληρωθῇ ἐξ αἵματος οὐ μόνον τὰ κοιλώματα τῆς Ἐπταλόφου, ἀλλὰ καὶ ἅπαντα καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειάν της, καὶ πνιγῇ ἀπὸ τὸ αἷμα τριετῆς μόσχος.

Τὸ δέ ἀνθρώπινον τοῦτο αἷμα, ἀποτέλεσαν ποταμόν ἕνεκα τῆς μεγάλης ποσότητός του, θέλει προχωρήσει εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ μῆκος σταδίων δέκα καὶ ὀκτώ, ὃ ἐστὶ μίλια δύο, καὶ δύο στάδια, καὶ θολώσει ταύτην μέχρι τοῦ πυθμένος της. **Τότε ὁ βοῦς θέλει βοήσει, καὶ ὁ ξηρό-λοφος θρηνήσει,** καὶ τότε θέλουσι σταθῇ οἱ ἵπποι καὶ δέν προχωροῦν ἐμπρὸς πλέον ἕνεκα τῶν πτωμάτων, τοῦ αἵματος καὶ τῆς οἰμωγῆς τῶν στρατευμάτων.

Ταῦτα λέγει ὁ Ἅγιος Μεθόδιος περὶ τοῦ τρομεροῦ τούτου 3^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου, προσθέτων, ὅτι δι' αὐτοῦ "πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ φθαρῇσονται". Παρακατιῶν ὁ Λέων ὁ σοφὸς ἐπιλέγει «οἱ ἄνθρωποι πάντες οἱ πιστοὶ καὶ ἄπιστοι θέλουσι θλιβῇ, καὶ τὰ πάνδεῖνα ὑποφέρει κατὰ τὰς δεινὰς ἡμέρας ἐκείνας, διότι θέλουσι πέσει ἐπὶ τοῦ κόσμου αἱ ἑπτὰ πληγαί καὶ οἱ δύο θερισμοὶ τῆς Ἀποκαλύψεως.

Ἔνεκα δέ τούτων οἱ πιστοὶ βαλόντες ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν θέλουσι ρίψει τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ

βοήσῃ μετὰ δακρύων πρὸς τὸν Κύριον περὶ παύσεως τῶν δεινῶν καὶ εἰρηνεύσεως τοῦ κόσμου.

Τῆς δεήσεως ταύτης τῶν πιστῶν εἰσακούσεται Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ὡς ἐν σχήματι ἀνθρώπου πρὸς τὸν ὀρθόδοξον, δίκαιον, ἐνάρετον καὶ εὐσεβῆ ΙΩΑΝΝΗΝ ἐκ βασιλικῆς Βυζαντινῆς οἰκογενείας καταγόμενον, κοιμώμενον δ' ἐν τινὶ ὑπογείῳ ἐκκλησιδίῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τοὺς χρόνους ἀναριθμήτους θεϊκῇ προνοίᾳ, ὅπως ἐκτελεσθῇ δι' αὐτοῦ ἡ πρό αἰώνων ἀποφασισμένη παρὰ Θεοῦ λύσις τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, καὶ σωτηρία ἐν Χριστῷ τοῦ κόσμου σύμπαντος.

Οὗτος δ' ἐλθὼν πρὸς αὐτόν θέλει τὸν ἐγείρει εὐθέως ἐκ τοῦ πολυχρονίου, ὃν ἐκοιμᾶτο ὕπνον, καὶ τὸν κρίσει δι' ἁγίου ἐλαίου Βασιλέα, λέγων αὐτῷ πρῶτον ἔγειρε ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τοῦ μνήματος καὶ ἐπιφαύσει Σοὶ ὁ Χριστός, προσκαλεῖται γάρ Σε λαὸν περιούσιον καὶ ἅγιον καταστήσαι, "καὶ δεύτερον" ἔξελθε ὁ κεκρυμμένος, μηκέτι κρύπτου, πολλοὶ σέ ζητοῦσι, πάντες ἐξελεύσονται καὶ σύ μόνος εἰσελεύση.

Κατόπιν δέ τούτων παραδιδούς αὐτῷ πλάκας λιθίνας περὶ τοῦ τί ποιήσῃ, παραλαβὼν τὴν βασιλείαν θέλει τῷ προσεῖπει καὶ τάδε, "Ἰκανοποίησον, Ἰωάννη τὸν Θεὸν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, περιϋβρισθέντα ὑπὸ τῶν ἔργων τῶν ἀνόμων καὶ ἀσεβῶν, στερέωσον ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀληθινὴν ὀρθόδοξον πίστιν τοῦ Σωτῆρος τοῦ κόσμου Κυ-

ρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀνίδρυσον ἦθη χρηστά, ἐγκατάστησον ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς τοὺς ἀξίους, οἱ εὐηρέστησαν τῷ ἐν ἀγία Τριάδι Θεῷ ἡμῶν".

Τούτων γενομένων, καὶ τοῦ δεινοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐξακολουθοῦντος μεταξύ τῶν Ἐθνῶν ὁ ἅγιος Μεθόδιος καὶ Λέων ὁ σοφὸς διαλαμβάνουσι πολὺ καθαρῶς, "ὅτι θέλει πέσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ αἴφνης ἄνωθεν τῆς Κωνσταντινουπόλεως λαμπρόν θεϊκόν φῶς ὡς στήλη πυρός, ὅτι θέλει φανῇ καὶ ὁ ἐπὶ Χριστοῦ φανείς ἀστήρ, κατὰ τὸ μέσον τῆς πόλεως, ἄνωθι τοῦ ἰδρύματος τῆς Πανάγνου Μητρὸς τοῦ Ὑψίστου, ἡμέρα Γ' καὶ ὥρα Γ' καὶ ὅτι συγχρόνως τούτοις θέλει ἀνακράξει μεγάλη τῇ φωνῇ κῆρυξ ἀφανής (ἄγγελος) τρίς: "Στῆτε, στῆτε, στῆτε, μετὰ φόβου, εἰρήνη ὑμῖν, ἀρκεῖ ἡ ἐκδίκησις ἐπὶ τοῖς ἀπειθοῦς καὶ ἀνηκόους... ἀπέλθετε δέ σπουδῇ πρὸς Δυσμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ δεξιά τῆς Ἐπταλόφου, καὶ ἐκεῖ εὐρήσετε ἄνδρα ἱκανόν, φίλον τοῦ Θεοῦ, τόν σοφόν, τόν δίκαιον, τόν ἐκ βασιλικοῦ αἵματος καταγόμενον, τόν φοροῦντα πενιχρά, τόν ἐλεήμονα, τόν αὐστηρόν τῇ ὄψει καὶ πραῦν τῇ γνώμῃ ἐν μέσῳ δύο κιόνων ἱστάμενον, τοῦτον δέ παραλαβόντες κηρύξατε Βασιλέα".

Κατόπιν τοῦ ἐξαισίου τούτου γεγονότος βλέπομεν ὁ Λέων ὁ Σοφὸς ὅτι ἡ κήρυξις αὕτη καὶ φανέρωσις τοῦ κλεινοῦ τούτου βασιλέως ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου γενήσεται ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ νυξί, τῶν σημείων τῶν ἄνω φαινομέ-

νων. Ἐπίσης τὰ θαυμάσια ταῦτα ἰδόντες οἱ ἐντός καὶ ἐκτός τῆς Ἐπταλόφου (Κωνσταντινούπολη) σφαζόμενοι λαοί, καὶ τῆς βροντώδους φωνῆς τοῦ ἀγγέλου ἀκούσαντες, θέλουσι παύσει ἀμέσως τῆς σφαγῆς, ἐκπλαγῇ ὑπερβαλλόντως, ἔλθει εἰς μεγάλην ἔκστασιν, καὶ ἔμπλεοι χαρᾶς καὶ φόβου γενόμενοι, παρακαλέσουν τόν Θεόν μετά δακρύων ὅπως φανερώσῃ αὐτοῖς τόν κηρυχθέντα τὸ ταχύτερον, διότι βεβαίως δέν θά εἶναι εἰς θέσιν ἕνεκα τῆς σφαγῆς, τῆς ἐκπλήξεως τῆς μεγάλης καὶ τῆς συγκινήσεως, νά τόν εὕρωσιν ἀμέσως.

Ὅμοίως, ὅτι θέλει εἰσακούσει ὁ Κύριος Θεός τῆς δεήσεως ταύτης αὐτῶν καὶ φανερώσει τοῦτον τῶν κόσμῳ χάριν τῶν ἐκλεκτῶν οὕτω πως. Παρελθουσῶν τῶν τριῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς θά κηρυχθῇ ὁ παρά τοῦ Θεοῦ ἐπιβαλλόμενος τοῖς ἔθνεσι Βασιλεύς ὑπ' ἀγγέλου σύν τοῖς ἄνω σημείοις, θέλει ἐπιφανεῖ ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄνωθεν τῆς Ἐπταλόφου (Κωνσταντινούπολης) νεφῶδες στερέωμα (δηλ. φωτεινόν νέφος) λαμπρότερον ἡλίου ἔχον περιφέρειαν ὡς ἄλωνος, ἐπίσης δέ ταυτοχρόνως κάτωθι αὐτοῦ θέλει κρεμασθῇ θεϊκῇ νεύσει σταυρός πορφυροῦς καὶ εὐνύμως αὐτοῦ οὐράνιον τόξον, οἷον ἔθετο ὁ Θεός ἡμῶν διαθήκην αἰώνιον, περιαγομένης, ἐν ταυτῷ ἱεράν, ἀξιόπιστον παράδοσιν, ἐν τῷ αἰθέρι, ἐν τῇ φοβερᾷ ταύτῃ καὶ σπουδαίᾳ περιπτώσει, καὶ μεγάλης εἰκόνης τῆς Παναγίας ὑπ' ἀγγέλων ἀνυμνούντων τὴν Πάναγνον καὶ τόν

Σωτήρα τοῦ Κόσμου.

Τούτου δέ γενομένου τὸ μέν ἄκρον τοῦ οὐρανίου τόξου τὸ ἔξω τοῦ Σταυροῦ θεϊκῇ ἐνεργείᾳ ἀρθέν, καὶ στραφέν ἐν τῷ αἰθέρι, θέλει πέσει πρὸς τὸ μέρος τῶν δύο κίωνων, ἔνθα θέλει εἴσθε ὁ **Ἅγιος βασιλεύς Ἰωάννης**, οἱ δέ λαοὶ ἰδόντες τοῦτον, καὶ δοξάσαντες τὸν Θεόν, θέλουσι δράμει μετὰ σπουδῆς ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανίου τόξου, προσκυνήσει καὶ παραλάβει τὸν πολύτιμον καὶ γηραιόν μετὰ λαμπάδων καὶ βαΐων, ἵνα πορευθῶσιν εἰς δοξολογίαν καὶ προσευχὴν εἰς τὴν μεγάλην Σιών, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ἐν δόξῃ μεγάλη ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ διὰ βροντῶδους φωνῆς θέλει εἶπει πρὸς τὸν λαόν:

"Ἄρεστός ὑμῖν ἐστὶν οὗτος;", ἀκούσας οὗτος θέλει καταληφθῇ ὑπὸ μεγάλου φόβου καὶ τρόμου καὶ ἐκστάσεως, καὶ μετὰ δακρύων ἄρας εἰς τὸν Οὐρανόν τὰς χεῖρας θέλει βοήσει: "Ναί, Κύριε, ἄρεστός ἡμῖν ἐστὶν, ὅτι Σύ Αὐτόν ἔδωκας ἡμᾶς ἐν τῷ μεγάλῳ ἔλεει Σου".

Ἀκολούθως δέ θέλουσιν ὁδηγήσει Αὐτόν πλέον ἐν μέλπεσι καὶ ᾠδαῖς ἐν τῇ μεγάλῃ Σιών, ἥτοι ἐν τῷ Ναῶ τῆς **Ἁγίας Σοφίας**, ἵνα προσευχηθῇ, ἀναβιβάσαντες Αὐτόν ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου θέλουσι ἀνακηρύξει μεγάλη βοῇ Βασιλέα, Δεσπότην καὶ Πατέρα αὐτῶν.

Ἐν τῇ τοιαύτῃ δέ περιστάσει ὁ Ἅγιος Μεθόδιος συμπλήρωνε τὴν συγκινητικὴν ταύτην περιγραφὴν τοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ. Μᾶς λέγει, ὅτι φραεσφόρος Ἄγγελος

ὁρατός ὢν καὶ καταληπτὸς εἰς τὴν αἴσθησιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἔχων σκῆπτρον τὸν τίμιον Σταυρόν θέλει θέσει στέφανον δόξης ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνακηρυχθέντος Βασιλέως καὶ ὅτι παραδώσας Αὐτῷ ρομφαίαν ὁξέαν θέλει εἶπει πρὸς Αὐτόν παρουσίᾳ τοῦ λαοῦ: "Ἀνδρίσου, Ἰωάννη καὶ Ἰσχυε καὶ νίκα τοὺς ἐχθρούς Σου", **ὁ δὲ Λέων ὁ Σοφὸς ἐπιλέγει, (ἢ λειτουργεῖα μένει ἀτελείωτος τῆς μακαρίας ἐκείνης ἐποχῆς)** ὅτι καὶ ὁ Πατριάρχης τῶν Ὁρθοδόξων θέλει νά τῳ κάμει ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ προσφώνησιν δι' ἧς θ' αὐθομολογοῦται, ὅτι αἰτία τῆς τοσαύτης δόξης τοῦ Ἁγίου Βασιλέως ὑπάρχει ὁ μέγας φόβος Αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεόν, ἡ ἄκρα εὐσέβεια, πίστις, δικαιοσύνη, ἀρετὴ καὶ ἐνότης τῆς ψυχῆς του.

Ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος συντομώτατα ἐκφράζει διὰ τῶν ἐξῆς ὀλίγων περιστατικῶν λέξεων: "Ἰδού οὕτως εὐλογεῖται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον...".

Ἐπίσης ἡ ἱερά παράδοσίς μας προσθέτει ὅτι ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ ἀναρρήσει τοῦ Ἁγίου Βασιλέως, θέλουσι παρευρεθῇ καὶ ὅλοι οἱ ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ σπηλαίοις ἀσκηταὶ καὶ ἐνάρετοι, ὅπως εὐφρανθῶσι καὶ οὗτοι, καὶ κοσμήσουσι διὰ τῆς παρουσίας τὴν λαμπρὰν καὶ τρισένδοξον ταύτην ἡμέραν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ μεγαλείου τῶν Ὁρθοδόξων. Πάντως πρόκειται περὶ ἀναστάσεως Ἰωάννου.

Ὁ ἅγιος Τάρασιος ἀποκαλεῖ αὐτόν ἰδιαζόντως καὶ Ἅγιον Βασιλέα, διὰ τὴν μεγάλην ἀρετὴν, ἀγνότητα καὶ Ἀγιότητα αὐτοῦ.

Ὁψόμεθα τὰ ἔργα τοῦ θαυμασίου ἐκλεκτοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου τούτου Βασιλέως κατὰ τοὺς χρησμούς.

Ἦν ὅταν λάβῃ τὸν θρόνον τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου θέλουσι δοθῇ παρά τοῦ Θεοῦ αὐτῷ, ὡς λέγει ὁ Λέων ὁ Σοφός, δύο Ἄγγελοι ἐν ὁμοιώματι ἀνδρῶν λευκοφόρων, οἵτινες εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ θέλουσι λαλεῖν, ἃ μέλει οὗτος νὰ πράττῃ. Ἦν ὅτε ἔχων λοιπόν ὁ ἅγιος Βασιλεὺς παρά τοῦ Θεοῦ τούτους τοὺς Ἁγίους ἀγγέλους ὁδηγούς, θέλει ἀρχίσει τὸ ἀνατεθέν αὐτῷ μέγα ἔργον παρά τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἅγιος Μεθόδιος καὶ Λέων ὁ Σοφός συνοπτικῶς φθεγγόμενοι λέγουσιν, ὅτι ὁ ἅγιος Βασιλεὺς "πατάξει πᾶσαν γενεάν ἄπιστον" κ.λπ. οὐ μόνον τοὺς ἀρνούμενους τὸν Χριστόν ἢ τοὺς Ὁθωμανούς, Εἰδωολάτραι, Ὁρθολογιστάς, Πνευματιστάς, ἀλλὰ καὶ τοὺς μὴ πιστεύοντας τὰ δόγματα τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι τοὺς αἰρετικούς καὶ σχισματικούς, ἐπίσης καὶ τοὺς ἐκ τῶν ὀρθοδόξων, ὅσοι ἐν ἁμαρτίαις ἀνόμως βιοῦσιν, ὡς δηλοῖ ὁ ἅγιος Δαμασκηνός ἐν σελ. 163 τῆς Δογματικῆς του, περὶ Ὁρθοδόξου πίστεως ὁ μὴ πιστεύων κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Καθολικῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἢ κοινωνῶν διὰ τῶν ἀτόπων ἔργων τῷ Διαβόλῳ, ἄπιστος ἐστίν.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης θέλει περιέλθει πάντα τὰ ἔθνη κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ὀρθοδόξου ἀληθινῆς πίστεως κρατῶν **ἐν χερσὶν τὸν Σταυρόν, Εὐαγγέλιον καὶ ρομφαίαν εἰκονησμένην**, ἀκολουθούμενος ὑπὸ πιστοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡγούμενοι πασῶν τῶν ὑπὸ Θεοῦ ἡλεημένων φυλῶν, καὶ μετὰ φόβου καὶ τρόμου πρὸς τὰ ἄνωθι θαυμάσια καὶ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ· ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ οἱ ἄνεμοι θά ἀφανίζονται ὡς δηλοῖ ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος: "Τοῖς νομίζουσιν ἀντιστῆναι αὐτῷ ἔσται ὀλοφυρμός μέγας καὶ δεινὴ κεφαλαλγία". Λοιπὸν πᾶς τις μὴ ἀκούων τὸ κήρυγμα αὐτοῦ ἀπολεσθήσεται, ὡς φησὶν Ἰωάννης ὁ Θεολόγος: *(Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννη)*

"Καὶ εἶδον τὸ θηρίον (γῆϊνον καὶ θαλάσσιον) καὶ τοὺς Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ λευκοῦ ἵππου, καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ...". Ὁ πόλεμος οὗτος καλεῖται "ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἡ μεγάλη τοῦ Παντοκράτορος", ἥτις ἀποτέλεσμα θά ἔχῃ τὴν καταστροφὴν τῶν βασιλέων τούτων".

Τόσοι θά πέσωσιν, ὥστε Κύριος ἀποστελεῖ σαρκοφάγα ὄρνεα, ἵνα καταφάγωσι τὰς σάρκας αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐκ τῶν ἀναθυμιάσεων ἀναπτυχῶσι νόσοι καὶ ἀπολεσθῶσι καὶ οἱ πιστοί.

Εἰδικώτερον δέ, ὡς πρὸς τὰς πολεμικὰς ἐνεργείας, λέγει ὁ ἅγιος Ἀνδρέας ὁ ἐπικληθεὶς ὁ διὰ Χριστόν Σαλός. "Καὶ θήσῃ ὁ ἅγιος Βασιλεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν

ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἡμερώσει τὰ ξανθὰ γένη".

Ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ὅτι οἱ Ρῶσσοι τὴν ἔγερσιν τοῦ Ἁγίου Βασιλέως, τὴν ἀνάστασιν τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, καὶ τὴν ἐξαφάνισιν ὅλων τῶν κατακτητικῶν σχεδίων των, οὐκ ἀνέξονται, τότε ὁ ἅγιος Βασιλεύς στραφεὶς πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔνθα θά ᾧσιν ὡς ἐκ τοῦ πολέμου **οἱ στόλοι τῆς Ρωσσίας καὶ ποιήσας πρὸς αὐτό διὰ τῆς δεξιᾶς του τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ θέλει καταστρέψει ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ διὰ θεϊκῆς δυνάμεως ὅλους τοὺς στόλους μετὰ τῶν πληρωμάτων των.**

Οἱ Ρῶσσοι ἐπὶ τῇ τιμωρίᾳ ταύτῃ συνελθόντες θέλουσι σκύψει τὸν αὐχένα των τῷ ἁγίῳ Βασιλεῖ, ὅστις οὕτω θέλει τοὺς ὑποβάλλει εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Κατόπιν τούτου θέλει καθαρίσει ὁ ἅγιος Βασιλεύς κατὰ τὸν Λέοντα τὸν Σοφὸν ἀμέσως τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοὺς **Σιμωνιστάς, τοκογλύφους, καὶ ἀναξίους ἱερωσύνης, ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ἱεροδιακόνους κ.λπ.** καὶ ἀποκαταστήσει ἀντ' αὐτῶν τοὺς ἀξίους, οἵτινες εὐηρέστησαν διὰ τῶν καλῶν ἔργων τὸν Θεόν. Κατὰ Ἱεράν καὶ ἀξιοσέβαστον παράδοσιν, τόσον θά εἶναι τὸ μῖσος τοῦ ἁγίου Βασιλέως, κατὰ τῶν τοιούτων, ὥστε οὗτος, ὡς ἄλλος προφήτης Ἠλίας, θέλει ἰδίᾳ χειρὶ ἄλλους μὲν σφάζει, ἄλλους δέ παραδώσει πυρί καὶ ὅτι Ἅγιοι ἄνδρες, πεφυλαγμένοι ἐν ζωῇ κατ' οἰκονομίαν θεϊκὴν πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, ὁραθέντες δέ οὐχ ἅπαξ

ὑπὸ πολλῶν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει, θέλουσι χειροτονήσῃ ἅντ' αὐτῶν τοὺς ἐναρέτους καὶ ἀξίους καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, **ἀκούσατε Παναγιώτατοι, Πατριάρχαι, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς καὶ διάκονοι.**

Τούτων γενομένων ὁ Ἅγιος Μεθόδιος μᾶς λέγει "ὅτι ὁ ἅγιος Βασιλεὺς εἰρηνεύσει τὰ Ἕθνη". Ἡ Εἰρήνευσις γενήσεται διὰ τῆς πτώσεως τοῦ Παπισμοῦ, Προτεσταντισμοῦ, Πνευματισμοῦ καὶ πάσης ἀσεβείας διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν ἀληθινὴν πίστιν **τῶν ὀλίγων ἐναπομεινάντων ἐκ τοῦ πολέμου.**

Ἀκολούθως μεταβαίνομεν εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ἁγίου Βασιλέως ἐξαφανισμόν ἐντελῶς ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς τῶν Ἀσιατῶν, τὸν ὁποῖον ἐκτύπησαν καὶ κατέβαλον πρῶτον οἱ Ρῶσσοι, οἱ Προνοηταί διὰ σφαγῆς, δέν ἡδυνήθησαν ὅμως νὰ ἐξαφανίσωσιν ἐντελῶς ἕνεκα τῆς πληθύος αὐτοῦ καὶ τοῦ ὡς εἴρηται ἐμφυλίου πολέμου.

Ἐγερθεῖς λοιπὸν ὁ ἅγιος Βασιλεὺς καὶ εὐρών τοὺς Ὀθωμανοὺς μὴ καταβληθέντας ἐντελῶς, ἄλλ' ἐπιμένοντας εἰς τὴν ἀπιστίαν, ἕνεκα τούτου δέ καὶ ἐκδικήσεως τῶν αἱμάτων τῶν ὑπ' αὐτῶν **πελεκιθέντων καὶ σφαγέντων ἑκατομμυρίων ὀρθοδόξων χριστιανῶν** θέλει ἐπιπέσει μετὰ σφοδρότητος καὶ τελειώσει αὐτοὺς διὰ πυρός καὶ σιδήρου.

Ζωηρότατα καὶ καθαρώτατα περιγράφει τὴν ἀπώλειαν τούτων τῶν Ὀθωμανῶν ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας διὰ

τῶν ἐξῆς: "Καὶ μετὰ ταῦτα δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ Ἀνατολάς, καὶ ταπεινώσει τοὺς Υἱοὺς τῆς Ἁγαρ, ὀργισθῆσεται γάρ κατ' αὐτῶν Κύριος διὰ τὴν βλασφημίαν αὐτῶν καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν καρπὸν αὐτῶν, χολὴν Σοδόμων καὶ πικρίαν Γομόρων, καὶ διὰ ταῦτα νύξας ἐπεγειρεῖ τὸν Βασιλέα ἐπ' αὐτούς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν πυρὶ ἀναλώσει, καὶ αὐτοὶ οἱ παραδιδόμενοι εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐμπρησμῷ βιαιοτάτῳ παραδοθήσονται".

Ταῦτα τῷ Ἀγίῳ Ἀνδρέα φθέγγεται καὶ ὁ Ἅγιος Μεθόδιος ἐν περιλήψει διὰ τῶν ἐξῆς: "Καὶ μετὰ ταῦτα καταδιώξει τοὺς Ἰσμηλίτας ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ εἰς τὸ τέλος διαφθίρει αὐτούς". Μόνον οἱ βαπτισθησόμενοι σωθήσονται, οἵτινες ἔσονται **τὸ ἐν τρίτον.** (Εἶναι κρυπτοχριστιανοί.)

Ὁ ἅγιος Βασιλεὺς θέλει ἀποκαταστήσει, κατὰ τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν τῇ βασιλείᾳ τῶν Ὁρθοδόξων τὸ Ἰλλυρικόν, τὰς χριστιανικὰς δὴλ. ἐπαρχίας τὰς ἐνδιαλαμβανομένας εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ἰλλυρίαν.

Μετὰ ταῦτα θέλει ἐκστρατεύσει κατὰ τῆς Αἰγύπτου, ἣτις θέλει ἐρημωθῇ μεγάλως, κατὰ τὸν Λέοντα, ἕνεκα τῆς μεγάλης σφαγῆς, καὶ ἀναγκασθῇ κατόπιν τούτου νὰ προσφέρῃ Αὐτῷ, κατὰ τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν τελείαν ὑποταγήν.

Ἐρχόμεθα εἰς τὸ τραγικώτερον καὶ τρομερώτερον τῶν ἔργων τοῦ ἁγίου Βασιλέως, διαλαμβάνεται εἰς τὸ

ἐκφραστικώτατον ἐφεξῆς χωρίον τῶν χρησμῶν τοῦ Ἁγίου Πατρός Μεθοδίου:

Καὶ Ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτῶν ὥσεί ἄμμος τῆς θαλάσσης διαναστήσονται, φόβος δέ μέγας γενήσεται τῇ Οἰκουμένη. **Τότε ὁ Βασιλεὺς κλάψει ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ**, καὶ καταβήσεται πῦρ ἐξ Οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται αὐτούς, καὶ τότε γενήσεται μεγάλη γαλήνη ἐν ὅλῃ τῇ Οἰκουμένη". Τὰ Ἔθνη ταῦτα, θέλουσιν εἶσθε ὥς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, εἰσὶν ἐκεῖνα περὶ ἡ Ἁγία Ἀποκάλυψις ὁμιλεῖ ἐν Κεφ. ΙΣΤ' οὕτως:

"Καὶ ὁ ἔκτος Ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμόν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην, καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδός, τῶν Βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς Ἡλίου", τουτέστιν ὅλα τὰ βάρβαρα καὶ ἄπιστα Ἔθνη τῆς Μεσαίας καὶ Ἀνατολικῆς Ἀσίας, ἥτοι οἱ Σῖνοι, Ἰάπωνες, Ἰνδοί, Τάταροι, Ἀβγανιστανοί, Πέρσαι, Καλμοῦχοι, Θιβέτιοι κ.λπ., τὰ ὅποια παρακινηθέντα ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ θέλουσιν ἐκστρατεύσει κατὰ τοῦ ἁγίου Βασιλέως καὶ τοῦ στρατεύματός του καὶ..., παρὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ περίστασις αὐτὴ θά φέρῃ εἰς δέησιν καὶ δὴ πρὸς τὸν Θεόν τὸν Ἅγιον Βασιλέα, καίτοι οὐδέν ποιοῦντα ἄνευ προσευχῆς καὶ τῆς ὁδηγίας τῶν ἀγγέλων, διότι διὰ τοῦ τακτικοῦ μέτρου, ἥτοι τῆς σφαγῆς, δέν θέλει δυνηθῇ νὰ καταστρέψῃ αὐτούς ταχέως ἕνεκα τῆς πληθύος αὐτῶν καὶ εἰσακούσεται τῆς δεήσεως αὐτοῦ ταύ-

της Κύριος ὁ Παντοκράτωρ, καταπέμπων ἐναντίον αὐτῶν θεϊκόν πῦρ, ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἀφανισθήσονται ἐκ τοῦ προσώπου τῆς Γῆς.

Ἐδραιώσας δέ τὴν ἀνατολικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν πανταχοῦ ὁ ἅγιος Βασιλεύς, θέλει ἐπιστρέψει δαφνηφορῶν, καὶ ἐν δόξῃ μεγάλη ἦν οὐδεὶς πώποτε τῶν Βασιλέων καὶ Kaisάρων ἔλαβεν, εἰς τὴν Παγκόσμιον καθεδρὰν τῆς Παγκοσμίου Βασιλείας του, ἔδραν ἔχων τὴν Κωνσταντινούπολιν τὴν βασιλίδαν τῶν Πόλεων, θέλει βασιλεύσει ράβδῳ σιδηρᾷ καὶ ἄκρα δικαιοσύνη ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μακάριοι δέ οἱ ἐπιζήσαντες μετὰ ταῦτα, διότι ὡς ἐπιστρέψει ὁ ἅγιος Βασιλεύς θέλουσι φανερωθῇ ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς Γῆς παρὰ Θεοῦ ὡς φησὶν ὁ Ἅγιος Μεθόδιος "ἐν τῷ ἐπιστρέψεσθαι αὐτόν, ἀνοιγήσονται πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς Γῆς".

Ἐπίσης καὶ ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας λέγει: "Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις, πᾶς χρυσός, ὅς ἐστιν ἐν οἰωδήποτε τόπῳ κρυπτόμενος, νεύσει Θεοῦ, ἀποκαλυφθήσεται τῇ βασιλείᾳ Αὐτοῦ".

Ταυτοχρόνως κατὰ προορατικούς Πατέρας θέλουσιν ἀποκαλυφθῇ καὶ τὰ πεφυλαγμένα ἐκ τῆς καταστροφῆς, θείαν οἰκονομίαν, Ἅγια λείψανα, περὶ ὧν ὁ Δούξ Μιχαήλ νομίζων ὅτι ἀπωλέσθησαν ἕνεκα τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, θρηνῶδῶς ἐν τῇ ὑπὲρ ταύτης μονωδίᾳ,

λέγει πρὸς τοῖς ἄλλοις: "Ποῦ τὰ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου μου σώματα τὰ πρό πολλοῦ φυτευθέντα ἐν τῷ ἀειθαλῇ παραδείσῳ; Ποῦ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον; Ποῦ ἡ λόγχη; Ποῦ ὁ σπὸγγος; Ποῦ ὁ κάλαμος".

Ἀμέσως ὁ ἅγιος Βασιλεὺς ἐκ τῶν θησαυρῶν τούτων θέλει, κατὰ τοὺς ὡς ἄνω Πατέρας καὶ τόν Λέοντα Σοφό, ἀνεγείρει καὶ ἀνοικοδομήσει πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Ἁγίου Θεοῦ, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τιμὴν τῶν ἐκλεκτῶν Αὐτοῦ Μαρτύρων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ναοὺς καὶ πόλεις ἐρημωθείσας.

Ἡ Κωνσταντινούπολις ἀνακαινισθήσεται ἐκ νέου καὶ γενήσεται λαμπροτέρα καὶ οἶκος δόξης τοῦ Θεοῦ.

Οἱ δέ Χριστιανοί κατὰ τόν Λέοντα Σοφό: "Ἡξουσι δ' αὖθις κύκλοθεν τὰ σὰ τέκνα εὐθείας, ἐκ κύκλου πρὸς κεντρίον, ἥτοι θέλουσιν ἀθρόως αὖθις ἔλθει πρὸς αὐτήν ἥς τέκνα πρὸς μητέρα".

"Ἡ γῆ θὰ δώσῃ μεγάλα ἀγαθὰ, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Μεθόδιος "ἡ Γῆ ἀποδώσει τόν καρπὸν αὐτῆς ἑκατονταπλάσιον", ὁ δέ προφήτης Ἀμὼς λέγει: "Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ ὁ ἀροτρεὺς θέλει φθάσει τόν θεριστήν, καὶ ὁ λινοβάτης τόν σπείροντα, καὶ τὰ ὄρη θέλουσι σταλάξει γλεῦκος, καὶ ὅλα τὰ βουνὰ θέλουσι ρέει ἀγαθὰ".

**Πανταχόθεν θέλουσιν ἀφιχθῆ εἰς Κωνσταντινού-
πολιν μεγάλοι καὶ μικροὶ ὅπως ἴδωσι καὶ προσκυ-
νήσωσι τόν θαυμάσιον καὶ ἐκλεκτόν τοῦ Κυρίου
ἁγίου Βασιλέα Ἰωάννην, ἕκαστος δέ παρ' Αὐτοῦ θά-
λάβῃ "τὸ ἑαυτοῦ καταθύμιον" (ἦτοι τὴν λύσιν τῶν
ἀποριῶν του), ὡς μαρτυρεῖ ὁ Σοφὸς Λέων.**

Καταργεῖται πλέον ὁ πόλεμος, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἅγιος
Μεθόδιος, "Τὰ δέ ὄπλα τὰ πολεμικά γενήσονται ὡς
ἄροτρα καὶ δρέπανα". Ἐπίσης ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας: "Καὶ ἐν
τῷ μὴ εἶναι πόλεμον συγκόψουσι" τὰς σπάθας αὐτῶν
εἰς δρέπανα καὶ τοὺς κοντούς εἰς ἐργαλεῖα γεωπονικά,
δι' ὧν τὴν γῆν ἐργάζονται".

Ὡσαύτως κατὰ τὴν ἑνδοξον ταύτην βασιλείαν τὰ δι-
καστήρια καὶ αἱ δίκαι παύσουσιν ὥς φησὶν ὁ Ἅγιος
Ἀνδρέας: "Καὶ δίκη οὐκέτι ἔσται, οὔτε ὁ ἀδικῶν, οὔτε ὁ
ἀδικούμενος, φόβῳ γὰρ ποιήσει (ὁ ἅγιος Βασιλεὺς), τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων σωφρονεῖν καὶ τοὺς
παρανομοῦντας τῶν μεγιστάνων ταπεινώσει, καὶ
θανάτῳ παραδώσει".

Ἐπίσης ὀρχήσεις, κιθαρισμοὶ κῶμοι, θέατρα καταρ-
γηθήσονται ὡς φησὶν ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας: Καὶ αὐτός (ὁ
ἅγιος Βασιλεὺς) δῆει μέγας τὴν Πόλιν (δηλ. τὸ μέγα
Κράτος του), καὶ οὐκ ἔστιν ὁ λυρίζων, ἢ ὁ κιθαρίζων, ἢ
ὁ τραγουδῶν, ἢ ἕτερον τί αἰσχρὸν πράγμα ἐργαζόμενος.
Πάντας γὰρ τοὺς τοιούτους μισήσει καὶ ἐξολοθρεύσει

ἐκ Πόλεως Κυρίου".

"Ἐκαστος δέ θά λάβῃ τὴν προσήκουσαν αὐτῷ ἀξίαν ὥς φησὶν ὁ Ἅγιος Μεθόδιος: "Δώσει κάτ' ἀξίαν πάντων", τουτέστι εἰς τοὺς πιστοὺς θά δώσῃ ἀξιώματα καὶ πλοῦτη ὥς λέγει ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας: "Καὶ πτύων, αὐτοὺς (τοὺς θησαυρούς) σκορπίσει τῇ πολιτείᾳ αὐτοῦ, καὶ πλουτίσασαν οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ καὶ ἔσονται ὡς Βασιλεῖς καὶ οἱ πένητες ἔσονται ὡς οἱ ἄρχοντες".

Περιγράφων δέ τὴν ἀφθονίαν τῶν ἀγαθῶν τῆς λαμπρᾶς Βασιλείας ἐκείνης ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας φθέγγεται: "Καὶ ἔσται τὰ ἔτη τοῦ ἁγίου Βασιλέως ὡς ἐπὶ Νῶε, οὐ μέντοι κατὰ τὰς ἐκείνων πονηρίας, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἄνεσιν.

"Ἔσονται γάρ οἱ ἄνθρωποι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ πλούσιοι σφόδρα καὶ εἰρήνῃ ἀπείρῳ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, καὶ ἐν ἀμφιβίῳ πολλῇ πορευόμενοι καὶ ἀμερίμνως τοῖς γῆϊνης ἐπανακειμένου" καὶ παρακατιών: "Καὶ ἔσται χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις καὶ ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς Γῆς καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης πλούσια".

Ὁ βίος κατὰ τὴν μακρὰν ἐκείνην ἐποχὴν κατὰ τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν ἔσται γαλήνιος, εὐσεβέστατος, ἅγιος καὶ εὐάρεστος τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς. Τότε κατὰ τὸν Λέοντα πολλοὶ ἀποδράσουσιν εἰς ὀγγώδεις τόπους καὶ ἐρήμους καὶ κτίσαντες Μοναστήρια καὶ

ήσυχαστήρια θέλουσι μονάσει καὶ δοξάσει τόν ἐν Τριάδι Θεόν.

Τότε δέ ἐκλιπόντων τῶν ἁμαρτωλῶν ἀπό τῆς Γῆς "γενήσεται μία ποιμήν ἐῖς ποιμήν".

Ἡ Βασιλεία τοῦ ἁγίου Βασιλέως, κατά τόν Ἅγιον Μεθόδιον, θά διαρκέσῃ 35 ἔτη. Μακάριος ὅς ἂν ἐπιζήσῃ καὶ ἴδῃ τόν ἀνιστάμενον θαυμαστόν τοῦτον Βασιλέα ΙΩΑΝΝΗΝ, καὶ τὰ ἐπιτελούμενα παρ' Αὐτοῦ μεγάλα καὶ θαυμαστά ἔργα, οὕτως ἔσται καὶ οὕτω Γένοιτο, Ἀμήν.

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Ο ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΣ

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, στα πρῶτα δώδεκα χρόνια δεν θα εἰσπράξει φόρους καὶ δασμούς.

**Τόν ἄγνωστο Αὐτοκράτορα Ἰωάννη Βατάτζη,
ἐμεῖς τόν κάναμε γνωστό σέ ὅλο τόν κόσμο.**

Τήν Πόλι τήν παίρνει
ὁ Ἅγιος αὐτοκράτορας Ι. Βατάτζης.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Προφητεία τοῦ

Ἁγίου Μεθοδίου 311μ.Χ.

"Καὶ θά κυριαρχήσῃ (θά μείνῃ) στήν ἐπτάλοφο τὸ ξανθὸ γένος (Ρῶσοι) ἐπὶ πέντε μῆνες καὶ θά φυτευθοῦν λάχανα καὶ θά τὰ φάνε πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς γιὰ ἐκδίκηση τῶν "Ἀγίων". Τοὺς μῆνες αὐτοὺς θά θυμώσουν οἱ Ρῶσοι κατὰ τῶν Ἀσιατῶν Τούρκων.

Ὁ Ἅγιος Μεθόδιος λέει ἐπιπλέον: "Θά ἐπικρατήσουν στήν Ἀνατολή, θά χτυπήσουν τοὺς Ἰσμαηλίτες καὶ θά διώξουν αὐτοὺς μέχρι τὴν Κολωνία".

Τὸ νόημα εἶναι αὐτό (θέλει νά πεῖ τὸ ἐξῆς) ὅτι οἱ Ρῶσοι μαζί μέ τοὺς συμμάχους θά διορίσουν ἐπιτροπή ἀποτελούμενη ἀπὸ τρία πρόσωπα πού θά ὀνομάζονται Προνοητές (Προστάτες), οἱ ὅποιοι θά κυβερνοῦν τὴν Ἀνατολή καὶ θά συνεχίσουν μέ ὀρμητικότητα τὸν πόλεμο κατὰ τῶν Ἀσιατῶν" στήν Ἀσία, ὅπου θά διεξαχθοῦν μάχες μέ χιλιάδες νεκρούς, ἐξ αἰτίας τῆς ἀπελπισίας τῶν Ἀσιατῶν. Αὐτοὶ ἀφοῦ χτυπηθοῦν, δηλ. θά νικηθοῦν ἀπὸ τοὺς Προνοητές (Ρώσους) θά ἐκδιωχθοῦν μέχρι τὴν Κολωνία, δηλαδή στά πιό μακρινὰ μέρη τῆς Ἀσίας. Θά

δημιουργηθεῖ τὸ ζήτημα, ποιός θά ἐξουσιάζει τὴν Κωνσταντινούπολη, ὅποτε ὅλα τὰ Ἕθνη θά συμμαχήσουν ἐναντίον τῆς Ρωσίας, ἐπειδὴ θά θέλει νά κυριαρχήσει.

Ὁ Ἅγιος Μεθόδιος λέει: "Οἱ ἀξιωματοῦχοι τοῦ στρατοῦ, δηλαδή οἱ Βασιλεῖς, θά ἐνσπεύρουν ἔριδα (διχόνοια, φιλονικία) μεταξύ αὐτῶν γιὰ τὸ ποιός θά κυβερνήσει". Δέν ξέρουμε ἂν ἡ Ρωσία θά ἔχει κάποιο σύμμαχο. Ἡ περιγραφή τοῦ πολέμου ἔχει ὡς ἑξῆς, σύμφωνα μέ τόν Ἅγιο Μεθόδιο:

"Μετά τὸ ξεπέραςμα τῆς παραπάνω ἔριδας (φιλονικίας) μεταξύ τῆς Ρωσίας καὶ τῶν ἄλλων Δυνάμεων, τὰ βόρεια ἔθνη τῆς Εὐρώπης, ἀφοῦ ταραχτοῦν, θά κινήσουν μέ τή μεγαλύτερη δύναμη καὶ ὀργή γιὰ τὴν Ἀνατολή, καὶ θά χωριστοῦν σέ τέσσερις Ἀρχές (ἐξουσίες), δηλαδή σέ τέσσερα μεγάλα σώματα (στρατιωτικά). Τὸ πρῶτο θά καταλάβει τὴν Ἐφεσο, τὸ δεύτερο τὰ Μελλάγια, τὸ τρίτο τὴν Ἀκρόκαμπο, δηλαδή τὴν Πέργαμο, καὶ τὸ τέταρτο τὴ Βιθυνία". Ἀφοῦ συμβεῖ αὐτό, τὰ Ἕθνη αὐτὰ θά μαζέψουν ὅλες τίς ναυτικές τους δυνάμεις καὶ θά εἰσβάλουν στὴν Ἐπτάλοφο (Κωνσταντινούπολη). Συγχρόνως σχεδόν γιὰ τόν ἴδιο λόγο καὶ τὰ Ἕθνη πού βρίσκονται νότια, δηλαδή ἡ Ἑλλάδα, θά ταραχτοῦν κι αὐτά, καὶ ὁ μέγας Φίλιππος θά σηκωθεῖ μέ τὰ δεκαοχτώ κράτη (μέ αὐτό δηλώνεται ὁ μεγάλος ἀριθμός καὶ ἡ πολυανθρωπία 18 ἐθνῶν, ΝΑΤΟ), καὶ θά κάνει τὸ ἴδιο.

Ἄφοῦ μαζευτοῦν λοιπόν ὅλα γενικῶς τὰ Ἕθνη αὐτά στήν Ἑπτάλοφο (Κων/πολη), θά κάνουν ἓνα μεγάλο καὶ τρομερό πόλεμο σ' αὐτή καὶ ἐκτός αὐτῆς, ἀπό ξηρά καὶ θάλασσα, ὁ ὅποῖος ποτέ δέν ἔχει γίνει μέχρι τώρα σ' ὅλη τὴν Οἰκουμένη. Τὸ ἓνα Ἕθνος θά σκοτώνει καὶ θά κομματιάζει τὸ ἄλλο μέ λυσσα. Τέτοια θά εἶναι αὐτή ἡ σφαγή ὥστε θά γεμίσουν μέ αἷμα ὅχι μόνο τὰ κοιλώματα τῆς Ἑπταλόφου, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρη γενικά σέ ὅλη τὴν ἐπιφάνειά της.

Τὸ ἀνθρώπινο αὐτό αἷμα, δημιουργώντας ποτάμι ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης ποσότητάς του, θά προχωρήσει στή θάλασσα σέ μῆκος δεκαοχτὼ σταδίων - τὸ ὅποῖο ἀντιστοιχεῖ σέ δύο μίλια καὶ δύο στάδια - καὶ θά θολώσει αὐτή μέχρι τὸν πυθμένα της. Τότε θά σταματήσουν τὰ ἄρματα καὶ δέν θά προχωροῦν ἐξ αἰτίας τῶν πτωμάτων, τοῦ αἵματος καὶ τοῦ θρήνου τῶν στρατευμάτων.

Τότε ὁ βοῦς θέλει βοήσῃ, καὶ ὁ ξηρόλοφος θρηνήσῃ.

Αὐτά λέει ὁ Ἅγιος Μεθόδιος γιὰ τὸν τρομερό αὐτό 3^{ον} παγκόσμιον πόλεμον προσθέτοντας ὅτι μ' αὐτόν "ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοὶ θά καταστραφοῦν". Προχωρώντας παρακάτω ὁ Λέων ὁ Σοφὸς λέει ἐπιπλέον ὅτι "ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, οἱ πιστοὶ καὶ οἱ ἄπιστοι, θά γεμίσουν θλίψη καὶ θά ὑποφέρουν τὰ πάνδεινα (πάρα πολύ) κατὰ τὴ διάρκεια ἐκείνων τῶν φοβερῶν ἡμερῶν, γιατί θά προκύψουν στὸν κόσμο οἱ ἐφτά πληγές καὶ οἱ δύο θερισμοὶ τῆς

Ἀποκάλυψης. Ἐξ αἰτίας δέ αὐτῶν οἱ πιστοί, χτυπώντας τὰ κεφάλια τους, θά ρίξουν τὰ πρόσωπά τους στή γῆ καὶ θά φωνάξουν δυνατά μέ δάκρυα πρὸς τόν Κύριο (θά τόν ἐπικαλεστοῦν) γιά νά σταματήσει τίς συμφορές καὶ νά φέρει εἰρήνη στόν κόσμο.

Αὕτή τὴν δέηση (παράκληση) τῶν πιστῶν θά εἰσακούσει ὁ Κύριος, ὁ Παντοκράτωρ (πού κυβερνᾷ τὰ πάντα) καὶ θά στείλει τόν ἄγγελό του μέ μορφὴ ἀνθρώπου στὸν ὀρθόδοξο, δίκαιο, ἐνάρετο **καὶ εὐσεβῆ ἸΩΑΝΝΗ, ὁ ὁποῖος κατάγεται ἀπὸ βασιλικὴ Βυζαντινὴ οἰκογένεια καὶ κοιμᾶται σέ κάποιο ὑπόγειο μικρὸ νὰο στήν Κωνσταντινούπολη** ἀπὸ ἀναρίθμητα χρόνια (ἀμέτρητα, πάρα πολλά, πού δέν μποροῦν νά ὑπολογιστοῦν) μέ θεϊκὴ πρόνοια (φροντίδα), γιά νά πραγματοποιηθεῖ μέ αὐτόν ἡ λύση τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, πού ἀποφασίστηκε πρὶν ἀπὸ αἰῶνες ἀπὸ τόν Θεό καὶ ἡ ἐν Χριστῷ σωτηρία ὁλόκληρου τοῦ κόσμου.

Αὐτός λοιπόν (ὁ ἄγγελος), ἀφοῦ ἔρθει πρὸς ἐκεῖνον (τόν Ἰωάννη), θά τόν σηκώσει ἀμέσως ἀπὸ τόν μακροχρόνιο ὕπνο, πού κοιμόταν, καὶ θά τόν χρίσει βασιλιά μέ τὸ ἅγιο λάδι, λέγοντας σ' αὐτόν πρῶτα: "σῆκω ἐσύ πού κοιμᾶσαι καὶ βγές ἀπὸ τὸ μνήμα καὶ θά σέ φωτίσει ὁ Χριστός, γιατί σέ προσκαλεῖ νά φτιάξεις λαὸ ἐκλεκτό καὶ ἅγιο". Καὶ γιά δεύτερη φορά θά τοῦ πεῖ:

"Βγές ἔξω ἐσύ πού εἶσαι κρυμμένος, **μήν κρύβεσαι**

πλέον, σέ ψάχνουν πολλοί. Μετά από αυτά ἀφοῦ παραδώσει σ' αὐτόν πέτρινες πλάκες γιά τὸ τί θά κάνει, ἀφοῦ παραλάβει τὴν βασιλεῖα, θά πει σ' αὐτόν:

"Ἰκανοποίησε, Ἰωάννη, τὸ Θεό τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, πού ἔχει προσβληθεῖ ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν παρανόμων καὶ ἀσεβῶν, στερέωσε στοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀληθινὴ ὁρθόδοξη πίστη τοῦ Σωτήρα τοῦ κόσμου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **δημιούργησε ξανά ἥθη χρηστά** καὶ τοποθέτησε ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς, τοὺς ἄξιους, οἱ ὁποῖοι ἐξέφρασαν τὴν εὐχαρίστησή τους στὸν Ἅγιο Τριαδικό Θεό μας.

Ἀφοῦ γίνουν αὐτά καὶ ὁ φοβερός ἐμφύλιος πόλεμος θά ἐξακολουθεῖ μεταξύ τῶν ἔθνων, ὁ Ἅγιος Μεθόδιος καὶ ὁ Λέων ὁ Σοφός τονίζουν μέ σαφήνεια "ὅτι θά πέσει ξαφνικά ἀπὸ τὸν οὐρανό, πάνω ἀπὸ τὴν Κων/πολη λαμπρό θεϊκό φῶς, σὰν πύρινη στήλη, ὅτι θά φανεῖ καὶ τὸ ἀστέρι πού φάνηκε ἐπὶ Χριστοῦ (κατὰ τὴ γέννηση), στό μέσον τῆς πόλης, πάνω ἀπὸ τὸ ναό τῆς Πάναγνης Μητέρας τοῦ Ὑψίστου, ἡμέρα Γ' (Τετάρτη) καὶ ὥρα Γ' (3η). Τὴν ἴδια χρονικὴ στιγμή θά φωνάξει μέ δυνατὴ φωνὴ ὁ κήρυκας, πού δέν θά φαίνεται (ὁ ἄγγελος), τρεῖς φορές: **"Σταθεῖτε, σταθεῖτε, σταθεῖτε** μετὰ φόβου, εἰρήνη σέ σᾶς, ἀρκεῖ ἡ ἐκδίκηση στοὺς ἀπειθήναρχους καὶ ἀνυπάκουους, φύγετε γρήγορα πρὸς Δυσμὰς καὶ στά δεξιά τῆς Ἐπταλόφου (Κωνσταντινούπολης), καὶ ἐκεῖ θά

βρεῖτε ἄντρα ἱκανό, φίλο τοῦ Θεοῦ, τόν σοφό, τόν δίκαιο, πού κατάγεται ἀπό βασιλική γενιά, πού φοράει φτωχικά ροῦχα, τόν ἐλεήμονα (πού κάνει ἐλεημοσύνες), τόν αὐστηρό στήν ὄψη καὶ πράο, πού στέκεται ἀνάμεσα σέ δύο κολόνες. Αὐτόν ἀφοῦ τόν παραλάβετε, νά τόν ἀνακηρύξετε βασιλιά".

Μετά τὸ ἐξαιρετικό αὐτό γεγονός βλέπουμε στό Λέοντα τὸ Σοφό ὅτι ἡ κήρυξη αὐτῆ καὶ φανέρωση τοῦ ἐνδόξου αὐτοῦ βασιλιᾶ θά γίνει ἀπό τόν ἄγγελο σέ τρεῖς μέρες καὶ 3 νύχτες, καθὼς θά παραμένουν τὰ σημάδια στόν οὐρανό.

Ἐπίσης, ἀφοῦ δοῦν τὰ θαυμαστά αὐτά συμβάντα οἱ λαοί, πού σφάζονται μέσα καὶ ἔξω ἀπό τὴν Ἐπτάλοφο (Κων/πολη) καὶ ἀφοῦ ἀκούσουν τὴ βροντερή φωνή τοῦ ἀγγέλου, θά σταματήσουν ἀμέσως τὴ σφαγὴ. Θά ἐκπλαγοῦν πάρα πολύ, θά ἔρθουν σέ μεγάλη ἔκσταση καὶ γεμάτοι ἀπὸ χαρὰ καὶ φόβο, θά παρακαλέσουν τὸ Θεό μέ δάκρυα, νά φανερώσει σ' αὐτούς τὸ ταχύτερο ἐκεῖνον πού ἀνακηρύχθηκε Βασιλείας μέ κήρυκα (ἄγγελο), ἐπειδὴ βέβαια δέν θά εἶναι σέ θέση ἐξ αἰτίας τῆς σφαγῆς, τῆς μεγάλης ἐκπληξης καὶ τῆς συγκίνησης, νά τόν βροῦν ἀμέσως. Κατὰ τόν ἴδιο τρόπο, ὁ Κύριος ὁ Θεός θά εἰσακούσει αὐτὴ τὴν παράκλησή τους καὶ θά φανερώσει αὐτόν στόν κόσμο γιὰ χάρη τῶν ἐκλεκτῶν, μέ τόν ἐξῆς τρόπο:

Ἄφοῦ περάσουν οἱ τρεῖς μέρες, κατά τίς ὁποῖες θά ἀναγγελθεῖ ἀπό τόν ἄγγελο ὁ Βασιλιάς, μαζί μέ τὰ πα-
ραπάνω σημάδια, αὐτόν πού ἐπιβάλλεται στά ἔθνη ἀπό
τὸ θεό **θά ἐμφανιστεῖ στὸν Οὐρανὸ πάνω ἀπὸ τὴν**
Ἑπτάλοφο (Κωνσταντινούπολη) νεφελῶδες στερεό
(φωτεινὸ σύννεφο λαμπρότερο ἀπὸ τὸν ἥλιο), ἀπὸ τὸ
ὅποῖον θά φωτισθεῖ ὁλόκληρος ὁ κόσμος, πού θά ἔχει
περιφέρεια σάν ἀλώνι. Ἐπίσης τὴν ἴδια στιγμή κάτω ἀπὸ
αὐτό θά κρεμαστεῖ μέ θεϊκὴ θέληση πορφυρὸς σταυρὸς
καὶ ἀριστερὰ αὐτοῦ οὐράνιο τόξο, τὸ ὁποῖο ἔβαλε ὁ
Θεὸς μας, σάν διαθήκη αἰώνια, καὶ καθὼς θά περιφέ-
ρεται ταυτόχρονα στὸν αἰθέρα σύμφωνα μέ τὴν ἴδια
ἀξιόπιστη ἱερά παράδοση, στή φοβερὴ αὐτὴ καὶ
σπουδαία περίπτωσι, εἰκόνα μεγάλη τῆς Παναγίας οἱ
ἄγγελοι θά ὑμνοῦν τὴν Πάναγνη Παναγία καὶ τὸν Σωτῆρα
τοῦ κόσμου.

Ὅταν λοιπὸν συμβεῖ αὐτό τὸ γεγονός, τὸ μὲν ἄκρο
τοῦ οὐράνιου τόξου πού βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὸ Σταυ-
ρό, ἀφοῦ σηκωθεῖ μέ θεϊκὴ ἐνέργεια καὶ στραφεῖ στὸν
αἰθέρα, θά πέσει πρὸς τὸ μέρος τῶν δύο κολόνων, ὅπου
θά βρίσκεται ὁ **Ἅγιος Βασιλιάς Ἰωάννης.** Οἱ δέ λαοὶ
ὅταν δοῦν αὐτό, καὶ ἀφοῦ δοξάσουν τὸν Θεό, θά τρέ-
ξουν γρήγορα στοῦ ἄκρου τοῦ οὐράνιου τόξου, θά προ-
σκυνήσουν καὶ θά παραλάβουν τὸν πολῦτιμο καὶ
ἡλικιωμένο βασιλιά μέ λαμπάδες καὶ βᾶγια γιὰ νὰ πᾶνε

νά δοξολογήσουν τόν Θεό καί νά προσευχηθοῦν στή μεγάλη Σιών (στην Ἁγία Σοφία).

Καί Ἄγγελος Κυρίου μέσα σέ μεγάλη δόξα στήν περίσταση αὐτή, μέ βροντώδη φωνή, θά πεῖ στό λαό: Σᾶς ἀρέσει αὐτός;. Αὐτοί ὅταν ἀκούσουν (τὰ παραπάνω), θά καταληφτοῦν ἀπό μεγάλο φόβο, τρόμο καί ἔκσταση, καί μέ δάκρυα στά μάτια, ἀφοῦ σηκώσουν τὰ χέρια στόν οὐρανό, θά φωνάξουν: "Ναί, Κύριε, εἶναι ἀρεστός σέ μας, γιατί Ἐσύ μᾶς ἔδωσες Αὐτόν (τόν Ἰωάννη) μέ τή μεγάλη εὐσπλαχνία Σου".

Στή συνέχεια μέ ὕμνους καί ᾠδές θά ὀδηγήσουν πλέον Αὐτόν στή **μεγάλη Σιών, δηλαδή στό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας**, γιά νά προσευχηθεῖ. Ἀφοῦ τόν ἀνεβάσουν σέ ἕνα ψηλό μέρος, θά τόν ἀνακηρύξουν μέ μεγάλη φωνή βασιλιά, Δεσπότη καί Πατέρα τους.

Σ' αὐτή δέ τήν περίσταση ὁ Ἅγιος Μεθόδιος συμπληρώνει τή συγκινητική αὐτή περιγραφή τοῦ Λέοντα τοῦ Σοφοῦ. Μᾶς λέει ὅτι φωτεινός ἄγγελος πού θά εἶναι ὁρατός καί καταληπτός ἀπό τίς αἰσθήσεις τῶν ἀνθρώπων καί ἔχοντας ὡς σκῆπτρο τόν τίμιο Σταυρό, θά βάλει στεφάνι δόξας στό κεφάλι τοῦ Βασιλιᾶ, πού ἀνακηρύχτηκε, καί ὅτι, ἀφοῦ παραδώσει σ' Αὐτόν (τόν Βασιλιά) κοφτερό σπαθί, θά πεῖ πρὸς αὐτόν μπροστά στό λαό: "Δεῖξε ἀντρεία (γενναιότητα, θάρρος) Ἰωάννη καί νικά τοὺς ἐχθρούς σου". **Ὁ δέ Λέων ὁ Σοφός λέει (ἡ**

λειτουργία μένει ἀτελείωτος της μακαρίας ἐκείνης ἐποχῆς) ἐπιπλέον ὅτι καὶ ὁ Πατριάρχης τῶν Ὁρθόδοξων στήν περίστασι αὐτὴ θά τοῦ κάνει προσφώνηση, μέ τὴν ὁποία θά ὁμολογεῖ ὅτι αἰτία τῆς τόσο μεγάλης δόξας τοῦ Ἁγίου Βασιλιᾶ εἶναι ὁ μέγας φόβος Αὐτοῦ πρὸς τόν Θεό, ἡ ἄκρα εὐσέβεια, ἡ πίστις, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀρετή καὶ ἡ ἐνότητα τῆς ψυχῆς του. Ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ἐκφράζει (τὴν προφητεία του) μέ πολλή συντομία μέ τίς ἐξῆς λίγες λέξεις πού λέγονται σέ δύσκολες περιστάσεις: "Νά, ἔτσι εὐλογεῖται ὁ ἄνθρωπος πού φοβᾶται τόν Κύριο...".

Ἐπίσης ἡ ἱερὴ παράδοσι μᾶς προσθέτει ὅτι κατὰ τὴν ἐπίσημη αὐτὴ ἀναγόρευσι τοῦ Ἁγίου Βασιλιᾶ, θά παρευρεθοῦν καὶ ὅλοι οἱ ἀσκητές καὶ οἱ ἐνάρετοι, πού βρίσκονται στά βουνά καὶ στίς σπηλιές γιὰ νά εὐχαριστηθοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ γιὰ νά κοσμήσουν μέ τὴν παρουσία τους τὴ λαμπρὴ καὶ τρισένδοξη αὐτὴ μέρα τῆς δόξας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ μεγαλείου τῶν Ὁρθόδοξων.

Πάντως πρόκειται γιὰ ἀνάστασι Ἰωάννη. Ὁ Ἅγιος Ταράσιος ἀποκαλεῖ αὐτόν ἰδιαίτερα καὶ Ἅγιο Βασιλιά γιὰ τὴν μεγάλη του ἀρετὴ, ἀγνότητα καὶ ἀγιότητα.

Γιὰ τὰ σωματικά δέ καὶ ψυχικά χαρακτηριστικά του ὁ Λέων ὁ Σοφός λέγει αὐτά: **"Τὸ νύχι τοῦ πρώτου δακτύλου τοῦ δεξιοῦ ποδιοῦ ἔχει κάτι σκληρό, ἡ ὁμιλία του εἶναι εὐχάριστη, τὸ πρόσωπό του πολὺ ὁμορφο,**

ἡ μορφή του γυνεΐκεια. Εἶναι μεσήλικας, φαλακρός, προοραπκός (ἔχει τὴν ἰκανότητα μέ τῇ θεΐα χάρη νά προβλέπει) καὶ ἔχει προφητικό χάρισμα καὶ πληροφορεῖ τοὺς ἄλλους. Τὰ μάτια του ἐξέχουν, φτωχός μέ καθαρή τὴν ψυχή, καὶ εἶναι ντυμένος μέ φτωχικά ροῦχα. Θά εἶναι δέ πράος (ἥρεμος) καὶ φι-
λάνθρωπος, πολύ ἐλεήμων, μεγαλόψυχος, φοβερός, χωρίς γένια. Τὸ δεξί του χέρι θά ἔχει ἄρματα δύο σει-
ρές πορφυρές καὶ στίς ὠμοπλάτες θά ἔχει πορφυρούς (βαθιά κόκκινους) σταυρούς”.

Πῶς θά ἀναστηθεῖ ὁ Αυτοκράτορας; “Ὅπου ὁ Θεός βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις”.

Τώρα θά δοῦμε τὰ ἔργα τοῦ θαυμάσιου ἐκλεκτοῦ ἀγίου καὶ μεγάλου αὐτοῦ βασιλιᾶ, σύμφωνα μέ τοὺς χρη-
σμούς. Ὅταν πάρει τὸ θρόνο τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, θά δοθοῦν σ’ αὐτόν (τον Ἰωάννη) ἀπὸ τὸ Θεό, ὅπως λέει ὁ Λέων ὁ Σοφός, δύο Ἄγγελοι πού θά μοιάζουν μέ λευ-
κοφορεμένους ἄντρες, οἱ ὁποῖοι θά τοῦ λένε στό αὐτί του ὅσα πρόκειται αὐτός νά κάνει. Ἐχοντας λοιπόν ὁ Ἅγιος Βασιλιάς ἀπὸ τὸ Θεό αὐτούς τοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους ὡς ὁδηγούς, θά ἀρχίσει τὸ μεγάλο ἔργο πού τοῦ ἀνατέθηκε ἀπὸ τὸ Θεό.

Ὁ Ἅγιος Μεθόδιος καὶ ὁ Λέων ὁ Σοφός ἐκφραζόμενοι περιληπτικά λένε ὅτι ὁ ἅγιος Βασιλιάς "θά χτυπήσει κάθε ἄπιστη γενιά" κ.λπ. Ὅχι μόνο ὅσους ἀρνοῦνται τὸ

Χριστό ἢ τοὺς Ὁθωμανούς, τοὺς Εἰδωλολάτρες, τοὺς Ὁρθολογιστές, τοὺς Πνευματιστές, ἀλλὰ καὶ ὅσους δέν πιστεύουν στὰ δόγματα τῆς Ὁρθόδοξης Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, δηλ. τοὺς αἰρετικούς καὶ σχισματικούς, ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοὺς ὀρθοδόξους, ὅσους ζοῦν ἀμαρτωλὴ ζωὴ καὶ διαπράττουν παρανομίες, ὅπως δηλώνει ὁ Ἅγιος Δαμασκηνός στὴ σελίδα 163 τῆς Δογματικῆς του, περὶ Ὁρθοδόξου πίστεως.

Ὅποιος δέν πιστεύει σύμφωνα μέ τὴν παράδοση τῆς Καθολικῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἢ ἔχει σχέση μέ τὸ Διάβολο μέσα ἀπὸ τὰ παράνομα ἔργα, εἶναι ἄπιστος. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης θά τρέξει (θά περιδιαβεῖ) σέ ὅλα τὰ ἔθνη κηρύσσοντας τὸ Εὐαγγέλιο τῆς ὀρθόδοξης ἀληθινῆς πίστεως κρατώντας στὸ χέρι τὸ Σταυρό, Εὐαγγέλιο καὶ σπαθὶ εἰκονισμένο. Θά τὸν ἀκολουθεῖ πιστὸς ἑλληνικὸς λαὸς καὶ μαζί του ἡγούμενοι ἀπὸ ὅλες τίς φυλές, ποὺ ἔχουν δεχτεῖ τὴν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ, καὶ θά συμπεριφέρονται μέ φόβο καὶ τρόμο πρὸς τὰ ἐπουράνια ἀξιοθαύμαστα καὶ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ οἱ ἄνεμοι θά ἐξαφανίζονται, ὅπως δηλώνει ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος: "Αὐτοί πού νομίζουν ὅτι θά ἀντισταθοῦν σ' αὐτόν θά θρηνήσουν πολὺ καὶ θά πονέσει τὸ κεφάλι τους φριχτά. Ὅποιος λοιπὸν δέν ἀκούει τὸ κήρυγμά του, θά καταστραφεῖ, ὅπως λέει ὁ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος: "Καὶ εἶδα τὸ θηρίο (γῆινο καὶ θαλάσσιο) καὶ τοὺς βασιλιάδες τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύμα-

τά τους πού εἶχαν συγκεντρωθεῖ νά κάνουν πόλεμο μέ αὐτόν πού καθόταν πάνω στό λευκό ἄλογο καί μέ τὰ στρατεύματά του..."

Ὁ πόλεμος αὐτός ἀποκαλεῖται "ἐκείνη ἡ μεγάλη μέρα τοῦ Παντοκράτορα", ἡ ὁποία θά ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τήν καταστροφή αὐτῶν τῶν βασιλιάδων".

Τόσοι θά σκοτωθοῦν, ὥστε ὁ Κύριος θά στείλει σαρκοφάγα ὄρνια, γιά νά καταφάγουν τίς σάρκες αὐτῶν, γιά νά μή ἐμφανιστοῦν ἀρρώστιες ἐξ αἰτίας τῆς δυσσομίας καί πεθάνουν καί οἱ πιστοί.

Εἰδικότερα, ὡς πρός τίς πολεμικές ἐνέργειες λέει ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ ὁποῖος ἔχει ὀνομαστεῖ ο **διὰ Χριστόν Σαλός**: "Καί θά βάλει ὁ Ἅγιος Βασιλιάς τὸ δεξί του χέρι πάνω στή θάλασσα καί θά ἡμερώσει τὰ ξανθά γένη".

Ἐξαιτίας αὐτοῦ φαίνεται καθαρά ὅτι οἱ Ρῶσοι δέν θά ἀνεχτοῦν τήν ἔγερση τοῦ Ἁγίου Βασιλιᾶ, τήν ἀνάσταση (ἀναβίωση) τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας καί τήν ἐξαφάνιση ὅλων τῶν κατακτητικῶν σχεδίων τους.

Τότε ὁ Ἅγιος Βασιλιάς, ἀφοῦ στραφεῖ πρός τή θάλασσα τῆς Κωνσταντινούπολης, ὅπου θά εἶναι ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου, οἱ στόλοι τῆς Ρωσίας, καί ἀφοῦ κάνει μία κίνηση πρός τή Θάλασσα μέ τὸ δεξί του χέρι τὸ σημεῖο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, θά καταστρέψει ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ (ἀκαριαία) μέ θεϊκή δύναμη ὅλους τους στόλους μέ τὰ πληρώματά τους.

Οἱ Ρῶσοι, ἀφοῦ συνέλθουν μέ αὐτή τήν τιμωρία, θά

**σκύψουν τόν αὐχένα τους στόν Ἅγιο Βασιλιά, ὁ
ὁποῖος θά τοὺς ὑποβάλει ἔτσι στό θέλημα τοῦ Θεοῦ.**

Μετά ἀπό αὐτό, ὁ Ἅγιος Βασιλιάς θά καθαρίσει, σύμφωνα μέ τὸ Λέοντα τὸ Σοφό, ἀμέσως τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπό τοὺς **Σιμωνιστές, τοκογλύφους καὶ ἀνάξιους γιά τὴν ἱεροσύνη, Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ἱεροδιάκονους** κ.λπ. καὶ θά ἀποκαταστήσει ἀντί αὐτῶν τοὺς ἀξίους, οἱ ὁποῖοι θά εὐχαριστήσουν τὸ Θεό μέ τὰ καλὰ ἔργα. Σύμφωνα μέ τὴν ἱερή καὶ ἀξιοσέβαστη παράδοση, τόσο θά εἶναι τὸ μῖσος τοῦ Ἁγίου Βασιλιᾶ ἐναντίον τέτοιων ἀνθρώπων, ὥστε αὐτός, σάν ἄλλος Προφήτης Ἡλίας, ἄλλους θά σφάζει μέ τὸ ἴδιο του τὸ χέρι καὶ ἄλλους θά παραδώσει στή φωτιά, καὶ ὅσοι Ἅγιοι ἄντρες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν φυλαχτεῖ στή ζωὴ κατὰ Θεία Πρόνοια πρὶν ἀπὸ ἀμνημόνευτα χρόνια ἔχουν γίνει ὁρατοὶ ὄχι μία φορά, ἀπὸ πολλοὺς στό Ἅγιο Ὄρος, θά χειροτονήσουν ἀντί αὐτῶν τοὺς ἐνάρετους καὶ ἀξίους, σύμφωνα μέ τὴν ὑπόδειξη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

ἀκούσατε Παναγιώτατοι Πατριάρχαι,

Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ διάκονοι.

Ἀφοῦ συμβοῦν αὐτά ὁ Ἅγιος Μεθόδιος μᾶς λέει ὅτι **“ὁ Ἅγιος Βασιλιάς θά φέρει τὴν εἰρήνην στά Ἕθνη”**. Ἡ εἰρήνευση θά ἐπιτευχθεῖ μέ τὴν πτώση τοῦ Παπισμοῦ, Προτεσταντισμοῦ, Πνευματισμοῦ καὶ κάθε ἀσέβειας, μέ τὴν ἐπαναφορά στήν ἀληθινὴ πίστι τῶν λίγων πού ἐναπόμειναν ἀπὸ τόν πόλεμο.

Στή συνέχεια περνᾶμε στὸν ἑξαφανισμό ἐντελῶς ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς τῶν Ἀσιατῶν ἀπὸ τὸν Ἅγιο Βασιλιά, νίκησαν πρῶτα οἱ Ρῶσοι, οἱ Προνοητές (Προστάτες) μέ τῇ σφαγῇ. Δέν μπόρεσαν ὅμως νά ἑξαφανίσουν ἐντελῶς ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους αὐτῶν καὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὅπως ἔχει λεχθεῖ.

Ἀφοῦ ἀναστηθεῖ λοιπόν ὁ Ἅγιος Βασιλιάς καὶ βρεῖ τοὺς Ὀθωμανοὺς νά μὴν ἔχουν καταβληθεῖ (νικηθεῖ) ἐντελῶς, ἀλλὰ νά ἐπιμένουν στὴν ἀπιστία.

Ἔνεκα τούτου καὶ ἐκδικήσεως τῶν αἱμάτων τῶν ὑπ αὐτοῦ πελεκιθέντων καὶ σφαγέντων ἑκατομμυρίων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ θέλει ἐπιπέσει σφοδρότατος καὶ θά τοὺς ἀποτελειώσει μέ φωτιά καὶ σίδηρο.

Πολύ ζωηρά καὶ καθαρά περιγράφει τὴν καταστροφή αὐτῶν τῶν Ὀθωμανῶν ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας μέ τὰ ἐξῆς λόγια: “Καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτά θά στρέψει τὸ πρόσωπό του πρὸς Ἀνατολὰς καὶ θά ταπεινώσει τοὺς γιούς τῆς Ἁγαρ”.

Γιατί θά ὀργιστεῖ ἐναντίον τους ὁ κύριος γιὰ τὴν βλαστημία τους. **Ἐρχόμαστε στό πὸ τραγικὸ καὶ πιό τρομερὸ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Ἁγίου Βασιλιᾶ.** Περιλαμβάνεται στό πιό ἐκφραστικὸ χωρίο (ἀπόσπασμα) τῶν χρησμῶν τοῦ Ἁγίου Πατέρα Μεθοδίου: “Καὶ πολλὰ ἔθνη μαζί μέ αὐτά, σάν ἄμμος τῆς θάλασσας, καὶ φόβος θά προκληθεῖ στὴν Οἰκουμένη. **Τότε ὁ Βασιλιάς θά κλά-**

ψει μπροστά στον Κύριο τὸ Θεό καὶ θά κατέβει φωτιά ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ καὶ θά τοὺς κατακάψει. Τότε θά ἐπικρατήσῃ μεγάλη γαλήνη σέ ὅλη τὴν οἰκουμένη.

Τὰ Ἕθνη αὐτά, πού θα εἶναι, ὅπως ἡ ἄμμος τῆς θάλασσας, εἶναι ἐκεῖνα γιὰ τὰ ὁποῖα μιλάει ἡ Ἁγία Ἀποκάλυψη στό Κεφ. ΙΣΤ' ὡς ἐξῆς: **"Καὶ ὁ ἕκτος Ἄγγελος ἄδειασε τὴ φιάλη αὐτοῦ στον μεγάλο ποταμό τὸν Εὐφράτη, καὶ ξεράθηκε τὸ νερό αὐτοῦ,** γιὰ νὰ ἐτοιμαστῇ ὁ δρόμος, τῶν Βασιλιᾶδων τῆς Ἀνατολῆς, πράγμα πού σημαίνει ὅλα τὰ βάρβαρα καὶ ἄπιστα ἔθνη τῆς Μεσαίας καὶ Ἀνατολικῆς Ἀσίας, δηλαδή οἱ Σῖνοι, Ἰάπωνες, Ἰνδοί, Τάταροι, Ἀφγανοί Πέρσες, Καλμουῖχοι, Θιβέτιοι κ.λπ., τὰ ὁποῖα, ἀφοῦ παρακινηθοῦν ἀπὸ τὸ Σατανᾶ, θά ἐκστρατεύσουν κατὰ τοῦ Ἁγίου Βασιλιᾶ καὶ τοῦ στρατεύματός του παρὰ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ γεγονός μάλιστα αὐτό θά ὀδηγήσῃ τὸν Ἅγιο Βασιλιά σέ δέηση πρὸς τὸ Θεό, ἃν καὶ τίποτα δέ θά κάνει χωρὶς προσευχή καὶ χωρὶς τὴν ὀδηγία τῶν Ἀγγέλων, γιατί μέ τὸ τακτικὸ μέτρο, δηλαδή τὴ σφαγή, δέ θά μπορέσει νὰ τοὺς ἐξοντώσῃ γρήγορα ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους αὐτῶν, καὶ θά εἰσακούσῃ τὴν παράκλησή του αὐτὴ ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτορας, στέλνοντας ἐναντίον τους θεϊκή φωτιά ἀπὸ τὸν Οὐρανό.

Ἀκαριαία θά ἐξαφανιστοῦν ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς Γῆς. Ἀφοῦ λοιπόν ὁ Ἅγιος Βασιλιάς στερεώσει τὴν

Ἀνατολική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία σέ ὅλα τὰ μέρη, θά ἐπιστρέψει φέροντας δάφνες καὶ μέ μεγάλη δόξα, τὴν ὁποία κανεῖς μέχρι τώρα ἀπὸ τοὺς Βασιλιάδες καὶ Καίσαρες δέν πῆρε στή παγκόσμια ἔδρα τῆς Παγκόσμιας Βασιλείας του. Ἐχοντας ἔδρα τὴν Κωνσταντινούπολη τὴ βασιλίσσα τῶν Πόλεων, θά βασιλεύσει μέ σιδερένια ράβδο καὶ ἄκρα δικαιοσύνη ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐτυχισμένοι ὅσοι θά ἐπιζήσουν μετὰ ἀπὸ αὐτά, γιατί, μόλις ἐπιστρέψει ὁ Ἅγιος Βασιλιάς, θά φανερωθοῦν ἀπὸ τὸν Θεό ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς Γῆς, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Μεθόδιος: **"μόλις θά ἐπιστρέψει αὐτός, θά ἀποκαλυφθοῦν ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς Γῆς"**.

Ἐπίσης καὶ ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας λέει: "Σ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς κάθε χρυσός, ὁ ὁποῖος εἶναι κρυμμένος σέ ὁποιονδήποτε τόπο, μέ πρόσταγμα τοῦ Θεοῦ, θά ἀποκαλυφθεῖ στή Βασιλεία Αὐτοῦ".

Συγχρόνως, σύμφωνα μέ τοὺς προορατικούς Πατέρες, θά ἀποκαλυφτοῦν καὶ ὅσα Ἅγια Λείψανα ἔχουν διαφυλαχτεῖ ἀπὸ τὴν καταστροφή μέ τὴ Θεία Πρόνοια, γιὰ τὰ ὁποῖα ὁ Δούκας Μιχαήλ νομίζοντας ὅτι χάθηκαν ἐξ αἰτίας τῆς ἄλωσης τῆς Κωνσταντινούπολης μέ θρηνητικό τρόπο στό ἄσμα γι' αὐτὴ λέει πρὸς τοὺς ἄλλους: **"Ποῦ εἶναι τὰ σώματα τῶν Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου μου, πού ἔχουν φυτευτεῖ πρὸ πολλοῦ στὸν παράδεισο πού ἀκμάζει πάντα; Ποῦ εἶναι τὸ πορφυρό**

ρουχο; Ποῦ εἶναι ἡ λόγχη; Ποῦ εἶναι ὁ σπόγγος; Ποῦ εἶναι ὁ κάλαμος; Ἀμέσως ὁ Ἅγιος Βασιλιάς μέ τοὺς θησαυροὺς αὐτοὺς, σύμφωνα μέ τοὺς παραπάνω Πατέρες καὶ τὸν Λέοντα, θά κτίσει καὶ θά ἐπανιδρύσει ναοὺς καὶ πόλεις ποὺ ἐρημώθηκαν, πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πρὸς τιμὴ τῶν ἐκλεκτῶν Αὐτοῦ Μαρτύρων καὶ ὅλων τῶν Ἁγίων.

Ἡ Κωνσταντινούπολη θά ἀνακαινιστεῖ ἐκ νέου, θά γίνεῖ πιο λαμπρὴ ἀπὸ πρῶτα καὶ οἶκος δόξας τοῦ Θεοῦ.

“Ἡ γῆ θά δώσει μεγάλα ἀγαθὰ” ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Μεθόδιος: **“ἡ γῆ θά ἀποδώσει τὸν καρπὸ τῆς σέ ἐκατονταπλάσιο βαθμό”**. Ἀπὸ παντοῦ θά φτάσουν σπὴν Κωνσταντινούπολη μεγάλοι καὶ μικροί, γιὰ νά δοῦν καὶ νά προσκυνήσουν τὸ θαυμάσιο καὶ ἐκλεκτό τοῦ Κυρίου Ἅγιο Βασιλιά Ἰωάννη. Καὶ ὁ καθένας θά πάρει ἀπὸ Αὐτόν **“ἐκεῖνο ποὺ ἐπιθυμεῖ”**, δηλαδή τὴ λύση τῶν ἀποριῶν του, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ Σοφὸς Λέων.

Καταργεῖται πλέον ὁ πόλεμος, ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Μεθόδιος: “Τὰ ὄπλα τὰ πολεμικά θά γίνουν ἀλέτρια καὶ δρεπάνια”. Ἐπίσης ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας: “Καὶ ἀφοῦ δέν θά γίνεται πόλεμος, θά κόψουν καὶ θά μετατρέψουν τὰ σπαθιά τους σέ δρεπάνια καὶ τὰ κοντάρια σέ γεωργικά ἐργαλεῖα, μέ τὰ ὅποια θά καλλιεργοῦν τὴ γῆ”.

Παρόμοια, κατὰ τὴν ἔνδοξη αὐτὴ βασιλεία, τὰ δικαστήρια καὶ οἱ δίκες θά σταματήσουν, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος

Ἀνδρέας: "Καὶ δίκη πλέον δέ θά γίνεται, οὔτε θά ὑπάρχει αὐτός πού θά ἀδικεῖ οὔτε αὐτός πού θά ἀδικεῖται, γιατί, μέ τὸ φόβο πού θά προκαλεῖ (ὁ Ἅγιος Βασιλιάς) θά κάνει τὰ παιδιὰ των νά εἶναι φρόνιμα, καὶ θά ταπεινώσει ὅσους παρανομοῦν. Ἐπίσης χοροί, τραγούδια μέ κιθάρα, γλέντια, θέατρα θά καταργηθοῦν, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας: Ὁ καθένας μάλιστα θά πάρει τὴν ἀξία πού τοῦ ἀρμόζει ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Μεθόδιος: "Θά δώσει σέ ὅλους ἀνάλογα μέ τὴν ἀξία τους, δηλαδή στοὺς πιστοὺς θά δώσει ἀξιώματα καὶ πλούτη, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας.

Περιγράφοντας λοιπόν τὴν ἀφθονία τῶν ἀγαθῶν της λαμπρῆς ἐκείνης Βασιλείας ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας λέει: "Καὶ θά εἶναι τὰ χρόνια του Ἀγίου Βασιλιᾶ, ὅπως ἐπὶ Νῶε, ὅχι ὅμως ὅσον ἀφορᾷ τίς πονηρίες ἐκείνων, ἀλλὰ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄνεση.

Οἱ ἄνθρωποι λοιπόν τὴν ἐποχὴ πού θά κυβερνάει αὐτός θά εἶναι πολὺ πλούσιοι καὶ σέ ἄπειρη εἰρήνη. Θά τρῶνε καὶ θά πίνουν, θά παντρεύονται καὶ θά παντρεύουν τὰ παιδιὰ τους, ἐπίσης θά ζοῦν στὴ θάλασσα καὶ στὴν ξηρὰ ἐλεύθεροι ἀπὸ φροντίδες γιὰ τὰ γήινα. Καὶ παρακάτω λέει: **"Καὶ θά ἐπικρατεῖ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση καὶ θά ὑπάρχουν πλούσια ἀγαθὰ ἀπὸ τὴ γῆ καὶ ἀπὸ τὴ θάλασσα"**. Ἡ ζωὴ, κατὰ τὴ μακρὰ ἐκείνη ἐποχὴ, σύμφωνα μέ τὸν Ἅγιο Ἀνδρέα, θά εἶναι γαλήνια,

πολύ εὐσεβής, ἁγία, καὶ θά προκαλεῖ ἱκανοποίηση στό Θεό τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς. Τότε, σύμφωνα μέ τὸ Λέοντα, πολλοί θά ἀποδράσουν σέ βουνά καὶ σέ ἐρήμους, καὶ ἀφοῦ κτίσουν Μοναστήρια καὶ ἡσυχαστήρια, θά μονάσουν καὶ θά δοξάσουν τὸν Τριαδικό Θεό. Τότε, ἀφοῦ ἐκλείψουν οἱ ἁμαρτωλοί ἀπὸ τῆ γῆ. Ἡ Βασιλεία τοῦ Ἁγίου Βασιλιᾶ, σύμφωνα μέ τόν Ἅγιο Μεθόδιο, θά διαρκέσει 35 χρόνια. Εὐτυχισμένος αὐτός πού θά ἐπιζήσει καὶ θά δεῖ τόν θαυμαστό αὐτό Βασιλιά ἸΩΑΝΝΗ, πού θά ἀναστηθεῖ, καὶ τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά ἔργα πού θά πραγματοποιήσει.

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Ο ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΣ

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, στα πρώτα δώδεκα χρόνια δεν θα εἰσπράξει φόρους καὶ δασμούς.

**Ὁ εὐσεβὴς Ἰωάννης Βατάτζης ἐπιβάλλεται
ἀπὸ τὸν Θεὸ Βασιλέας ὅλης της Οἰκουμένης.**

Προφητεία

Ἀγίων Πατέρων τῆς ἐκκλησίας μας

περί Κωνσταντινουπόλεως

Ἡ Ρωσία κατ' ἀρχάς κατέρχεται εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἣτις καταλαμβάνει ὁλόκληρον τήν Τουρκίαν, ἡ Βουλγαρία καταστρέφεται καί ἡ Σόφια γίνεται παρανάλωμα πυρός. Ὁ Βουλγαρικός στρατός, καταδιωκόμενος ὑπό τῶν Ρώσων, ὀπισθοχωρεῖ εἰς τά Ἑλληνικά ἐδάφη καί ἀφοπλίζεται. Ἡ Γερμανία μέ ὁρμήν ἐναντίον τῆς Ρωσίας, καί ἡ Ἰταλία ἐπίσης ἀποβιβάζει στρατεύματα εἰς τήν Ἀλβανίαν καί κατέρχεται δρομαία ἐναντίον τῶν Ρώσων. Τό μέτωπον μεταφέρεται ἀπό τήν Δύσιν εἰς τήν Νοτιοανατολικήν Εὐρώπην, Βαλτική Θάλασσαν, Οὐκρανίαν, Εὐξεινον Πόντον, τὰ περίξ τῶν ὁρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ Ρωσία συγκεντρώνει μεγάλας δυνάμεις πρὸς ὑποστήριξιν τῶν στενῶν.

Προφητεία Λέοντος τοῦ Σοφοῦ Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου 886-912 μ.Χ.

Περί τοῦ θρυλουμένου πτωχοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ
βασιλέως τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῷ πρώτῳ ἄκρῳ
τῆς Βυζαντίδος. (Κων/πολη)

Ὁ ἀληθινὸς καὶ μέγας Βασιλεὺς, ὃς κατοικεῖ
ἐν τῷ ἄκρῳ τόπῳ του Βυζαντίου. Ὅν ἐδίωξαν
οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῆς αὐτοῦ οἰκίας ἐν ταῖς
ἡμέραις του καὶ ἔσται ὁ πρῶτος δεύτερος
καὶ ὁ δεύτερος πρῶτος, καὶ μετὰ ταῦτα ποι-
ήσεται φονεύτρια ἐν μέσῳ τῆς πόλεως ἐν τῷ
ἐλαιοφόρῳ ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, ὥρα Γ' (3) τῆς ἡμέρας
καὶ ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἡλειμμένος, ὁ μέλλων
ἀποκαλυφθῆναι, διὰ τόξων καὶ σημείων Χριστοῦ φανή-
σεται, ἐνηξηθήσεται δέ παρά τοῦ ὀρημένου Ἀγγέλου. Ὅς
καὶ αὐτοῦ εἶπη ἔγειραι ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τοῦ
μνήματος, καὶ ἐπιφαῦσαι Σοι ὁ Χριστός, προσκαλεῖται
Σέ λαόν περιούσιον.

Καὶ ἐκ δευτέρου αὐτῷ εἶπε, ἔξελθε ὁ κεκρυμμένος, μη-
κέτι κρύπτου, πολλοὶ Σέ ζητοῦσι, πάντες ἐξελεύσονται,
σύ μόνος εἰσελεύσῃ. Καὶ ἐκ τρίτου δώσει αὐτῷ πλάκας
λιθίνας, ἐν αἷς ἐγκεχάρακται ἐντολαί αὐτῷ: λαόν θεῖον
ἐκδικῆσαι, καὶ ἦθη ποιῆσαι χρηστά, καὶ τοὺς ἄξιους εἰς
τὸ Θεῖον ἀποκαταστήσαι, οἳ εὐηρέστησαν τῷ Θεῷ τοῦ

Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἔχει δέ οὗτος σημεῖα ὁ ὄνυξ τοῦ πρώτου δακτύλου αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ ποδός τύλωμα ἔχων, ἡ λαλιά αὐτοῦ ἡδέια, ἡ ὄψις αὐτοῦ εὐειδής, τὸ εἶδος αὐτοῦ γυνεῖκειον, μέσος τὴν ἡλικίαν, φαλακρός, πολυῖστωρ καὶ μεσοειδής, προορατικός καὶ προφητείας μετέχων, καὶ μεταδιδούς, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ μετέωροι, πένης κεκαθαρμένος καὶ ράκη ἐνδεδυμένος διὰ τὸ μὴ χρησιμεύειν, εἶναι δέ πρᾶος καὶ φιλάνθρωπος, εὐμετάδοτος, μεγαλόψυχος, φοβερός, ἀγένειος, ἡ δεξιά αὐτοῦ χεὶρ ἄρματα δύο σειράς πορφυράς καὶ σταυροὺς πορφυροὺς ἔχων ἐπὶ τὰς ὠμοπλάτας.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θλιβήσονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ δώσουσι τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶσουσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ βοήσουσι πρὸς τὸν Θεόν καὶ τότε εἰσακούσεται Κύριος τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἀποστέλει ὁ Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ ὡς ἐν σχήματι ἀνθρώπου, ἐν ταῖς νήσοις, καὶ κηρύξει τὸν Ἅγιον αὐτοῦ εἰλειμμένον, τὸν χρισμόν καὶ τὸν πτωχόν καὶ ἀπειρόβιον, τὸν ἐλεοῦντα καὶ ἐλεούμενον, τὸν γυμνόν καὶ βύσσινά φοροῦντα, τὸν νεκρόν ὄντα τῷ σώματι καὶ ζῶντα τῷ Πνεύματι, ὁ Θεὸς καὶ φανερώσει καὶ χρίσει αὐτόν τὸ ἔλαιον εἰς τὰ τέλη τῶν ἡμερῶν.

Ὅς ἐστὶν εἰλειμμένος ζωὴν γαστρός ἐλαίου ἁγίου αὐτοῦ. Ἀποκαλυφθήσεται δέ οὕτω, φανήσεται ἀστήρ ἡμέρα Γ΄ (Τετάρτη) μέσον τῆς Πόλεως ἕως ἀγορᾶς, καὶ

ὥρα Γ' (3) ἐν τῷ ἰδρύματι τῷ Θεανδρικῷ τῆς Πανάγνου Μητρός τοῦ Ὑψίστου, ὁ φανεῖς γάρ ἀστήρ οὐκ ἦν ἐκ τῶν πλανητῶν, ἀλλ' ὅς ἐφάνη εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ κῆρυξ τρανός ἐν ταῖς τρισὶν ἡμέραις καὶ νυξίν, ἀνακαλῶν καὶ ἀποκαλύπτων τὸν ἐλπιζόμενον, καὶ ἀκούων τοῦ κηρύγματος βροντώδη φωνήν, ἐκπλαγῆσεται, καὶ ἐξεστηκότες ἅμα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ βοήσουσιν, ἀγνοοῦντες τὸν ἐλπιζόμενον, τότε ὁρῶντων πάντων καὶ τὸ Κύριε ἐλέησον θερμῶς καὶ ἐκτενῶς βοῶντων, στενάζοντες καὶ δάκρυα χύσαντες διὰ τὴν ἐπιπεσοῦσαν αὐτοῖς θλίψιν, παρακληθήσονται τὸ θεῖον καὶ εὐμενῆς προσδέξεται τὴν δέησιν αὐτῶν, καὶ ἰλέῳ ὄμματι ἐπιβλέψει ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, καὶ διὰ τοὺς ἀποκαλυφθέντας τότε ἐκλεκτοὺς γνωσθήσεται ὁ ἐκλεκτός.

Ὁραθήσεται γάρ ἐν τῷ οὐρανῷ νεφῶδες στερέωμα λαμπρότερον τοῦ ἡλίου, ἔχον μέγεθος ὡς ἄλωνος ἑαρινῆς ἀλοώντων βοῶν ἐξ, κάτωθεν δέ κρεμασθήσεται πορφυρός Σταυρός, εὐωνύμως δέ τοῦ Σταυροῦ τοῦ πορφυροῦ ἐκτεταμένον τόξον, οἷον ἔθετο τοῖς πατρᾷσιν ἡμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον, ἀγνοούντων δέ πάντων τὸν ἐλπιζόμενον ἀνακληθήσεται τὸ οὐράνιον τόξον διὰ τοῦ νοτίου μέρους, ὃ ἔσται ἐκτελούμενον ἐν τῷ κλίμακι τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ πληρωθήσεται "τὸ πέρας" ἕως τῆς σκηνῆς καὶ ἀναδειχθήσεται τῇ θέσει τῆς

καλιᾶς τοῦ ἀληθινοῦ βασιλέως, τότε οἱ λαοὶ ἰδόντες αὐτό, δοξάσουσι τόν Θεόν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ δρομαίως σπεύσουσιν ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐράνιου τόξου, καὶ λαβόντες τόν πολύτιμον καὶ γηραιόν Ἄνακτα μετὰ λαμπάδων καὶ βαίων, φέρουσιν Αὐτόν ἐν τῇ Μεγάλῃ Σιών, καὶ ὁ κῆρυξ βροντώδῃ τῇ φωνῇ καὶ μὴ φαινομένη ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τόν λαόν εἴπη.

Ἄρεστός ὑμῖν ἐστὶν οὗτος; Τότε λήφεται πάντας φόβος καὶ τρόμος καὶ ἔκστασις καὶ μετὰ δακρύων τὰς χεῖρας εἰς τόν οὐρανόν ἄραντες εἵπωσι, "ναί, Κύριε, ὅτι Σὺ αὐτόν ἔδωκας ἡμῖν ἄρεστός ἡμῖν ἐστι", καὶ προσκυνήσαντες μέλπεσιν αὐτόν ἄξουσιν ἐν τῇ μεγάλῃ Σιών καὶ προσευξόμενον, καὶ ἀναβιβάσαντες αὐτόν ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου, καλέσουσιν αὐτόν Βασιλέα εἴτα ἀλλοιωθήσονται τὰ σημεῖα, καὶ ὀδηγήσουσιν αὐτόν δύο Ἄγγελοι ἐν ὁμοιοτητι ἀνδρῶν λευκοφόρων εὐνούχων καὶ εἰς τὰ ὧτα αὐτοῦ λαλήσουσιν ἃ μέλλει πράττειν.

Οἱ δ' ἐπ' αὐτῷ θελήσαντες ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας, καὶ οὔτε ἐπιβλέποντες τὰ σημεῖα, εἵπωσιν ἐν αὐτοῖς, οἰκείαις σειραῖς φθεγγόμενοι τῶν ἁμαρτιῶν καὶ παρανομιῶν αὐτῶν τῶν τότε ἐνδόξων καὶ ὀνομαστῶν, πολλοὶ δέ ἀποδράσουν εἰς τοὺς ὀγκῶδεις τόπους τῆς οἰκουμένης, καὶ πάντες δοξάσουσι τόν Θεόν καὶ ἡρεμήσουν.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Προφητεία Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου 886-912 μ.Χ.

Περί τοῦ θρυλικοῦ (ἐνδόξου) πτωχοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ βασιλιᾶ (τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῷ πρώτῳ ἄκρῳ τῆς Βυζαντίδος) Κωνσταντινούπολης.

Ὁ ἀληθινός καὶ μέγας Βασιλιάς, ὁ ὅποῖος κατοικεῖ στὸν Τόπο, τὸν ὅποῖο ἐδίωξαν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ σπίτι του θὰ ἀποκαλυφθεῖ αὐτός μέ οὐράνιο Τόξο καὶ σημάδια τοῦ Χριστοῦ θὰ φανεῖ καὶ θὰ τὸν κατηχήσει ὁ Ἄγγελος πού θὰ εἶναι ὁρατός. Ἐκεῖνος θὰ πεῖ στό αὐτὸ σ' αὐτόν πού κοιμᾶται νὰ σηκωθεῖ: "σὴκω ἀπὸ τὸ μνήμα θὰ σέ ἀγγίξει ὁ Χριστός. Σέ ἀποκαλεῖ λαὸ ξεχωριστό".

Δεύτερον, θὰ πεῖ σ' αὐτόν: "βγές ἐσύ πού κρύβεσαι. Μὴν κρύβεσαι. Πολλοὶ Σέ ζητοῦν. Καὶ τρίτο, θὰ δώσει σ' αὐτόν πλάκες πέτρινες, στίς ὁποῖες ἔχει χαραχτεῖ τοῦτο, ὅτι ὁ θεϊκὸς λαὸς ἐκδικήθηκε, δημιούργησε χρηστά ἦθη καὶ τοὺς ἄξιους, οἱ ὅποιοι εὐχαρίστησαν τὸ Θεό τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς. Ἐχει μάλιστα αὐτός (ὁ Βασιλιάς) σημάδια: **Τὸ νύχι τοῦ πρώτου δακτύλου τοῦ δεξιοῦ ποδιοῦ τοῦ ἔχει ἓνα τύλωμα, ἡ ὁμιλία τοῦ εἶναι εὐχάριστη, ἡ ὄψη τοῦ εὐπαρουσίαστη, ἡ μορφή τοῦ γυνεῖκεια πολὺ ὁμορφος. Εἶναι μεσήλικας, φαλακρός, πολυμαθὴς καὶ γνώστης τῆς μουσικῆς,**

γρήγορος στίς προβλέψεις, ικανός νά συλλάβει καὶ νά μεταδώσει προφητεῖες. Τὰ μάτια τοῦ ἐξέχουν. Εἶναι φτωχός, καθαρός (στήν ψυχή) καὶ ντυμένος φτωχικά, ἐπειδὴ τὰ πολυτελῆ ροῦχα τοῦ εἶναι περιττά. Ἀκόμη θά εἶναι μειλίχιος καὶ φιλόανθρωπος, πρόθυμος στό νά μεταδώσει κάτι, μεγαλόψυχος, φοβρός, χωρίς γένια καὶ στίς ὠμοπλάτες του θά ἔχει κατακόκκινους σταυρούς.

Αὐτόν θά ἀποκαλύψει ὁ Θεός, θά φανερώσει καὶ θά τόν χρίση μέ ἔλαιον ἁγιασμένο στό τέλος τῶν ἡμερῶν. Αὐτός εἶναι πού ἔχει ἀποκαλυφτεῖ ἔτσι καὶ θά φανεῖ τὸ ἀστέρι, τὴν ἡμέρα (Γ) Τετάρτη, στή μέση της Κωνσταντινούπολης μέχρι τὴν ἀγορά, καὶ ὥρα (Γ) 3η τῆς ἡμέρας στό Θεανδρικό ναό τῆς Πάναγνης Μητέρας τοῦ Ὑψίστου. Τὸ ἀστέρι πού θά φανεῖ δέν ἀνήκει στοὺς πλανῆτες, ἀλλὰ εἶναι ἐκεῖνο πού φάνηκε, κατὰ τὴ γέννηση τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Καὶ κήρυκας ὀλοφάνερος ἐπὶ τρεῖς μέρες καὶ νύχτες καλώντας καὶ ἀποκαλύπτοντας αὐτόν πού δίνει ἐλπίδες καὶ συγχρόνως ἀκούγοντας τὴ βροντερή φωνή τοῦ κηρύγματός του, οἱ ἄνθρωποι χαρούμενοι καὶ συγχρόνως φοβισμένοι θά βγάζουν κραυγές ἀγνοώντας αὐτόν πού δίνει ἐλπίδες. Κραυγάζοντας τὸ "Κύριε εὐσπλαχνίσου μας", τότε, καθὼς ὅλοι θά τόν βλέπουν, θά στενάζουν καὶ θά χύνουν δάκρυα γιὰ τὴ θλίψη πού

τοὺς ἔτυχε θά παρακαλέσουν τὸ Θεό καὶ αὐτός θά δεχτεῖ τὴν παράκλησή τους. Μὲ εὐνοϊκό βλέμμα θά στραφεῖ σ' αὐτούς πού κατοικοῦν στή γῇ καὶ ὁ ἐκλεκτός (του Θεοῦ) θά γίνει γνωστός ἀνάμεσά τους.

Θά γίνει ὁρατό στὸν οὐρανὸ ἓνα νεφελῶδες στερέωμα, λαμπρότερο ἀπὸ τὸν ἥλιο, πού θά ἔχει μέγεθος ἀλωνιοῦ, καὶ θά κρεμαστεῖ ἓνας πορφυρός Σταυρός.

Ἀριστερά του Πορφυροῦ Σταυροῦ (θά κρεμαστεῖ) ἓνα μεγάλο οὐράνιο τόξο, σάν ἐκεῖνο πού ἔβαλε (ὁ Θεός) σάν αἰώνια διαθήκη ἐνῶ ὅλοι θά τὸ ἀγνοοῦν. Θά ἀποκοπεῖ τὸ νότιο μέρος τοῦ οὐράνιου Τόξου, τὸ ὁποῖο θά κινεῖται στή σκάλα τοῦ Οὐρανοῦ. Θά γεμίσει ὅλος ὁ χῶρος ἕως τὸ τέλος τῆς σκηνῆς καὶ θά σταθεῖ ἐπάνω στὴν **καλύβα** τοῦ ἀληθινοῦ βασιλιᾶ. Τότε οἱ λαοί, ἀφοῦ τὸν δοῦν, θά δοξάσουν τὸν ἴδιο τὸ Θεό τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ γρήγορα θά σπεύσουν στὴν ἄκρη τοῦ οὐράνιου τόξου. Παίρνοντας τὸν πολύτιμο καὶ ἡλικιωμένο Βασιλιά μέ λαμπάδες καὶ βέργιες, θά Τὸν φέρουν στὴ Μεγάλῃ Σιών, Ἀγία Σοφία.

Ὁ κήρυκας μέ βροντερή φωνή, πού δέν θά φαίνεται ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ, θά πεῖ πρὸς τὸν λαό: "Σᾶς ἀρέσει αὐτός;". Τότε θά τοὺς καταλάβει ὅλους φόβος καὶ τρόμος καὶ ἔκσταση καὶ μέ δάκρυα, ἀφοῦ σηκώσουν τὰ χέρια στὸν οὐρανὸ, θά ποῦν: "Ναί, Κύριε, ἐπειδὴ ἔσὺ μᾶς

ἔδωσες αὐτόν, μᾶς εἶναι ἄρεστός". Ἀφοῦ τόν προσκυνήσουν, θά τόν φέρουν μέ ὕμνους στή μεγάλη Σιών (Ἀγία Σοφία) γιά νά προσευχηθεῖ. Ἐπειτα, ἀφοῦ τόν ἀνεβάσουν σ' ἓνα ψηλό μέρος, θά τόν ἀνακηρύξουν βασιλιά. Μετά καί δύο Ἄγγελοι ὅμοιοι μέ εὐνούχους πού φοροῦν λευκά θά τόν ὀδηγήσουν καί θά τοῦ ποῦν στό αὐτί ὅσα πρόκειται νά κάνει.

Αὐτοί, θέλοντας νά βάλουν τὰ χέρια πάνω σ' αὐτόν καί, χωρίς νά βλέπουν τὰ σημάδια, θά μιλήσουν ἐνώπιόν τους, τῶν ἑνδοξῶν καί ὀνομαστῶν. Πολλοί κατόπιν θά καταφύγουν σέ ἀπόκρημνα μέρη τῆς οἰκουμένης, καί ὅλοι θά δοξάσουν τὸ Θεό καί θά ἡρεμήσουν.

ΛΕΩΝ Ο ΣΟΦΟΣ

Καί ὁ χρησμός οὗτος προλέγει τήν κατάληψι τῆς Κῶν/πόλεως ἀπό τό ξανθόν γένος τό ὁποῖον θά καταλύσῃ τό Κράτος τῶν Τούρκων καί θά ἀπωλέσῃ **τούς δυνάστας καί τυράννους τῶν Χριστιανῶν πολλῶν αἰώνων**, ἀλλά καί ἡ Πόλις θά καταστραφῇ ἐξ αἰτίας τῆς μάχης πού θά γίνῃ ἐντός αὐτῆς: «Τότε ἤγγικεν ἡ πτῶσις καί ἡ ἀπώλεια τῶν δυνάστων σου, καί ὧν ἐν ἀδικίᾳ κρινόντων. Ἀλλά σέ πυρίστατον καί ξανθόν γένος **πάσαν τεφρώσει** καί τό σόν λύσει Κράτος. Ὅμιλεῖ ἀκόμη καί διά τόν μέλλοντα **Ἄγιον Βασιλέα**», καί διά τήν μετὰ ταύτην τήν καταστροφήν ἀνακαίνισιν καί κατοίκησίν της.

**Χρησμοί ἦτοι Προφητεῖαι Ἄνδρός
πρὸς τὸν βασιλέα Μανουήλ τὸν
Παλαιολόγον περὶ τῆς ἀλώσεως
τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πάλιν
ἐλευθερίας, καὶ περὶ συντέλειας κόσμου.
1425 μ.Χ.**

Ὁ Βασιλεὺς Μανουήλ ὁ Παλαιολόγος ἠθέλησε ποτὲ νὰ ἐξετάσῃ περὶ τοῦ ἑβδόμου αἰῶνος, εἰ μέλλει καιρὸν προστεθῆσεσθαι, ἢ τὸ τέλος γενήσεται τοῦ κόσμου. Προσέταξε δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ συνήχθησαν πάντες οἱ σοφοὶ καὶ διδάσκαλοι τῆς Πόλεως ὥσεί τριάκοντα ἐν τῷ παλατίῳ "κι ἐγὼ δὲ ὁ συγγραψάμενος ταῦτα, ἰστάμην πλησίον του Βασιλέως "καὶ ἤρξατο ὁ Βασιλεὺς ἐρωτῶν αὐτούς" καὶ τινὲς μὲν τῶν σοφῶν διδασκάλων ἐκείνων εἶπον πρὸς τὸν Βασιλέα" ὅτι εἰ μὲν ἔσονται οἱ ἄνθρωποι καλοὶ καὶ ἕτερος ἂν καιρὸς προστεθῇ" εἰ δὲ κακοὶ ἔσονται, καὶ οἱ χρόνοι ἂν ἐκλείπει.

"Ἄλλοι δὲ εἶπον, ὅτι ἕως τῆς συμπληρώσεως τῶν ἑπτὰ χιλιάδων οὗτος ὁ κόσμος, καὶ τότε γενήσεται τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Πλησίον δὲ τοῦ Βασιλέως ἐκάθητο πατήρ τις γέρων καὶ πνευματικὸς αὐτοῦ ἀγιώτατος, ἐτῶν ἐνενήκοντα ὀκτὼ φρονιμώτατος, σοφώτατος, λο-

γιώτατος" καὶ τὸ δέ μέγα πασῶν τῶν ἀρετῶν πεπληρωμένος, ἤκουσε δέ τοὺς λόγους τῶν σοφῶν καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο" ἐκάθητο δέ κλιτὴν ἔχων τὴν χειρὰν ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ σιαγόνα. Στραφεὶς δέ ὁ Βασιλεὺς λέγει πρὸς αὐτόν" διατί ἡ σὴ ἀγιωσύνη οὐ λέγει λόγον τινὰ περὶ τοῦ ζητήματος; καὶ ἀποκριθεὶς κρυφίως λέγει τῷ Βασιλεῖ: δέσποτα οὐ ἔστι καιρὸς τὰ νῦν εἰπεῖν τι, ἄλλοτε δέ ἰδία ὁμιλήσωμεν.

Ταῦτα δέ ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ λαβὼν τὸν Ἅγιον γέροντα, εἰσέρχεται ἐν ταμείῳ τῷ Βασιλικῷ. Ἐγὼ δέ ὁ Ἰωάννης, διδάσκαλος ἐγενόμην του νέου Βασιλέως κυρίου Ἰωάννου, υἱοῦ τοῦ Βασιλέως" καὶ ἠκολούθουν ἅμα ἐκείνοις, ὅπου εἶχον θάρρος πρὸς τὸν Βασιλέα.

Ὁ ἀγιώτατος δέ πατὴρ ἐκεῖνος ἔφη τῷ Βασιλεῖ οὕτως "γίνωσκε δέσποτά μου ἅγιε, ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν, ἕως ἂν παρέλθουσι χρόνοι πέντε καὶ δέκα, ἐν μηνί Μαρτίῳ, ἡμέρα τετάρτη, περὶ ὥραν ἐνάτην, τῆς ἡμέρας, σημεῖον γενήσεται ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ εἰ μὲν γενήσεται οὕτως, ἐν τούτοις τοῖς ἑπτὰ αἰῶσι, τέλος οὐ γενήσεται τοῦ κόσμου" καὶ εἰ γενήσεται τὸ σημεῖον, προσθήσῃ ἂν ὁ Θεὸς καὶ ἑτέρους χιλίους χρόνους "ἐγὼ δέ λέγω καὶ βεβαίῳ σοι τοῦτο, ὅτι ἀνάγκη ἵνα γένηται τὸ σημεῖον, ξίφος λέγω σοί δέ καὶ τοῦτο, ὅτι γενήσεται οἰκουμένη ὁ σύνοδος, καὶ ὑμεῖς πλανηθήσεσθε" καὶ γενήσεται αὕτη αἰτία, ἵνα τὸ Ἰσμαὴλ γένος ἐνοχληθῇ "καὶ

λοιμός μέγας γενήσεται ἐπὶ χρόνοις τρισίν" ὁ Ἰσμαήλ ἐν ἄστῳ κτίσει πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπειδὴ αὐτός ὁ Ἰσμαήλ ἀκούει, ὅτι οἱ χριστιανοὶ βούλονται κατὰ τούτου ἐλθεῖν.

Ὅταν δέ ὁ δεσπότης συγκατανεύσῃ, τότε πολιορκηθήσεται ἡ Κωνσταντινούπολις παρὰ τῶν Ἰσμηλιτῶν: πολλάι δέ νῆσοι καὶ χῶραι τὸν Ἰσμαήλ αὐτόν προσκυνήσουσιν "ἀφοῦ δέ ἡ Πόλις ὑπὸ τῶν Ἰσμηλιτῶν κυριευθήσεται ἐπὶ χρόνους τριακοσίους ἐνεήκοντα, ἄχρι σχεδὸν τετάρτης ἑκατοντάδος" ἀπόκειται τοῖς χριστιανοῖς ποιῆσαι στόλον μέγαν" Ἱερεῖς δέ καὶ μοναχοί, καὶ πᾶσα ἡ τῶν ἀνθρώπων τάξις, ἄκοντες καὶ μὴ βουλόμενοι, ἐκ θείας νεύσεως προσελύσοντα ἐν Κωνσταντινουπόλει "ἐκλεκτοί, ἐκεῖνοι ἀπολειφθήσονται" τοῦτος δέ ὁ στόλος γενήσεται, ὥστε αἱ κεφαλαὶ καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ στόλου, ἔσονται ὡσεὶ χιλιάδες ἐβδομήκοντα πᾶς δέ τις τούτων ἔχειν ὑποκάτω αὐτοῦ, ἄνδρας χιλιάδας δέκα. Ναυστολήσωσι δέ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ πορευθήσονται εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰς τόπον λεγόμενον Κοντοσκάλι. Τούτους δέ ἐκεῖσε συνηγμένους ὁ Ἰσμαήλ ἰδὼν, ἀφείς τὴν πόλιν, πορευθήσεται εἰς τὴν Ἀσίαν ἵνα σωθῇ.

Οὗτοι δέ οἱ ἄρχοντες τοῦ στρατοῦ τῶν χριστιανῶν, ἔριν δέ ταύτην ξίφους ἔλξουσιν, καὶ κατακόπτεσθαι ἐθελήσουσιν ἐν ἀλλήλοις οἱ χριστιανοὶ "ἐπὶ τοσοῦτον δέ γενήσεται συγκοπή τῶν ἀνθρώπων, ὥστε πάντα τὰ

κοιλώματα, καὶ πᾶσα ἡ γῆ τῆς Πόλεως αἵματος πληρωθήσεται καὶ δρομεῖται ἐν τῷ πελάγει τὸ αἷμα, ὥσεί σταδία δεκαοκτώ" καὶ αὕτη ἡ συγκοπή θέλει γίνει μεγάλη σφόδρα" μετὰ τὴν συμφορὰν ταύτην, ἐν ἧ πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ κατακοπήσονται, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν σωθήσεται.

Τότε ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ καταβήσεται διὰ νεύσεως Θεοῦ, ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σκῆπτρον καὶ ξίφος, τοῦ ἁγιωτάτου Βασιλέως Κωνσταντίνου "καὶ τὸν εἰρηνικὸν στέψει Βασιλέα" ὅς καὶ αὐτός μέσον πάντων ἐστὶν ἐν τῷ πολέμῳ "δώσει δέ αὐτῷ τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ ξίφος "καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐλεήμονα καλέσει" δέ αὐτῷ ἀνδρίσου καὶ ἰσχυε, καὶ νίκα τοὺς ἐχθροὺς του Ἰησοῦ, καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν" καὶ εὐθύς δέ καὶ ἡ ἔρις ἐκείνη καὶ ὁ πόλεμος παύσεται" τρεῖς Ἄγγελοι δέ τὸν Βασιλέα ἀροῦσι, καὶ εἰς τὸν μέγαν Ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας ἀπαγαγόντες, στέψουσιν αὐτόν ἐκεῖ Βασιλέα.

Πάντες δέ οἱ ἀποληφθησόμενοι τοῦ πολέμου ἄνθρωποι, οἵτινες καὶ δίκαιοι ἔσονται" ὅτι ἡ μάχη πρὸς ἀλλήλους οὐ παύσεται, ἕως οὗ πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ φθαρῶσιν. **Ἐκεῖ ἐν τῇ Νέᾳ Σιών Ἁγία Σοφία πορευθήσονται, ὅπως καὶ αὐτόν τὸν ἀγαθὸν Βασιλέα προσκηνήσωσι "πανταχόθεν δέ τοῦ κόσμου πάντες οἱ ἄνθρωποι συναχθήσονται εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ"** οὓς δέ ἰδὼν ὁ Βασιλεὺς μακρόθεν ἐρχομένους, προσαναστήσεται αὐτούς καὶ περιχαρῶς καὶ

ἀσπασίως δέξεται αὐτούς "ἐρωτήσωσι δὲ αὐτόν πόθεν ἐστίν, καὶ ἐρεῖ, τότε ὁ Βασιλεὺς πάντας τοὺς εἰσερχομένους ἐκεῖ χρήματα πολλά εὐεργετήσῃ, ἐκεῖνοι δὲ ἐρωτήσωσιν αὐτόν τί εἰσὶ ταῦτα τὰ χρήματα" ὁ δὲ ἐρεῖ αὐτοῖς "ὅτι ταῦτα καὶ πλείονα τούτων εἰσὶ δι' ὑμᾶς" καὶ ὅστις θέλει ἐλθεῖν ἐν τῇ Πόλει, ἐγὼ δώσω αὐτοὺς οἰκίας καὶ χωράφια καὶ εἴ τι βούλεται *"καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν"* καὶ πάντες ἡμεῖς ἀδελφοί ἔσμεν" καὶ Πατὴρ πάντων ἡμῶν ὁ Χριστὸς ἐστίν.

Ὡς ἐπὶ χρόνοις δέ ἐπτὰ οἱ ἄνθρωποι συναχθήσονται ἐν τῇ πόλει "καὶ πᾶσαι αἱ νῆσοι ἐρημοθήσονται" ὥστε μὴ εἶναι αὐταῖς ἀνθρώπους. Ἐν δέ τοις ἐπτὰ χρόνοις τούτοις, πᾶσα ἡ Πόλις πληρωθήσεται ἀνθρώπων χριστιανῶν, ἅμα γυναῖξί καὶ τέκνοις αὐτῶν.

Τότε ὁ Βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς πατέρες καὶ ἀδελφοί ἡμέτεροι, καλὸ ἐστὶν κατὰ τῶν ἐναντίων ἐλθεῖν ἡμᾶς, ἵνα καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν ὑψώσωμεν, καὶ τῶν ἡμετέρων τὸ αἷμα ἐκδικήσωμεν. Τῶν πελεκιθέντων καὶ σφαγέντων ἑκατομμυρίων ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Τότε δὲ μία φωνὴ ἐροῦσιν αὐτῷ τὸ σὸν θέλημα γενέσθω δέσποτα καὶ ὅτι φωνὴ Θεοῦ ἐλαλήθη ἐν τῷ στόματί σου, τὸ σὸν πρόσταγμα γενέσθω. Τότε ὁ Βασιλεὺς ἀναστάς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν πορευθήσονται *"τότε πληρωθήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος"* ὅτι εἷς διώξεται χιλίους, καὶ δύο με-

τακινήσουσι μυριάδας "ἕως δέ τῶν ὠραίων Πυλῶν, ὥς ὁ Βασιλεύς Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἀπέκλεισεν, καταδιώξεται αὐτούς" ὅθεν ὁ Βασιλεύς ἐρεῖ τότε ὅτι οἱ Ἰσμηλιῖται ἀνάρρῳσιν οὐ ἔχουσιν ἀπὸ τοῦ νῦν "καὶ οὐ μόνον Τοῦρκοι, ἀλλὰ καὶ Σαρακινοί, καὶ Σκύθαι, καὶ κάθε ἄλλο ἔθνος ἄπιστον" οἷ οὐ πιστεύουσι τῷ Χριστῷ.

Τότε ὁ Βασιλεύς ὅπισθεν στραφήσεται ἐλθεῖν ἐν τῇ Πόλει, εἰσερχομένου δέ, οἱ θησαυροὶ τῆς γῆς ἀνοιχθήσονται καὶ ὅπου ἐστὶ χρυσὸς ἢ ἄργυρος, ἐκεῖ ἢ γῇ καπνὸν ἐκβαλεῖν ὁ ἀγαθὸς δέ καὶ ἐλεήμων Βασιλεύς εἰσέλθετε καὶ ἴδετε τίς ἐστὶν ὁ καπνὸς οὗτος, καὶ κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ Ἀγαθοῦ Βασιλέως πορεύονται, καὶ εὐρίσουσι θησαυροὺς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, χαρίσεται δέ αὐτοῖς πᾶν τὸ χρυσίον καὶ πᾶσι τοῖς εὐσεβέσι μετὰ δέ ταῦτα καὶ ποιήσῃ καὶ αὐτὰ ὡσαύτως. Τοσοῦτο δέ ἔστε τὸ πλῆθος τοῦ θησαυροῦ, ὥστε ρίπτειν καὶ ἐν τῇ γῇ μέρους ἐκείνου, ἀχρηστίας ἔνεκεν, χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις ἔσται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, καὶ οὐδεὶς ἔσται ὁ ἀδικῶν ἢ ὁ ἀδικούμενος "ἐπεὶ δὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐξολοθρευθήσονται πρῶην ἀπὸ τῆς γῆς" δώσει δέ καὶ ἡ γῇ τοὺς καρποὺς αὐτῆς γενήματα πολλῶν ἑκατονταπλασίονα.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Ὁ Βασιλεύς Μανουήλ ὁ Παλασιολόγος ἠθέλησε ποτέ νά ἐξετάσῃ περί τοῦ ἐβδόμου αἰῶνος, ἐάν μέλλῃ νά προστεθῇ καὶ ἄλλος καιρός, ἢ θά γίνῃ τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ἐπρόσταξεν δέ ὁ Βασιλεύς καὶ ἐσυνάχθησαν ὅλοι οἱ σοφοί καὶ διδάσκαλοι τῆς Πόλεως, ὥσεί τριάκοντα εἰς τὸ παλάτιον αὐτοῦ" καὶ ἐγὼ ὁποῦ ἔγραψα ταῦτα, ἐστεκόμην πλησίον εἰς τὸν Βασιλέα "καὶ ἤρχισεν ὁ Βασιλεύς νά ἐρωτᾷ αὐτούς" καὶ τινες ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς σοφούς διδασκάλους εἶπον πρὸς τὸν Βασιλέα "ὅτι ἐάν εἶναι οἱ ἄνθρωποι καλοί, θά προσθέσῃ ὁ Θεός καὶ ἄλλον καιρόν περισσότερον, καὶ ἐάν πάλιν εἶναι κακοί οἱ ἄνθρωποι, θά λείψουν καὶ οἱ καιροί καὶ οἱ χρόνοι, θά γίνῃ δηλαδή γρήγορα τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ἔτεροι δέ πάλιν εἶπον, ὅτι ἕως ὁποῦ νά συμπληρωθοῦν ἑπτὰ χιλιάδες χρόνοι θά εἶναι οὗτος ὁ κόσμος, καὶ τότε θέλει γίνῃ τὸ τέλος τοῦ κόσμου.

Πλησίον τοῦ Βασιλέως ἐκάθητο ἓνας πατέρας γέρων καὶ πνευματικός τοῦ Βασιλέως ἀγιώτατος ὡς ἐνενήκοντα ὀκτῶ ἐτῶν καὶ ἦτο φρονιμώτατος, σοφώτατος, λογιώτατος, καὶ ἦτο πεπληρωμένος πάσης ἀρετῆς, καὶ ἤκουσε τοὺς λόγους τῶν σοφῶν ἐκείνων διδασκάλων, καὶ αὐτός δέν εἶπεν τίποτα, μόνον ἐκάθητο καὶ εἶχε κλεισμένην τὴν χεῖρα του καὶ ἦτο στηριγμένος εἰς τὴν δεξιάν αὐτοῦ σιαγόνα.

"Ἐστρεψε λοιπόν ὁ Βασιλεὺς Μανουήλ καὶ λέγει πρὸς αὐτόν" διατί ἡ ἁγιωσύνη σου δέν λέγει τίποτε περὶ τοῦ ζητήματος ὅπου ζητῶ; καὶ ἀπεκρίθη κρυφίως καὶ εἶπεν εἰς τόν Βασιλέα, δέσποτα δέν εἶναι καιρός τώρα νά εἰπῶ τίποτα, ἀλλά ἄλλη φορά θέλομεν ὁμιλήσει χωριστά νά εἴμεθα μοναχοί.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς Μανουήλ, ἐσηκώθη ἀπὸ τόν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τόν Ἅγιον γέροντα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ βασιλικόν ταμεῖον, καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης ὅπου ἤκουσα καὶ ἔγραψα ταῦτα ἤμουν διδάσκαλος τοῦ υἱοῦ τοῦ Βασιλέως Μανουήλ κυρίου Ἰωάννου, τοῦ νέου Βασιλέως, καὶ ἠκολούθουν καὶ ἐγὼ μαζί μέ αὐτούς, ὅπου εἶχον τὸ θάρρος πρὸς τόν Βασιλέα, ὡς διδάσκαλος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Τότε ὁ ἁγιώτατος ἐκεῖνος πατήρ εἶπεν εἰς τόν Βασιλέα οὕτω: Γίνωσκε δέσποτά μου ἅγιε, ὅτι ἀπὸ τώρα ἕως ὅπου νά ἀπεράσουν δεκαπέντε χρόνοι, εἰς τὰς ἑννέα τοῦ Μαρτίου μηνός ἡμέρα τετάρτη, τὰς ἑννέα ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας, θέλει γίνεи σημεῖον εἰς τόν οὐρανόν, καὶ ἐάν γίνη τὸ σημεῖον οὕτως καθὼς θά εἰπῶ ἐγὼ, εἰς τούτους τοὺς ἑπτὰ αἰῶνας δέν θέλει γίνεи τὸ τέλος τοῦ κόσμου, καὶ ἐάν γίνη τὸ σημεῖον τοῦτο, θά προσθέσῃ ὁ Θεὸς καὶ ἄλλους χιλίους χρόνους, ἐγὼ δέ λέγω καὶ βεβαιῶνω τοῦτο, καὶ ἀνάγκη εἶναι νά γίνη τὸ σημεῖον, καὶ τὸ σημεῖον θέλει εἶναι Ξίφος, σοῦ λέγω καὶ τοῦτο, ὅτι θά

γίνη καὶ οἰκουμένη συνόδος, καὶ ὑμεῖς σεῖς θά
πλανηθῆτε, ὦ Βασιλεῦ; καὶ θέλει γίνεαι αἰτία αὕτη ἡ σύ-
νοδος, νά πειραχθῇ νά ἐνοχληθῇ τοῦ Ἰσμαήλ τὸ τουρ-
κικόν γένος, καὶ λοιμός μέγας (θανατική ἀσθένεια) θέ-
λει γίνεαι τρεῖς χρόνους, τρία ἔτη, καὶ ἐάν δέν γίνη ὁ λοι-
μός, ὁ Ἰσμαήλ ὁ Τοῦρκος θέλει κτίσει ἓνα Τοιχόκαστρον
πλησίον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπειδὴ αὐτός ὁ
Ἰσμαήλ ἀκούει ὅτι οἱ χριστιανοὶ βούλονται νά ἔλθουν
κατ' αὐτοῦ διὰ νά τὸν πολεμήσουν. Καὶ ὅταν δέ ὁ Βα-
σιλεὺς Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος συγκατανεύσῃ τότε
θά πολιορκηθῇ ἡ Κωνσταντινούπολις ἀπὸ τοὺς
Ἰσμαηλίτας τοὺς Τούρκους, καὶ πολλὰ νησιά καὶ χῶραι
θέλουν προσκυνήσῃ τὸν Ἰσμαήλ.

Καὶ ἀφοῦ κυριευθῇ ἡ Κωνσταντινούπολις ἀπὸ τοὺς
Τούρκους χρόνους δηλαδὴ τριακοσίου ἐνενήκοντα
ἄχρι σχεδόν τετάρτης ἑκατοντάδος τετρακόσια χρόνια,
τότε ἀπόκειται τοῖς χριστιανοῖς νά κάμουν μέγαν στό-
λον, Ἱερεῖς δέ καὶ Μοναχοί, καὶ πᾶσα τάξις τῶν
ἀνθρώπων, ἅπαντες καὶ μὴ βουλόμενοι, θέλοντες καὶ
μὴ θέλοντες, ἐκ θείας νεύσεως παρακινήσεως, θά
εἰσέλθουν, νά ὑπάγουν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, μό-
νον ὅσους θέλει ὁ Θεός νά ὑπάγουν, ἐκεῖνοι θά εἶναι
ἐκλεκτοὶ καλοὶ ἄνθρωποι, καὶ νά τοὺς φυλάξῃ ὁ Κύριος,
τόσος θέλει εἶναι ὁ στόλος, δηλαδὴ τὰ πολεμικά
πλοῖα, ὥστε αἱ κεφαλαὶ καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ στόλου θά
εἶναι ἑβδομήκοντα (70) χιλιάδες, καὶ κάθε ἓνας ἀπὸ

αὐτούς τοὺς ἄρχοντας, θά ὀρίζῃ δέκα χιλιάδας ἀνθρώπους.

Ναυστολίσουσι δέ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, θά ἀρχίσουν νά πηγαίνουν ὅλοι αὐτοί οἱ στόλοι τῶν χριστιανῶν κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἰς τόπον λεγόμενον Κοντοσκάλι. Καὶ ὅταν τοὺς ἰδῇ ὁ Ἰσμαήλ ὁ Τοῦρκος ἐκεῖ νά συνάζονται οἱ στόλοι, τότε θά ἀφήσῃ τὴν Πόλιν καὶ θέλει ὑπάγει εἰς τὴν Ἀνατολήν τὴν Ἀσίαν, ἵνα σωθῇ. Αὐτοὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ στρατοῦ τῶν χριστιανῶν θά μαλώσουν, θά πιασθοῦν ἀναμεταξύ ἑνας τόν ἄλλον, ποῖος θά ἄρξῃ τῆς Πόλεως, ποῖος νά τὴν πάρῃ, καὶ μέ τὴν φιλονικίαν, θά τραβήξουν καὶ ξίφος, καὶ θά ἀρχίζουν νά κόπτωνται ἕνας τόν ἄλλον, ἀλλήλους οἱ χριστιανοί".

Καὶ τόση σφαγὴ καὶ συγκοπὴ τῶν ἀνθρώπων θέλει γίνεαι, ὥστε πάντα τὰ κοιλώματα καὶ πάσα ἡ γῆ τῆς Πόλεως θά πληρωθῇ ἀπὸ αἷμα, καὶ θά τρέχῃ τὸ αἷμα ὡσάν ποτάμι, ὥστε καὶ τριῶν χρονῶν μοσχάρι θά πνιγῇ εἰς τὸ αἷμα, (τὸ ὅμοιον λέγει καὶ ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ αἰτωλὸς κατὰ τὸ ἔτος 1777 εἰς τὰ δέκα αὐτὰ κεφάλαια). "Καὶ θέλει ὑπάγει τὸ αἷμα μέσα εἰς τὴν θάλασσαν δεκαοκτὼ στάδια" καὶ αὕτῃ ἡ συγκοπή, ὁ πόλεμος καὶ ἡ σφαγὴ θέλει γίνεαι μεγάλη σφόδρα, ὅπου δέ ἐξανάγινεν εἰς τόν κόσμον, οὐδέ θέλει ξαναγίνῃ μέχρι τέλους τοῦ κόσμου, μετὰ δέ τὴν συμφορὰν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουν κοπῇ ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοί, καὶ δέν θέλει σωθῇ κανένας.

Τότε ἄγγελος ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ θέλει καταβῆ διὰ προσταγματος Θεοῦ καὶ θέλει ἔχει εἰς τὴν χεῖραν αὐτοῦ σκῆπτρον (σημεῖον βασιλικόν), καὶ ξίφος τοῦ ἁγιωτάτου Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ τὸν εἰρηνικὸν στέψει Βασιλέα, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτός θέλει εἶναι μέσον πάντων εἰς τὸν πόλεμον, καὶ θέλει τοῦ δώσει ὁ ἄγγελος τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ ξίφος, καὶ θὰ τὸν καλέσῃ ἐλεήμονα, καὶ θέλει τοῦ εἰπεῖ, ἀνδρίσου καὶ ἴσχυε νίκα τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ εὐθύς ὁ πόλεμος θέλει παύσῃ. Τότε τρεῖς ἄγγελοι θὰ ἀνασηκώσουν τὸν Βασιλέα, εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας θέλουν τὸν ὑπάγει, καὶ ἐκεῖ θέλουν στέψει Βασιλέα αὐτόν. Πάντες οἱ ἀπομείναντες ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν πόλεμον, οἵτινες θέλει εἶναι δίκαιοι, ὅτι ἡ μάχη πρὸς ἀλλήλους δέν θέλει παύσῃ, ἕως ὅτου νὰ φονευθοῦν ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοί.

Ἐκεῖ ἐν τῇ Νέᾳ Σιών Ἁγία Σοφία θὰ ὑπάγουν, πλήθη κόσμου, θὰ συναχθοῦν νὰ ὑπάγουν διὰ νὰ προσκυνήσουν αὐτόν τὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν Βασιλέα προσκυνήσωσι, πανταχόθεν τὸν Βασιλέα. Καὶ ὅταν τοὺς ἰδῇ ἀπὸ μακρόθεν ἐρχομένους, θέλει σηκωθῇ καὶ τοὺς δεχθῇ περιχαρῶς καὶ ἀσπασίως μέ ἀγάπην, καὶ θέλουν ἐρωτήσῃ αὐτόν πόθεν εἶναι καὶ αὐτός θέλει τοὺς εἰπεῖ.

Τότε ὁ Βασιλεὺς, ἐκεῖνους πάντας ὅσοι ὑπάγουν νὰ τὸν ἰδοῦν καὶ νὰ τὸν προσκυνήσουν, θέλει τοὺς δώσει χρήματα πολλά, εὐεργεσίαν δωρεάν, καὶ ἐκεῖνοι

ἐρωτήσωσιν αὐτόν τί εἶναι ταῦτα τὰ χρήματα, καὶ αὐτός θέλει τοὺς εἰπεῖ ὅτι "ταῦτα καὶ ἄλλα πλείοτερα περισσότερα, ἔχω νὰ δώσω εἰς ἐσᾶς, καὶ ὅποιος θέλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Πόλιν ἐγὼ θὰ δώσω εἰς αὐτόν οἰκίας καὶ χωράφια καὶ ὅ,τι θέλει, καὶ ἐγὼ θὰ εἶμαι ὡς ἓνας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σας, καὶ ὅλοι ἡμεῖς ἀδελφοί εἴμεθα, καὶ πατὴρ πάντων ἡμῶν ὁ Χριστός ἐστίν". Ὡς ἐπτά χρόνους οἱ ἄνθρωποι θὰ συνάζωνται ἐν τῇ πόλει, καὶ ὅλα τὰ νησιὰ θὰ ἐρημώσουν, ὥστε νὰ μὴν εὐρίσκωνται ἐκεῖ ἄνθρωποι.

Καὶ εἰς τοὺς ἐπτά χρόνους ἡ Πόλις θέλει πληρωθῇ (γεμίσει) ἀπὸ ἀνθρώπους χριστιανούς, γυναίκας καὶ παιδιά αὐτῶν. Τότε ὁ Βασιλεὺς θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, **"πατέρες καὶ ἀδελφοί μου, εἶναι καλὸν νὰ ὑπάγωμεν νὰ πολεμήσωμεν τοὺς ἐναντίους ἐχθρούς ἡμῶν, ἵνα καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν ὑψώσωμεν, καὶ τῶν ἡμετέρων τὸ αἷμα ἐκδικηθῶμεν".** Τῶν πελεκιθέντων καὶ σφαγέντων ἑκατομμυρίων ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Τότε πάντες ὅλοι ὁμοῦ μίαν φωνὴν θὰ τοῦ εἰποῦν "τὸ θέλημά σου νὰ γίνῃ δέσποτα" καὶ "ὅτι φωνὴ Θεοῦ ἐλαλήθη ἐν τῷ στόματί σου, τὸ πρόσταγμά σου νὰ γίνῃ".

Τότε θέλει σηκωθῇ ὁ Βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαός μετ' αὐτοῦ, καὶ θὰ ὑπάγουν κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν τότε πληρωθήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, ὅτι "εἷς διώξεται χιλίους, καὶ δύο μετακινήσωσι μυριάδας" καὶ θὰ τοὺς κυνηγήσῃ ἕως τῶν ὠραίων Πυλῶν, τὰς ὁποίας ὁ Βασιλεὺς

Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἀπέκλεισεν, ἕως ἐκεῖ θά τοὺς ὑπάγῃ καταδιώκων αὐτούς. "Ὅθεν ὁ Βασιλεὺς θά εἰπῇ τότε, ὅτι οἱ Ἰσμαηλῖται, δέν θά σηκωθοῦν πλέον νά πολεμήσουν ἀπό τώρα" καὶ οὐχί μόνον Τοῦρκοι, ἀλλά καὶ Σαρακηνοί, καὶ Σκύθαι, καὶ κάθε ἄλλο ἔθνος ἄπιστον, οἱ ὅποιοι δέν πιστεύουν εἰς τόν Χριστόν.

Τότε ὁ Βασιλεὺς θέλει γυρίσει νά ἔλθῃ εἰς τὴν Πόλιν, καὶ ὅταν εἰσέρχεται οἱ θησαυροὶ τῆς γῆς θέλουν ἀνοιχθῇ, καὶ ὅπου εἶναι χρυσὸς ἢ ἄργυρος, ἐκεῖ ἡ γῆ θά εὐγάζῃ καπνόν, καὶ ὁ ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων Βασιλεὺς λέγει "εἰσέλθετε νά ἴδετε τίς ἐστὶν ὁ καπνὸς οὗτος, καὶ κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ Βασιλέως θά ὑπάγουν, καὶ εὕρισουσιν θησαυροὺς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ θέλει χαρίσει ὅλον τὸ χρυσίον εἰς ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς, μετὰ δέ ταῦτα καὶ ἄλλα καλύτερα τούτων θά εὔρουν, καὶ αὐτὰ ὁμοίως θά τὰ χαρίσῃ εἰς τόν εὐσεβὲς λαόν.

Τόσον θέλει εἶναι τὸ πλῆθος τοῦ θησαυροῦ, ὥστε ὅπου θά ρίπτουν καὶ μέρους ἐξ ἐκείνου, ἀχρηστίας ἔνεκεν, χαρά καὶ ἀγαλλίασις θέλει εἶναι εἰς ὅλον τόν κόσμον, καὶ δέν θά εὕρίσκεται οὔτε ἄδικος, οὔτε ἀδικούμενος, ἐπειδὴ οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ οἱ ἄδικοι θέλουν ἐξολοθρευθοῦν πρώην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τότε ἡ γῆ θέλει ρεύσει μέλι καὶ γάλα. Ἐν χρόνοις δέ τρισίν (τρεῖς χρόνους) ὁ Βασιλεὺς θέλει καταδιώκει τὰ ἄπιστα ἔθνη, ἔπειτα θά εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βασιλίδαν τῶν πόλεων" ἐκεῖ θέλει ἀναπαυθῇ ἐν χαρὰ καὶ ἀγαλλιάσει χρόνους τριαν-

ταπέντε μετά δέ ταῦτα καὶ υἱὸς αὐτοῦ θέλει βασιλεύσει ἄλλους τριάκοντα χρόνους, ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει μεγάλη, ὕστερον δέ ἕτερος ἄλλος Βασιλεύς μέλλει νά βασιλεύσῃ καὶ θά ἔχῃ ὠμότητα καὶ μισανθρωπίαν πολλήν, καὶ θέλει βασιλεύσει. Τότε ὁ Ἐνώχ καὶ Ἡλίας, καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης θά ἔλθουν, κηρύττοντες εἰς ὅλους τοὺς χριστιανούς, ὅτι θά ἔλθῃ πλάνος τις διὰ νά τοὺς πλανέσῃ, καὶ βλέπετε καὶ προσέχετε μὴ πλανηθῆτε καὶ γελασθῆτε, καθὼς λέγει καὶ τὸ φανερώνει τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, θά ἔλθῃ δηλαδή ὁ λεγόμενος Ἀντίχριστος. (Θέσσ. β'. καὶ Ἰωάν. ἐπισ. Καθολ. Α'. κέφ. β').

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Ἀγίου Ἀωνόμου 1053 μ.Χ.

Ἡ Προφητεία βρίσκεται στό Ἅγιον
Ὅρος, στήν Ἱερά Μονή Κουτλουμουσίου

Ἐν πέντε και πέντε καὶ πενήκοντα ἔτη τὸ τέλος τῶν
θλίψεων, τὴν δέ ἑβδόμην οὐκ ἔστι ταλαίπωρος οὐκ ἔστι
ἐξόριστος, ἐπανερχόμενος εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Μητρὸς
ἀγαλλομένης (Ἐκκλησίας).

Οὕτως ἔσται καὶ οὕτω γένοιτο.

Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν.

Ἐγὼ εἰμί τὸ Α καὶ τὸ Ω.

Πρῶτος καὶ Ἐσχατος.

Τέλος μία ποιμήν καὶ εἷς ποιμὴν ἔσται ἐκ τῆς ἀληθοῦς
ὀρθοδόξου πίστεως.

Αὐτό γένοιτο.

Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν.

ΟΣΑ ΕΧΟΥΝ ΓΙΝΕΙ:

- Μέγας Εὐρωπαϊκός Πόλεμος.
- Ἦττα Γερμανίας, καταστροφή Ρωσίας καὶ Αὐστρίας.
- Ἦττα Ἀγαρ (Τουρκία) ὑπὸ Ἑλλήνων.
- Ἐνίσχυσις Ἀγαρ (Τουρκία) ὑπὸ Δυτικῶν λαῶν καὶ ἦττα
τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Ἀγαρ (Τουρκία).

- Σφαγή Ὁρθοδόξων λαῶν.
- Καὶ μεγάλη ἀνησυχία Ὁρθοδόξων λαῶν.
- Πρὸς στιγμὴν Μέγας Ἄγαρ (Τουρκία).
- Νέος Εὐρωπαϊκὸς Πόλεμος (δεύτερος Παγκόσμιος).
- Ἦττα Γάλλων ὑπὸ Γερμανῶν.
- Ἐπανάστασις τῶν Ἰνδιῶν καὶ χωρισμὸς τῆς Ἀγγλίας.
- Ἀγγλία εἰς μόνους Σάξωνας.

ΟΣΑ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ:

- Νίκη Ὁρθοδόξων Λαῶν. Ἦττα Ἄγαρ (Τουρκίας) καὶ γενική σφαγή Ἄγαρ (Τουρκίας) ὑπὸ Ὁρθοδόξων λαῶν.
 - Ἀνησυχία κόσμου.
 - Γενική ἀπελπισία ἐπὶ τῆς γῆς.
 - Μάχη ἑπτὰ κρατῶν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Τρία ἡμερόνυκτα σφαγή.
 - Νίκη ἐνὸς μεγαλυτέρου κράτους κατὰ ἕξ κρατῶν.
 - Συμμαχία ἕξ κρατῶν κατὰ τοῦ ἑβδόμου κράτους.
 - Παῦσις πολέμου ὑπὸ Ἀγγέλου Χριστοῦ καὶ παράδοσις πόλεως τοῖς Ἑλλησι (στοὺς Ἕλληνες).
- Ἡ προφητεία Ὁρθόδοξους ἐννοεῖ τοὺς Ρώσους καὶ μερικοὺς ἄλλους Ὁρθοδόξους λαούς.

Προφητεία Ἀγίου Ἀνδρέα ο διὰ Χριστόν σαλός 936 μ.Χ.

Μετά οὖν τὸ συναχθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό κατέναντι ἀλλήλων, συγκρουσμοῦ γεγονότος μεληδόν ἀλλήλους κατακόψουσιν ὥσπερ ἐν μακέλλῳ τὰ πρόβατα καὶ ἀποκτανθήσονται οἱ τρεῖς βασιλεῖς μετὰ τοῦ πλήθους παντός, καὶ ἐκχυθήσεται τὸ αἷμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς πλημμύρα βροχῆς ὕδατος, ὥστε μή καταλυφθῆναι τινὰ ἐξ αὐτῶν.

Τότε συγκραθήσεται ἡ θάλασσα ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν σημείοις δώδεκα, καὶ ἔσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες χῆραι, ἑπτὰ γάρ γυναῖκες ζητήσουσιν ἓνα ἄνδρα καὶ οὐχ εὐρήσουσι.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Προφητεία Ἀγίου Ἀνδρέα 936 μ.Χ.

Μετά λοιπόν πού αὐτοί θά συγκεντρωθοῦν στό ἴδιο μέρος, ὁ ἕνας ἀπέναντι τοῦ ἄλλου καὶ ἀφοῦ συγκρουστοῦν μέ λύσσα, θά κόψει ὁ ἕνας τὰ μέλη τοῦ ἄλλου, ὅπως στό κρεοπωλεῖο τὰ πρόβατα, καὶ θά σκοτωθοῦν οἱ τρεῖς βασιλιάδες τοῦ στρατοῦ, μέ ὅλο τὸ πλῆθος.

Καὶ θά χυθεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν στή γῆ, ὅπως ἡ πλημμύρα ἀπὸ τὸ νερό τῆς βροχῆς, ὥστε ὅλα νά καλυφτοῦν. Τότε θά ἀναμιχτεῖ ἡ θάλασσα μέ τὸ αἷμα τους σέ δώδεκα σημεῖα καὶ ὅλες οἱ γυναῖκες θά εἶναι χῆρες.

Ἐφτά μάλιστα γυναῖκες θά ζητήσουν ἕνα ἄντρα καὶ δέν θά τόν βροῦν, (διότι σκοτώθηκαν στὸν πόλεμο. NATO 18 Κράτη, ἕνα ἡ Ρωσία 19 καὶ ἕνα ἡ Τουρκία 20 Κράτη).

**4.830 Παπάδες καὶ Καλόγεροι, δεν
πολεμήσαν να σώσουν τὸ Βυζάντιο.**

Χρησμοί Ἀγίου Ταρασίου

Ἀνῆλθε στὸν Πατριαρχικὸ θρόνο τὸ 784 μ.Χ., συγκάλεσε τὴν Ζ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο γιὰ τὴν ἀναστήλωση τῶν Ἀγίων Εἰκόνων τὸ 787 μ.Χ. Κοιμήθηκε τὸ 806 μ.Χ. Ἐγγραψε χρησμό γιὰ τὴν ἄλωση τοῦ Βυζαντίου (1453). Ἀναφέρεται στὸν Μωάμεθ, ἡγεμόνα τῶν Τούρκων ποὺ θὰ κυριεύσει τὴν πόλη τοῦ Βύζαντα. Προσθέτει δέ, ὅτι στὴν πορεία τῶν αἰώνων, θὰ διαλυθεῖ ἡ Τουρκία καὶ ἡ Κῶν/πόλη θὰ ἐπανακτηθεῖ. **Χρήσιμη πληροφορία: νεκρανάσταση ἁγίου αὐτοκράτορα, ὅπου τ' ὄνομά του ἀρχίζει ἀπὸ Ι καὶ τελιώνει μέ τὸ σίγμα τελικό (Ἰωάννης).**

Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ὁ Μωάμεθ παροικήσει ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Βύζαντος, καὶ στήσει τὴ βασιλείαν αὐτοῦ. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐνύσταξα, καὶ πορεύομαι εἰς τὴν Κλίνην μου, ἵνα κοιμηθῶ, σοὶ δέ εἴη ἡ νύξ πανσέληνος ἵνα ἀγρυπνῇς. Τούτων δέ γενομένων, ἐγερθήσεται πόλεμος ἐμφύλιος καὶ ἀπολεσθήσεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἄπιστος.

Καὶ τότε ἐξυπνήσει ὁ Ἅγιος Βασιλεὺς, ὁ ἐν ἀρχῇ μέν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὸ ι, ἐν δέ τῷ τὸ σ, ἔχων ἅ σημαίνουσι σωτηρίαν.

Καὶ σώσει τὰ πρόβατα αὐτοῦ κηρύττων αὐτοῖς τὸ ἅ: καὶ τὸ ὦ: ἅπερ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔχει.

Καὶ στήσει τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἐν νυχθημερόν καὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας.

Προφητεία Ἁγίου Ταρασίου 806 μ.Χ.

Ἐκεῖνο πού τώρα ἀπασχολεῖ εἶναι τὸ θέμα τοῦ ἐρχομένου τρίτου παγκοσμίου πολέμου, τοῦ ἴσως πυρηνικοῦ ὀλέθρου.

Ποία ἄλλη ἀνοησία ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀπ' αὐτή πού τοὺς διακατέχει, ἀφοῦ γνωρίζουν τὴν πανωλεθρία; Μόνο ἓνα λάθος, ἔστω καὶ ἓνα ἀτύχημα, εἶναι ἱκανό νά δηλητηριάσει καὶ νά καταστρέψει τὰ πάντα καὶ ὅμως δέν ὑποχωροῦν, παρά τὴν γενικὴν κατακραυγὴ τῶν ἀθῶων ἀνθρώπων.

Ὁ Πυρηνικὸς πόλεμος, τὰ συμβατικὰ ὄπλα, ὅσο καὶ νά ἦσαν βελτιωμένα, ἀδυνατοῦσαν νά προκαλέσουν γενικὴν ἀπελπισία καὶ παγκόσμιον κίνδυνον.

Τώρα ὅμως πού μποροῦν νά καταστρέψουν ὀκτώ φορές ὀλόκληρον τὴν γῆν σέ μερικά μόνον λεπτά, ἐπαληθεύεται ἡ προόρασις τοῦ προφήτου πού διέβλεψε πρὶν τόσους αἰῶνες τὴν σημερινή κατάστασι. Ἡ ἐπισήμανσή μας εἶναι ὁ τρίτος παγκόσμιος πόλεμος, καὶ διότι θά γίνουν τὰ ἀνήκουστα δεινὰ, πού περιλαλοῦνται στὴν δική μας περιφέρεια.

Στήν πρώτη προφητεία ανέφερε τρομακτικόν πόλεμον, "ἐμφύλιον ἡγριωμένον", στή δεύτερη τρομερή ἀνθρωποσφαγή ἐπί δύο τριήμερα, ὥστε νά φτάσει τὸ αἷμα στὸν Κεράτιον Κόλπον, κατὰ τίς ἐπόμενες προφητεῖες καὶ ἄρα ὑπάρχει συμφωνία καὶ ἐπαλήθευσις.

Ἀπὸ καταβολῆς κόσμου μέχρι σήμερα δὲν ἔχει συμβῆ, τόσο τρομερὸς θὰ εἶναι ὁ πόλεμος. Αὐτὰ ποὺ προφητεύονται θὰ γίνουν.

Ὅλα τὰ προφητικά βιβλία
πού πωλοῦνται γράφουν **“Ἰωάννης”**.

Ποιὸς “Ἰωάννης”; Δέν μᾶς λέει κανεὶς.

Γιὰ Ἰωάννη Βατάτση, γράψαμε ΜΟΝΟ ἐμεῖς!

Προφητεία ΔΑΝΙΗΛ

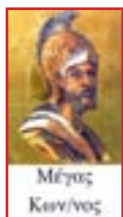
... Καί ἐπ' ἐσχάτῳ τῆς βασιλείας αὐτῶν πληρουμένων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, **ἀναστήσεται βασιλεύς** ἀναιδῆς προσώπῳ. Καί συνιῶν προβλήματα, καί κραταιά ἢ ἰσχύς αὐτοῦ, καί οὐκ ἐν ταῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καί θαυμαστά διαφθερεῖ, καί κατευθυνθεῖ, καί ποιήσῃ, καί διαφθερεῖ ἰσχυρούς, καί λαόν ἅγιον. Καί ὁ ζυγὸς τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ κατευθυνεῖ· δόλος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καί ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ μεγαλυνθήσεται, καί δόλῳ διαφθερεῖ πολλούς, καί ἐπὶ ἀπωλείας πολλῶν στήσεται· **καί ὥς ὡά χειρὶ συντρίψει. ...**

Προφητεία Δανιήλ, Κεφ. Γ.Α. 11 - 21

2 μυριάδες 200 ἑκατομμύρια στρατός θά πάρουν μέρος στὸν πόλεμο αὐτό.

1440 μ.Χ.

Χρησμοί ἐπάνω τοῦ τάφου τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου

Ἰ" Όταν ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, Κωνσταντῖος, ἔφερε τὸ λείψανον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Νικομήδειαν μετὰ πάσης βασιλικῆς τιμῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐθαψεν αὐτό μέ μεγάλην πομπὴν ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ἐπάνω δέ εἰς τὸ σκέπασμα τοῦ τάφου αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ πρώτου χριστιανοῦ βασιλέως, εὐρέθησαν τινὲς σοφώτατοι ἄνδρες, ἡγιασμένοι καὶ προορατικοὶ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔγραψαν τὰ κατωτέρω γράμματα.

Ταῦτα διαλαμβάνονται χρησμούς περὶ τῆς βασιλείας τῶν Τούρκων καὶ περὶ τοῦ τέλους αὐτῶν, ἐξήγησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου Παλαιολόγου καὶ ἐπὶ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου ὁ σοφώτατος Πατριάρχης Γεννάδιος, κοσμικὸς ἔτι ὢν καὶ κριτὴς βασιλικός. Ἰ" Ἐφθασαν δέ εἰς ἡμᾶς ὡς ἐφεξῆς, φερόμενα διὰ τῆς τριβῆς τοῦ χρόνου καὶ τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν.

Τ. π. τ. τ. ἴδ. τ. η,β,σ,λ τ.

Τῇ πρώτη τῆς Ἰνδίκτου ἡ βασιλεία τοῦ Ι.μ.λό.κλμ.ν.
 Μ.α.μ.θ.μ.λδ. ν. Ἰσμαήλ ὁ καλούμενος Μωάμεθ μέλλει
 διὰ νά τ.ρ.π.σ. γ.ν. τ. Π.λ.ο.λ.γ. τ. ε.τ.τ.τ. τροπώσει γέ-
 νος τῶν Παλαιολόγων, τὴν ἐπτά λφ. κρ. τ.σ. ε,σ.θ. β.σ.λ
 σ. ε.θ.ν. λοφον κρατήσῃ, ἔσωθεν βασιλεύσῃ, ἔθνη π.
 π.λ κ.τ.ξ. κ. τ. ν.σ. ς. ε.ρ.μ. πάμπολλα κατάρξει, καὶ τὰς
 νήσους ἐρημώσει μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου,
 Ἰστρογεῖτο ν.π.θ.σ.τ. ο.γ.δ. τ. ι.δ.κ.τ. Π.λ νας πορθή-
 σῃ τῇ ὀγδόῃ τῆς Ἰνδίκτου Πελο π.ν.σ.κ.τ.ξ. τ. ε,ν.τ. τ.
 Ι.δ.κ.τ. πόννησον κατάρξει, τῇ ἐννάτῃ τῆς Ἰνδίκτου"
 ἐ.τ.β. τ. μ.ρ. μ.λ δ. ν.ς. εἰς τὰ βόρεια μέρη μέλλει διὰ νά
 ἐξτρα τ.σ. τ. δ.κ.τ. τ. Ι.δ.κ.τ. τ. Δ.μ. τεύσῃ, τῇ δεκάτῃ
 τῆς Ἰνδίκτου τοὺς Δαλμά τ. τ,ρ.π. π..λ ἐ,π.ς. ψ. ε,τ.χ.ν.
 τας τροπώσει, πάλιν ἐπιστρέψῃ ἔτι χρόνου τ. Δ,μ.τ.
 π.λμ. ἔγ.ρ. μ.γ. μ. τοῖς Δαλμάταις, πόλεμον ἐγείρει μέ-
 γαν με ρκ. τ.σ.. τ.β. κ. τ. π. θ. κ. τ. ρικόν τε συντριβῆναι,
 καὶ τὰ πλήθη καὶ τὰ φλσ.ν.δ.τ. ε. π.ρ. δ. θ.λσ. κ. φυλα
 συνοδί τῶν ἐσπερίων διὰ θαλάσσης καὶ ξ.ρ. τ. π.λμ.
 σ.ν.ψ. κ. τ. Ι.σ.μ.λ. ξηρᾶς τόν πόλεμον συνάψουν καὶ
 τόν Ἰσμαήλ τ,ρ.π.σ.τ. α,π.γ.ν. α.τ. β.σ,λ σ. τροπώσουν.
 Τὸ ἀπόγονον αὐτοῦ βασιλεύσῃ ἐ.λτ. μ.κ. ρ. ο.λγ. Τ. δ.ξ.
 θ. γ.ν. α.μ. ἔλαττον μικρόν ὀλίγον. Τὸ δέ ξανθὸν γένος
 ἄμα μ.τ. τ. π. κ.τ.ρ. ο.λ Ι.μ. τ. π. μετὰ τῶν πρακτόρων
 ὅλον Ἰσμαήλ τροπώ σ. τ. ε.π.λφ. ε.π.ρ.μ.τ. τ. π.ρ. σουν,
 τὴν ἐπτάλοφον ἐπάρουν μετὰ τῶν προνομίων" τότε πό-

λεμον ἐγείρουν ἐμφύλιον ἡ.γ.ω.μ.ν.μ.χ. τ. π. π.τ. ω.ρ. κ.
ἡγριωμένον μέχρι τῆς πεμπταίας ὥρας, καὶ φωνὴ βοή-
σει τρίτον, στήτε, στήτε, στήτε μετὰ φό β. σ.π. τ. π.
λ σ. δ. ω. ε. τ.δ. βου, σπεύσατε πολλά σπουδαίως εἰς
τὰ δε ξ. τ. μ.ρ. α.δ. ε.ρ.τ. γ.ν. θ. μ. ξιὰ τὰ μέρη, ἄνδρα
ἐπάρετε γενναῖον, θαυμαστόν καὶ ρωμαλέον, τοῦτον
ἔξετε δεσπότην, φ.λ γ. ε.μ. υ.π.χ. κ. α.τ. π.ρ.λ φίλος γάρ
ἐμοῦ ὑπάρχει, καὶ αὐτόν παραλα β. θ.λμ. ε.μ. πλρ.τ.
βόντες, θέλημα ἐμόν πληροῦτε.

Χειρόγραφο τῆς I. Μ. Κοσταμονίτου

Ἡ προφητεία γράφτηκε ἀπὸ σοφούς καὶ ἁγίους
ἐπάνω στό σκέπασμα τοῦ τάφου τοῦ Μεγάλου Κων-
σταντίνου τοῦ πρώτου χριστιανοῦ βασιλιᾶ ἀπὸ τὸ 339
πού πέθανε ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἕως τὸ 1440 πού
ἐρμηνεύτηκε 13 χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν Ἄλωση τῆς Κων-
σταντινουπόλεως.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ 1440 μ.Χ.

Χρησιμοί ἐπάνω τοῦ τάφου τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου

Ὅταν βασίλεψε ὁ γιὸς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, Κωνστάντιος ἔφερε τό λείψανο τοῦ πατέρα του ἀπό τή Νικομήδεια στήν Κωνσταντινούπολη μέ κάθε βασιλική τιμή καί ἔθαψε αὐτόν μέ μεγάλη πομπή στό νάο τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ἐπάνω στό σκέπασμα τοῦ τάφου αὐτοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καί τοῦ πρώτου Χριστιανοῦ βασιλιᾶ, βρέθηκαν κάποιοι πάρα πολλοί σοφοί ἄντρες, ἁγιασμένοι καί προβλεπτικοί τήν ἐποχή ἐκείνη καί ἔγραψαν τά παρακάτω γράμματα.

Αὐτά περιλαμβάνουν χρημούς γιά τή βασιλεία τῶν Τούρκων καί γιά τό τέλος τους. Ἐξήγησε γιά τή βασιλεία τοῦ Ἰωάννη Παλαιολόγου καί γιά τή σύνοδο στή Φλωρεντία ὁ πάρα πολύ σοφός Πατριάρχης Γεννάδιος, ὄντας ἀκόμη κοσμικός καί βασιλιάς κριτής (ἐρμηνευτής). Ἐφτασαν σέ μᾶς ὡς ἐξῆς μέσα ἀπό τήν τριβή τοῦ χρόνου καί τῶν ἀνθρώπινων χειρῶν.

Τήν πρώτη τῆς Ἰνδίκτου ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσμαήλ ὁ ἀποκαλούμενος Μωάμεθ πρόκειται νά κατατροπώσει τή γενιά τῶν Παλαιολόγων, τήν Ἐπτάλοφο θά κυριεύσει, θά βασιλεύσει ἐσωτερικά, ἔθνη πάρα πολλά θά κυβερνήσει καί τά νησιά θά ἐρημώσει μέχρι τόν Εὐξεινο

Πόντο. Θά καταλάβει τήν ὀγδόη τῆς Ἰνδίκτου τήν Πελοπόννησο καί θά τήν ἐξουσιάσει. Τήν ἐνάτη τῆς Ἰνδίκτου πρόκειται νά ἐκστρατεύσει στά βόρεια μέρη.

Τή δεκάτη τῆς Ἰνδίκτου θά νικήσει καί θά ἐπιστρέψει πάλι μετά ἀπό χρόνια στούς Δαλμάτες καί θά κάνει μεγάλο πόλεμο μέ ἀποτέλεσμα νά συντριβεῖ μερικῶς. Τά πλήθη καί οἱ φυλές μέ τή συνοδεία τῶν δυτικῶν στή θάλασσα καί στήν ξηρά θά συνάψουν πόλεμο καί τόν Ἰσμαήλ (Τοῦρκον) θά νικήσουν. Τό ξανθό γένος (Ρῶσοι) συνάμα μαζί μέ τούς τιμωρούς θά ἐπιβληθεῖ σ' ὁλόκληρο τό Ἰσμαήλ (Τουρκία) καί τήν Ἐπτάλοφο θά πάρει μέ ὅλα τά προνόμια.

Τότε οἱ Ρῶσοι θά προκαλέσουν ἐμφύλιο πόλεμο πολύ ἄγριο μέχρι τήν πέμπτη ὥρα. Καί θά ἀκουστεῖ ἡ φωνή: "σταθεῖτε, σταθεῖτε μέ φόβο, καί τρέξτε πολύ βιαστικά στά δεξιά τά μέρη. Θά βρεῖτε γενναῖο, θαυμάσιο καί ρωμαλέο ἄντρα. Αὐτόν θά ἔχετε δεσπότη (κυβερνήτη). Γιατί εἶναι φίλος μου καί αὐτόν ἀφοῦ παραλάβετε, θά ἐκπληρώσετε τή δικιά μου θέληση.

Ἡ Ἑλλάς ὅπως ἀπαρχῆς δέν θά μετάσχει τοῦ 3ου παγκοσμίου πολέμου, ἀλλά θά εἶναι εἰς τά σύνορά της ὁ στρατός ὡς θεατῆς, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες καί τρεῖς νύκτας, θά ἐξακολουθήσει αὐτή ἡ σκληρά μάχη.

Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΣ Β΄

(1254 - 1258 Μ.Χ.)

Τόν Ἰωάννη Γ΄ Βατάτζη διαδέχθηκε στό θρόνο ὁ γιός του Θεόδωρος Β΄ Δούκας Λάσκαρις, λόγιος μέ μεγάλη παιδεία, φιλόσοφος, θεολόγος, συγγραφέας, ποιητής καί ἄριστος γνώστης τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς γλώσσας πού τήν προτιμοῦσε ἀπό τήν ἐκκλησιαστική γλώσσα τῆς ἐποχῆς του καί τήν ἀγαποῦσε περισσότερο καί ἀπό τήν ἀναπνοή του, ὅπως γράφει ὁ ἴδιος.

Ἡ μόρφωση τοῦ Θεοδώρου Β΄ ὑπῆρξε ἀπέραντη. Εἶχε σπουδάσει ἀρχαία ἐλληνική φιλολογία, θεολογία, κυρίως καί πρό πάντων φιλοσοφία, μουσική, μαθηματικά, φυσική, γεωμετρία, ἀστρονομία.

Ἐτσι κατατάσσεται δικαίως ἀνάμεσα στούς λίγους σοφούς αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου πού ἀγάπησαν καί ὑπεστήριζαν τά γράμματα καί τίς τέχνες.

Ἀπό σπουδαίους διδασκάλους, διδάχτηκε τά ἀρχαία ἐλληνικά γράμματα καί μυήθηκε στή φιλοσοφία τοῦ Πλάτωνα καί τοῦ Ἀριστοτέλη. Ὁ θαυμασμός του γιά

τήν ἀρχαία Ἑλλάδα τοῦ ἐνέπνευσε θερμή ἀγάπη πρὸς αὐτήν.

Ἡ ἐλληνολατρεία τοῦ Θεόδωρου Β΄ φαίνεται σαφῶς στὰ φιλοσοφικά καί φιλολογικά του κατάλοιπα.

Ὁ Θεόδωρος Β΄ κατέστησε τήν αὐλή τῆς Νίκαιας κέντρο τῶν ἀνθρωπιστικῶν γραμμάτων ἐφάμιλλο μέ τήν ἀρχαία Ἀθήνα.

Ὁ αὐτοκράτορας αὐτός δέν ὑπῆρξε μόνο ἐξαίρετος λόγιος, ἀλλά συγχρόνως καί ἄνθρωπος τῆς δράσεως, ἰκανός πολιτικός καί στρατιωτικός ἡγέτης καί ἐπιδέξιος διπλωμάτης.

Ὁ Θεόδωρος Β΄ Λάσκαρις πέθανε τέλη Αὐγούστου τοῦ 1258 σέ ἡλικία 37 χρονῶν.

Πολλές φορές ἔλεγε ὁ Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης: **«Ὁ Ἰωάννης Βατάτζης, αὐτός θά ἡγήθεϊ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους».**

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ ΛΑΣΚΑΡΙΣ (1258 - 1261 Μ.Χ.)

Τόν **Θεόδωρο Β΄ Λάσκαρι** διαδέχτηκε στο θρόνο ὁ μοναχογιός του **Ἰωάννης Δ΄ Λάσκαρις**, ὁ ὁποῖος ἦταν τότε ὀκτῶ χρόνων. Λόγω τῆς ἀνηλικιότητάς του ὄρισε ὁ πατέρας του δύο ἐπιτρόπους - ἀντιβασιλεῖς, τόν πρωτοβεστιάριο Γεώργιο Μουζάλωνα καί τόν Πατριάρχη Ἀρσένιο.

Ὁ Γεώργιος Μουζάλων, ἐπιστήθιος φίλος τοῦ Θεοδώρου Β΄, ἀντιλαμβανόμενος ὅτι δέν ἦταν ἀρεστός στήν ἀριστοκρατία ζήτησε ἀπό τή Σύγκλητο νά ἐκλέξει ὡς ἀντιβασιλέα κάποιον ἄλλο ἱκανότερο, ἀλλά δέν δέχτηκαν οἱ ἀριστοκράτες. Ὅμως ἐννέα μέρες ἀργότερα, ὅταν ἐτελεῖτο τό μνημόσυνο τοῦ Θεοδώρου Β΄ στή Μαγνησία, ἄνθρωποι τῆς ἀριστοκρατίας (Φράγκοι μισθοφόροι) εἰσῆλθαν στήν ἐκκλησία καί κατέσφαξαν τόν Μουζάλωνα καί τούς ἀδελφούς του. Μετά ἀπό μερικές μέρες ἡ συνέλευση τῶν δυνατῶν ἀνάθεσε τήν ἀντιβασιλεία στόν Μιχαήλ Παλαιολόγο, στόν ὁποῖο ἐπίσης ἀπένειμαν καί τόν τίτλο τοῦ δεσπότη. Ὁ Μιχαήλ Παλαιολόγος δέν ἀρκεῖτο στούς τίτλους. Ἦθελε ὅπωςδήποτε νά καταλάβει τό θρόνο. Ἐπεισε μέ πολύ κόπο τόν πατριάρχη Ἀρσένιο, ὁ ὁποῖος παρέμεινε πιστός καί στή δυναστεία τῶν Λασκαρέων καί στή νομιμότητα νά τόν στέψει συναυτοκράτορα τοῦ νεαροῦ Ἰωάννη ὑποσχόμενος ὅτι θά σεβαστεῖ τά ἐπὶ τοῦ θρόνου δικαιώματα τοῦ ἀνήλικου βασιλέως. Πράγματι τήν 1η Ἰανουαρίου τοῦ 1259 ὁ Μιχαήλ Παλαιολόγος στέφθηκε

αὐτοκράτορας στή Νίκαια μαζί μέ τό νεαρό Ἰωάννη.

Ὅμως μετά τήν ἀνακατάληψη τῆς Κωνσταντινουπόλεως (25 Ἰουλίου 1261) ὁ Μιχαήλ Η΄ παραμέρισε τόν Ἰωάννη Δ΄, τόν τύφλωσε καί τόν ἔκλεισε σ' ἕνα φρούριο στή θάλασσα τοῦ Μαρμαρᾶ, στό φρούριο Δακίβιζα ὅπου ὁ δυστυχῆς Ἰωάννης, ὁ τελευταῖος αὐτοκράτορας τῆς πιό σεμνῆς, σοβαρῆς καί φιλολαϊκῆς δυναστείας τοῦ Βυζαντίου, τῆς δυναστείας τῶν Λασκαρέων, θά περάσει τυφλός ὅλη τήν ὑπόλοιπη ζωή του, ἕως τὸ θάνατό του τὸ 1305.

Ὁ Μιχαήλ Παλαιολόγος εἶχε διαπράξει μία τερατώδη πράξη: ἀπανθρωπιᾶς στὸν ὀρφανό ἀπὸ μᾶνα καί πατέρα τόν Ἰωάννη. Φρόντισε νά ξεφορτωθεῖ καί τίς δύο ἀνύπανδρες κόρες τοῦ Θεοδώρου Β΄ Λάσκαρη, ἀδελφές του Ἰωάννη, τήν Θεοδώρα καί τήν Εἰρήνη. Τήν πρώτη, τήν πάντρεψε μέ ἕναν Λατῖνο ἀπὸ τήν Πελοπόννησο καί τήν δεύτερη μέ ἕναν Κόντε ἀπὸ τήν Γένοβα. Προτρέποντας καί τίς δύο νά ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τήν Κωνσταντινούπολη ἀφήνοντάς του τό πεδίο ἐλεύθερο. Τό 1290 ὁ αὐτοκράτορας Ἀνδρόνικος Β΄ γιός καί διάδοχός του Μιχαήλ Η΄, ἐπισκέφτηκε τόν Ἰωάννη Δ΄ στή φυλακή γιά νά τοῦ ζητήσῃ συγγνώμη γιά τό ἔγκλημα τοῦ πατέρα του καί νά τόν παρακαλέσῃ νά τοῦ ἀναγνωριστεῖ ὁ αὐτοκρατορικός τίτλος. *(Βλέπε, Βιογραφικό λεξικό τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας).*

Μιχαήλ Παλαιολόγος.

Αυτός τύφλωσε το Γιαννάκη

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Ἁγίου Ἀγαθάγγελου 1279 μ.Χ.

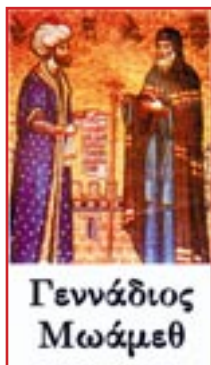

Ὁ ὁμολογητὴς Ἱερομόναχος Ἅγιος Ἀγαθάγγελος σέ ἡλικία ἑβδομήντα ἑννιά (79) ἐτῶν, τὸ ἔτος 1279 εἶδε φοβερή ὀπτασία περὶ ὧν συμβοῦν στό μέλλον. Ἡ Ἑλλάς θά γίνει ἐκ νέου ἀπὸ τοὺς Τούρκους θέατρον ληστεϊῶν καὶ καταστροφῶν.

Οἱ κυβερνῆται καὶ ὁ λαός θά εὐρεθῶσι ἐν στενοχωρίᾳ.

Ὁ ἐχθρός θά προχωρήσει μέχρι τῶν ἑξαμιλίων· ἀλλὰ ἔπειτα λαός τίς ἀνατολικός θά ἔλθει πρὸς βοήθειαν τῶν ἐλλήνων, οἵτινες συνερχόμενοι εἰς ἑαυτοὺς ἐκ τῆς ταραχῆς τῆς εἰσβολῆς θά ἐξέλθουν πανστρατιᾷ καὶ θά ἐκδιώξουν τοὺς Τούρκους ὅχι μόνο ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ ἐξ ὅλης τῆς Εὐρώπης, οἵτινες Τοῦρκοι εὐρίσκουν ἄσυλον μόνον εἰς Μέκκαν (Κόκκινη Μηλιά). Ἡ δέ Κωνσταντινούπολη γίνεται ἐκ νέου πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ο ΜΩΑΜΕΘ Β
ΚΑΙ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ
(Α' Πατριάρχης μετά την ἄλλωση
τῆς Κωνσταντινούπολης 1454 - 1459 μ.Χ.)

Ὁ Μωάμεθ ὅταν πῆρε τὴν Πόλη, ρώ-
τησε ὅλους τοὺς σοφοὺς τῆς ἐποχῆς
ἐκείνης νά τοῦ ἐξηγήσουν αὐτό πού
ἔβλεπε κάθε βράδυ στὸν ὕπνο του.
Τοὺς λέγει, "κάθε βράδυ βλέπω μία πα-
λάμη μέ 5 δάχτυλα πάνω ἀπὸ τὴν Ἀγία
Σοφία. Τί συμβολίζει;" Κανείς δέν
μποροῦσε νά δώσει ἐξήγηση.

Σηκώνεται ὁ πατριάρχης Γεννάδιος, ὁ πρῶτος πα-
τριάρχης μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Πόλης, καὶ τοῦ λέγει:
"Μεγαλειότατε καὶ πέντε καλοὶ χριστιανοὶ νά ἦτανε
στήν Πόλη, τὴν Πόλη δέν τὴν ἔπαιρνες". Καὶ πράγμα-
τι στό Βυζάντιο εἶχε πέσει μεγάλη ἁμαρτία.

Τοῦ ξαναλέει ὁ Μωάμεθ τοῦ πατριάρχη Γενναδίου:
"γιά πές μου τώρα, πόσο καιρό θά καθήσουμε ἐδῶ;" Καὶ
τοῦ ἀπαντᾷ ὁ πατριάρχης Γεννάδιος: "ἐν πέντε καὶ πέν-
τε καὶ πεντήκοντα". Τουτέστι 555 χρόνια.

Ο Γεννάδιος ἦταν πατριάρχης ἀπὸ τό 1454 ἕως τό
1459. Ἀναφέρουμε ὅτι ὁ Γεννάδιος σχολάριος πα-
ραιτήθηκε ἀπὸ τὸν θρόνο γιὰ λόγους ὑγείας καὶ ὑπὸ

τό βάρος τῶν προβλημάτων. Ἀποσύρθηκε στή Μονή Βατοπεδίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί κατόπιν στήν Μονή τοῦ Τιμίου Προδρόμου, στίς Σέρρες. **Ὁ πατριάρχης ἐκοιμήθει τὸ 1468.**

Ἡ Ἐνθρόνισή του, ἔγινε στίς 4 Ἰανουαρίου τοῦ 1454

Ὁ τάφος τοῦ Γενναδίου Σχολαρίου, πρώτου Πατριάρχου μετά τήν Ἄλωση, βρίσκεται στή Μονή Τιμίου Προδρόμου Σερρῶν.

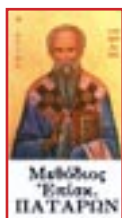
Προφητεία Ἰεζεκιήλ 595 - 572 π.Χ.

Κεφ. λή 3 "τάδε λέγει κύριος. Ἴδού ἐγὼ ἐπὶ σέ Γώγ, ἄρχοντα Ρῶς (Ρωσία), Μοσόχ, καὶ Θοβέλ καὶ συνάξω σε καὶ πᾶσαν τὴν δύναμήν σου, ἵππους καὶ ἵππεῖς ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας, συναγωγή πολλή, πέλται καὶ περικεφαλαί καὶ μάχαιραι...

Προφητεία τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου 311μ.Χ.

Κρατήσῃ ἐπὶ ἑπταλόφου τὸ Ξανθὸν γένος ἐξ ἧς πέντε μῆνες. Ἐγερθήσεται ὁ Μέγας Φίλιππος μετὰ γλωσσῶν δέκα ὀκτώ (18 χῶρες, μέλη τοῦ ΝΑΤΟ). Συναχθήσονται ἐν τῇ Ἑπταλόφῳ καὶ συγκροτήσουσι πόλεμον ὅς οὐ γέγονε πώποτε.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ τοῦ ΑΙΤΩΛΟΥ 1714 - 1779 μ.Χ.

Καὶ ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς τὰ ἴδια προφητεύει.

1. Οἱ Τοῦρκοι θὰ φύγουν, ἀλλὰ θὰ ξανάρθουν πάλι καὶ θὰ φθάσουν ὡς τὰ Ἑξαμήλια. Στὸ τέλος θὰ τοὺς (διώξουν) στὴν Κόκκινη Μηλιά. Ἀπὸ τοὺς Τούρκους τὸ 1/3 θὰ σκοτωθεῖ, τὸ ἄλλο τρίτο* θὰ βαπτισθῇ καὶ μονάχα τὸ 1/3 θὰ πάει στὴν Κόκκινη μηλιά".
2. Οἱ Τοῦρκοι θὰ μάθουν τὸ μυστικὸ 3 μέρες γρηγορότερα ἀπὸ τοὺς χριστιανούς". (Τὸ ἀλβανικὸν χειρόγραφον ἔχει τὴν προφητείαν ὡς ἑξῆς: "Οἱ Τοῦρκοι θὰ τὸ καταλάβουν τρεῖς ἡμέρες γρηγορότερα ἀπὸ τοὺς χριστιανούς").
3. "Μετά τὸ γενικὸ πόλεμο θὰ ζήσῃ ὁ λύκος μέ τ' ἄρνι".
4. "Στὴν Πόλη θὰ χυθεῖ αἷμα, πού τριχρονίτικο δαμάλι θὰ πλέξη".
5. "Καλότυχος ὅποιος ζήσῃ μετά τὸ γενικὸ πόλεμο, θὰ τρώγει μέ ἀσημένιο κουτάλι...".
6. "Τόσα πολλὰ θὰ γίνουν, πού οἱ μανάδες θὰ γεννήσουν πρόωρα ἀπὸ τὸ φόβο τους".
7. "Θὰ σᾶς ἐπιβάλλουν **μεγάλο** καὶ **δυσβάστακτο φόρο**, **ἀλλὰ δέν θὰ προφθάσουν**".
8. "Θὰ βάλουν **φόρο** στίς **κότες** καὶ στά **παράθυρα**".
9. "Θὰ ζητήσουν νά σᾶς πάρουν καὶ στρατιῶτες. Δέν θὰ

προφθάσουν ὅμως".

10. "Οἱ κληρικοί θά γίνουν οἱ χειρότεροι καὶ ἀσεβέστεροι τῶν ὅλων".

11. "Τόν Πάπα νά καταράσθε, διότι αὐτός θά εἶναι ἡ αἰτία".

12. "Νά παρακαλεῖτε νά εἶναι ἡμέρα καὶ ὄχι νύχτα, καλοκαίρι καὶ ὄχι χειμώνας".

13. "Πολλά θά συμβοῦν. Οἱ πολιτεῖες θά καταντήσουν σάν παράγκες".

14. "Θά ῥθεῖ καιρός πού οἱ χριστιανοί θά ξεσηκωθοῦν ὁ ἓνας κατά τοῦ ἄλλου".

15. "Δέν θά φθάσει ὁ στρατός στήν Πόλη, στή μέση τοῦ δρόμου θά ῥθει τὸ μαντάτο ὅτι ἔφθασε τὸ ποθούμενο".

16. Τὸ Ξανθὸ γένος θά ἐλευθερώσει τὴν Πόλη.

17. Ἡ τρεῖς μέρες ἢ τρεῖς μῆνες ἢ τρία χρόνια θά κρατήσῃ τὸ κακό.

18. Μία χούφτα μάλαμα, μία χούφτα ἀλεύρι.

19. Τὸ κακό θά μᾶς ἔρθῃ ἀπὸ τοὺς "διαβασμένους".

20. Θά προσπαθοῦν νά τὸ λύσουν μέ τὴν πένα, μὰ δέ θά μποροῦν. 99 φορές μέ τὸν πόλεμο καὶ μία μέ τὴν πένα.

Στην Τουρκία, πωλήθηκαν 10.000.000 βιβλία Καινῆς Διαθήκης

* Αὐτό τὸ ἓνα τρίτο τῆς Τουρκίας (27 εκατομ.) πού βαπτίζεται, εἶναι Ἕλληνες κρυπτοχριστιανοί, γενίτσαροι, προερχόμενοι ἀπὸ τὸ Βυζάντιο. Τὸ 1453 πού χάθηκε ἡ Πόλη, πωλήθηκαν στὰ σκλαβοπάζαρα 50 χιλιάδες Ἕλληνες καὶ Ἑλληνοποῦλες.

Ο ΠΑΤΕΡ ΕΦΡΑΙΜ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΙΖΟΝΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ πάτερ Ἐφραίμ ὁ ἀγιορείτης, ἡγούμενος ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Φιλοθέου τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἔλεγε στά κηρύγματά του περὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Βατάτζη, ὅτι αὐτός θά ἡγηθεῖ τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Λέγει τὰ ἑξῆς: "Πρὶν ἀπὸ χρόνια στό Ἅγιον Ὅρος ἦταν ἓνας ἀρχιερέας ὀνόματι Ἱερόθεος ἀπὸ τὴν Μικρὰ Ἀσία. Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τὸν ἔβαλε στό Ἅγιο Ὅρος νά κάνει χειροτονίες καὶ λειτουργίες. Ἦταν ἓνας ἅγιος ἀρχιερέας. Ἀπὸ αὐτόν τὸν Ἅγιο Ἀρχιερέα ἀξιώθηκα τῆς ἱεροσύνης.

Ἦτανε εὐλογημένος ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Ἐνα θά σᾶς πῶ: Ἀγρυπνίες πού κάναμε 15 ὥρες, ὀγδόντα χρονῶν γέρος δέν ἐκάθετο καθόλου στό κάθισμα. Ἀπὸ τὸν θρόνο κατέβαινε στό στασίδι καὶ πάλι ὀρθιος αὐτός. Ὁ ἅγιος Ἀρχιερέας μᾶς εἶπε ὅτι εἶδε τὸν κοιμώμενο Ἰωάννη Βατάτζη, πού θά ἀναστηθεῖ. Τὸν εἶδε, διότι χεῖλη ἀρχιερέως οὐ ψεύδονται.

Μᾶς εἶπε τὴν ἀλήθεια καὶ τὸν ρωτήσαμε καθὼς ἦτανε μαζί μας στό ἐκκλησάκι. Μᾶς τὰ ἔλεγε καὶ τὰ

ἀκούσαμε μέ τὰ αὐτιά μας. Ὑπάρχει αὐτός ὁ κοιμώμενος βασιλιάς καὶ θά ἀναστηθεῖ, τοῦ λέμε, πότε Γέροντα; "Ὅταν θά γίνει ὁ 3^{ος} Παγκόσμιος πόλεμος". Ἐπίσης μᾶς εἶπε ὅτι τὸ δεξί του χέρι εἶναι στό σπαθί, τὸ ὁποῖο εἶναι μέσα στήν θήκη καὶ ὅταν τὸ σπαθί βγεῖ ἀπὸ τή θήκη του, τότε θά ἀρχίσει ὁ 3^{ος} Παγκόσμιος Πόλεμος. Καὶ ἐμεῖς ἀπὸ τὴν περιέργεια τοῦ λέγαμε; Σεβασμιότατε πόσο ἀπέχει τὸ σπαθί ἀπὸ τὴν θήκη; Ὀλίγοι πόντοι ἀπέμειναν νά βγεῖ".

Ὁ πάτερ Ἐφραίμ στά κηρύγματά του, ἀναφέρεται πάντα στὸν Αὐτοκράτορα Ἰωάννη Βατάτζη.

Ὁ πάτερ Ἐφραίμ, πού ζεῖ στήν Ἀριζόνα τῆς Ἀμερικῆς, κτήτωρ πολλῶν μοναστηριῶν στήν Ἀμερική.

Πρόσφατα σέ διαγωνισμό τοῦ ΑΣΕΠ, τέθηκε τὸ ἐρώτημα **ποιός εἶναι ὁ Μαρμαρωμένος Βασιλιάς;**

Ἡ σωστή ἀπάντηση ἦταν:
Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Βατάτζης.

Παρισινός κώδικας Suppl. Grec 467 Φ 191β-193β

Ὁ Θρῦλος διηγεῖται γιά τόν περίλυπο βασιλέα Κων/νο Παλαιολόγο νά περπατᾷ μαζί μέ ἄρχοντες πάνω στά τείχη τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων καὶ νά κοιτάζει τὴν πύλη τοῦ Ἀγίου Ρωμανοῦ.

Ἐξω ἀπὸ τόν Ναό τῆς Ὑπεραγίας, θωρεῖ ὁ Βασιλεὺς μία βασίλισσα ὅπου ἐρχόταν ἀπὸ ἔξω μέ πολλούς καὶ μπῆκε μέσα εἰς τόν Ναό. Ἀπορημένος ὁ τραγικός Αὐτοκράτορας μπαίνει κι ἐκεῖνος γιὰ νά δεῖ ποιά ἦταν ἡ βασίλισσα. Ἡ δέ βασίλισσα ἄνοιξε τὴν ωραίαν πύλην καὶ ἐμπῆκε μέσα καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ ἱερόν σύνθρονον καὶ ἔδειξε σχῆμα λυπητικόν.

Καὶ εἶπε πρὸς τόν βασιλέα: "Ἀφόντας μοῦ ἐπαρέδωσαν ταύτην τὴν ταλαίπωρον Πόλιν, πολλές φορές τὴν ἐγλίτῳσα ἀπὸ ὀργές θεϊκές. Ἀλλὰ καὶ τώρα ἐπαρακάλεσα τόν Υἱόν καὶ Θεόν, καὶ ὅμως ἐγένετο ἀπόφασις ὅτι θά παραδοθεῖτε εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀλλοτρίων, διότι αἱ ἁμαρτίαι τοῦ λαοῦ ἄναψαν τόν θυμόν τοῦ Θεοῦ. Καὶ λοιπόν ἄφες τὸ στέμμα τῆς Βασιλείας ἐδῶ νά τὸ φυλάξω, ἕως νά εὐδοκήσῃ ὁ Θεός νά ἔλθῃ ἄλλος νά τὸ παραλάβῃ καὶ σύ οἶπαγε νά ἀποθάνεις ὅτι ἔτσι ὤρισε ὁ Θεός".

Κῶδιξ μονῆς φ 25α

Ἐγὼ εἰμί ὁ βασιλεύς ὁ πένης

"Καὶ μαθόντα περὶ αὐτῶν ὅτι ἐντός ἐστι τοῦ ἀμπελώνος ἐξῆλθεν ἡ φήμη καὶ ἡ ἀριστεία τοῦ βασιλέως ἐν παντί τόπῳ καὶ ἐξῆλθον σοφοὶ καὶ γραμματεῖς οἰκιστοὶ καὶ ὑπάτοι, σατράπαι καὶ τοπάρχαι, ἑπαρχοὶ καὶ στρατηγοὶ καὶ μαθόντες δὲ καὶ δεασάμενοι ἔλαβον ἕκαστος τὸ ἑαυτοῦ καταθύμιον ἐρωτήσουσι δὲ τὸ βασιλέα λέγοντες "πῶς ἀκούει τὸ ὄνομά σου", ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει: ὁ πτωχὸς ὁ πτωχολέων, τὸ ὄνομά μου **Ἰωάννης** τῶν πάντων εἰμί δ' ἐργάτης καὶ ἦλθον νά θεωρήσω μόνον τὰς τριακονταεξ ἡμέρας.

Ἐγὼ εἰμί ὁ βασιλεύς ὁ πένης, ὁ ἐλεὼν πτωχοὺς καὶ πένητας, τὸ δὲ ὄνομά μου ἰῶτα καὶ ὠμέγα σύν τῇ μακρᾷ ὃ λέγεται Ἰωάννης καὶ ἐλήλυθα ἐν τῇ κτίσει τῶν Χριστιανῶν πρεσβείαν, ἵνα βλέπω τούτους καὶ φυλάττω ἐν χρόνοις τριακονταεξ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πορεύομαι ὅθεν ἐξῆλθον.

Ὁ Ἅγιος Ἀναστάσιος 1764 μ.Χ.

Στό σημεῖο πού ἔπρεπε νά εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, δέν ὑπῆρχε εἰκόνα, ἀλλά θρόνος βασιλικός, ὅπου καθόταν ἡ ἴδια ἡ ἀειπάρθενος Παντάνασσα, στήν ὁποία εἶναι ἀφιερωμένη ἡ Βασιλεύουσα, ἐνῶ γύρω της παράστεκε πλήθος ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων.

Στ' ἀριστερά τοῦ θρόνου, λίγο παρακάτω, ἦταν ἓνας ἄλλος θρόνος, ὅπου καθόταν κάποιος γηραλέος (δέν ξέρω ἂν κοιμόταν ἢ ἂν ἦταν ξύπνιος) στήν κεφαλή του εἶχε διάδημα καὶ στά χέρια του κρατοῦσε εὐαγγέλιο κλειστό, πού ἦταν καταστόλιστο. Κυκλικά μέσα στόν ναό ὑπῆρχαν κι ἄλλοι θρόνοι. Ρώτησα τόν Ἀναστάσιο:

"Ἐπειτα πλησίασαν στήν Ὠραία Πύλη, ὅπου ἔστεκε ὁ Κύριος. Ὁ γηραλέος προσκύνησε μέ κατάνυξη καὶ ὁ Κύριος τοῦ μετέδωσε τὰ ἄχραντα μυστήρια ἀπό τὸ ἅγιο Ποτήριο. Ἀκολουθῶς πῆρε τὸ Εὐαγγέλιο ἀπό τὰ χέρια τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τὸ παρέδωσε στά χέρια του, ἐπίσης καὶ τὴν κορώνα ἀπό τὰ χέρια τοῦ Μητροφάνη καὶ τοῦ τὴν τοποθέτησε στήν κεφαλή. Γιά τὸ μυστηριῶδες αὐτό πρόσωπο τοῦ ἐστεμμένου γηραλέου τὸ χειρόγραφο μεταξύ ἄλλων ἀναφέρει τὰ ἐξῆς: "Σημείωσε ὅτι αὐτός ὁ γηραιός ἦταν ὁ μέλλων νά βασιλεύσει, περί τοῦ ὁποίου ὁ **Ἅγιος Ταράσιος λέει**: Θὰ ἐγερθεῖ ὁ βασιλεύς, πού στήν ἀρχή τοῦ ὀνόματός του ἔχει τὸ **"Ι"** καὶ στό τέλος τὸ **"ς"** δηλαδή **Ἰωάννης**".

Ὁ καθηγητής Κωνσταντῖνος Ἄμαντος

Ὁ καθηγητής τῆς βυζαντινῆς ἱστορίας τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν **Κωνσταντῖνος Ἄμαντος** (1874-1960) ἀναφέρει γιά τόν Ἰωάννη Βατάτζη ὅτι: «*ὕμνήθη καί ζῶν καί μετὰ θάνατον ὡς οὐδεὶς ἴσως ἄλλος αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου*». Ἐπίσης ὅταν ἡ Βουλή τῶν Ἑλλήνων ἐζήτησε ἀπό τόν μεγάλο αὐτό βυζαντινολόγο νά προτείνει ποιοῦ πορτραῖτο Βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος ἔπρεπε νά ἀναρτηθεῖ στή Βουλή, ἐκεῖνος πρότεινε τόν **Ἅγιο Ἰωάννη Δούκα Βατάτζη τόν Ἐλεήμονα**, ὥστε νά εἶναι πρότυπό τους καί νά τούς φωτίζει.

**ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΛΟΓΟΙ
ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ
ΕΞΥΜΝΟΥΝ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΤΑΤΖΗ.**

Κωνσταντῖνος Ἄμαντος, Ἱστορικός
Γιῶργος Ἀκροπολίτης, Ἱστορικός Θεολόγος
Κ. Παπαρηγόπουλος, Ἱστορικός
Νικηφόρος Γρηγοῤῥας, Ἱστορικός - Φιλόσοφος
Γιῶργος Παχυμέρης, Ἱστορικός
Νικήτας Χωνιάτης, Ἱστορικός – Θεολόγος
Κάρολος Ντίλ, Γάλλος Ἱστορικός
Γ. Ωστρογκόρσκι, Σέρβος Ἱστορικός – Βυζαντινολόγος
Στήβεν Ράνσιμαν, Ἀγγλος Ἱστορικός
Α. Α. Βασίλιεφ, Ρώσος Ἱστορικός
Α. Χάισενμπεργκ, Γερμανός Ἱστορικός

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Γ΄ ΔΟΥΚΑΣ ΒΑΤΑΤΖΗΣ

Ο ΕΛΕΗΜΩΝ

Τό 1222 σέ ηλικία 47 ἐτῶν, ἀπεβίωσε ὁ πρῶτος αὐτοκράτορας τῆς Νίκαιας ὁ Θεόδωρος Λάσκαρης, καί τήν ἴδια χρονιά στέφθηκε αὐτοκράτορας ὁ γαμβρός τοῦ Ἰωάννης Γ΄ Δούκας Βατάτζης, τρίτος στή σειρά ἀπό τοὺς ὀκτώ αὐτοκράτορες σέ ὅλη τήν διάρκεια τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας μέ τό ὄνομα Ἰωάννης.

Ὁ Ἰωάννης Δούκας Βατάτζης γεννήθηκε στό Διδυμότειχο τό 1193. Πατέρας τοῦ ἦταν ὁ Δούκας τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων καί δομέστικος τῆς ἀνατολῆς, Βασίλειος Δούκας Βατάτζης καί ἡ μητέρα τοῦ Ἀγγελίνα ἦταν κόρη τοῦ Ἰσαακίου, γιοῦ τοῦ Κωνσταντίνου Ἀγγέλου, καί τῆς Θεοδώρας Κομνηνῆς, κόρης τοῦ Ἀλεξίου Ἀ΄ Κομνηνοῦ.

Ὁ **Ἰωάννης Βατάτζης** ὁ ἐλεήμων παντρεύτηκε 2 φορές. Πρώτη του γυναίκα ἦταν ἡ **Εἰρήνη Λάσκαρη**. Κόρη τοῦ Αὐτοκράτορα τῆς Νίκαιας, **Θεόδωρου Λάσκαρη**. Ἡ Εἰρήνη, πέθανε τό 1241, σέ ηλικία 48 ἐτῶν.

Τό 1244 σέ δεύτερο γάμο, παντρεύεται τήν **Ἄννα-Κωσταντία**, κόρη τοῦ Αὐτοκράτορα **Φρειδερίκου** τῆς Γερμανίας. Ὁ Ἰωάννης Βατάτζης ἀπέκτησε ἕνα παιδί (τόν **Θεόδωρο**) μέ τήν πρώτη του γυναίκα, τήν Εἰρήνη Λάσκαρη. Δέν ἀπέκτησε ἄλλα παιδιά.

Η Δεύτερη γυναίκα τοῦ Ἰωάννη Βατάτζη

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἄννα-Κωνσταντία (Κονστάνς), μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Βατάτζη κατέληξε σὲ ἓνα ἰσπανικὸ μοναστήρι τῆς Ἀγίας Βαρβάρας στὴ Βαλένθια. Ἐκεῖ, ἀναφέρει ὁ Γάλλος Ἱστορικός Κάρολος Ντίλ, στὴ Βαλένθια τῆς Ἰσπανίας στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Ἰωάννη, στό παρεκκλήσι τῆς Ἀγίας Βαρβάρας, βλέπουμε ἓνα ξύλινο φέρετρο, ἐπάνω στό ὁποῖο εἶναι χαραγμένη στὴν ἰσπανικὴ γλῶσσα ἡ πιό κάτω ἐπιγραφή: «Ἐδῶ κοιμᾶται ἡ ντόνα Κονστάνς αὐγούστα-αὐτοκράτειρα τῆς Ἑλλάδος».

Ὁ βυζαντινὸς ἱστορικός Ἀκροπολίτης ἀναφέρει:

Ἐκείνη τὴν περίοδο ὁ αὐτοκράτορας Μιχαὴλ Παλαιολόγος ἐρωτεύθηκε τὴν Ἄννα - Κωνσταντία Χόενσταουφεν, ἡ ὁποία εἶχε παντρευτεῖ τὸν Ἰωάννη Βατάτζη λίγο πρὶν ἀπὸ τὸν θάνατό του. Προσφέρθηκε νὰ χωρίσει τὴ Θεοδώρα γιὰ νὰ τὴν παντρευτεῖ.

Ὁ Πατριάρχης ὥστόσο ἔπεισε τὸν αὐτοκράτορα νὰ ἐγκαταλείψει τὰ σχέδιά του κι ὁ Μιχαὴλ ἐπέτρεψε στὴν Ἄννα νὰ γυρίσει στό σπίτι τῆς, τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1261.

Ταῦτα ὅλα εἶναι γραμμένα εἰς τὰ ἱερὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ εἰς τὰς προφητείας τῶν μετὰ Χριστὸν Ἀγίων πατέρων μας.

ΟΙ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ

Θεόδωρος Α΄ Λάσκαρις	1204 – 1222
Ἰωάννης Γ΄ Βατάτζης	1222 – 1254
Θεόδωρος Β΄ Λάσκαρις	1254 – 1258
Ἰωάννης Δ΄ Λάσκαρις	1258 – 1261
Μιχαήλ Η΄ Παλαιολόγος	1258 – 1261

Ὁ δικέφαλος ἀετός γιά πρώτη φορά χρησιμοποιοῦντο ἀπό τοὺς αὐτοκράτορες τῆς Νικαίας. Τὴν παράλλαξε ὅμως ὁ Ἰωάννης Γ΄ ὁ Βατάτζης (1222 - 1254), προσθέτοντας ρομφαία στό δεξί του πόδι καί ὑδρόγειο μέ σταυρό στό ἀριστερό πόδι τοῦ ἀετοῦ.

Ἀπὸ τὸ **1261** κυβέρνησαν τὸ Βυζάντιο οἱ **Παλαιολόγοι** μὲ πρῶτο τὸν **Μιχαήλ** καὶ τελευταῖο τὸν **Κωνσταντῖνο Παλαιολόγο** ἕως τὸ 1453 ποὺ χάσαμε τὴν Πόλη.

Οἱ Παλαιολόγοι ἦταν **ἑντεκα**.

Πέντε ἦταν μὲ τὸ ὄνομα **Ἰωάννης**, τρεῖς μὲ τὸ ὄνομα **Ἀνδρόνικος**, ἓνας **Ἐμμανουήλ**, ἓνας **Μιχαήλ** καὶ τελευταῖο τὸν **Κωνσταντῖνο Παλαιολόγο**, ποὺ χάσαμε τὴν Πόλη...

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

**Τοῦ Ὁσίου Νείλου, ὁ ὁποῖος ἥσκησεν
εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος τὸ 1651 μ.Χ. περὶ
τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ περὶ
τῶν Ἀνθρώπων τοῦ τελευταίου αἰῶνος.**

*(Πιστόν ἀντίγραφον ἀπὸ τὸ βιβλίον "Εὐαγγελικός
Κήπος" τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σταυροβουνίου Κύπρου).*

Κατὰ τὸ 1900 ἔτος βαδίζοντες πρὸς τὸν με-
σασμὸν τοῦ 8^{ου} αἰῶνος ἄρχεται ὁ κόσμος
τοῦ καιροῦ ἐκείνου, νά γίνεται ἀγνώριστος.
Ὅταν πλησίασῃ ὁ καιρὸς τῆς ἐλεύσεως
τοῦ Ἀντιχρίστου θά σκοτισθῇ ἡ διάνοια τῶν
ἀνθρώπων ἀπὸ τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς καὶ θά
πληθυνθῇ σφόδρα ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ ἀνομία, τότε
ἄρχεται ὁ κόσμος νά γίνεται ἀγνώριστος, αἱ μορφαὶ
τῶν ἀνθρώπων θά μετασχηματίζονται καὶ δέν θά
γνωρίζονται οἱ ἄνδρες ἀπὸ τὰς γυναῖκας διὰ τῆς
ἀναισχύντου ἐνδυμασίας καὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς,
οἱ τότε ἄνθρωποι θά ἀγριέψουν καὶ θά γίνουν ὡσάν
θηρία ἀπὸ τὴν πλάνην τοῦ Ἀντιχρίστου.

Δέν θά ὑπάρχει σεβασμὸς εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς γε-
ροντότερους, ἡ ἀγάπη θά ἐκλείψῃ, οἱ δέ ποιμένες τῶν
χριστιανῶν Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς θά εἶναι ἄνδρες κε-
νόδοχοι, παντελῶς μὴ γνωρίζοντες τὴν δεξιάν ὁδὸν ἀπὸ

τὴν ἄριστεράν" τότε θὰ ἀλλάξουν τὰ ἦθη καὶ οἱ πα-
ραδόσεις τῶν Χριστιανῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ σωφροσύνη θὰ ἀπολεσθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους
καὶ θὰ βασιλεύσῃ ἡ ἀσωτία. Τὸ ψεῦδος καὶ ἡ φιλαρ-
γυρία θὰ φθάσουν εἰς τὸν μέγιστον βαθμόν, καὶ οὐαί
εἰς τοὺς θησαυρίζοντας ἀργύρια.

Οἱ πορνεῖαι, μοιχεῖαι, ἀρσενοκοιτίαι, κλοπαί καὶ
φόνοι, θὰ πολιτεύωνται, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ διὰ
τὴν ἐνέργειαν τῆς μεγίστης ἁμαρτίας καὶ ἀσελγίας, οἱ
ἄνθρωποι θέλουν στερηθῇ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος, ὅπου ἔλαβον εἰς τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ὡς καὶ τὴν
τύπιν τῆς συνειδήσεως.

Αἱ Ἐκκλησίαι δέ τοῦ Θεοῦ θὰ στερηθοῦν εὐλαβῶν καὶ
εὐσεβῶν ποιμένων καὶ ἀλλοίμονον τότε εἰς τοὺς ἐν τῷ
κόσμῳ εὐρισκομένους χριστιανούς.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΚΙ ΑΔΕΣΜΕΥΤΑ ΔΕΝ ΕΑΛΩ Η ΠΟΛΙΣ

Γράφει ἡ κυρία Ἑλένη Κυπραίου
Δημοσιογράφος, Συγγραφέας
ἀπὸ Ἀθηναϊκῆ ἡμερίδα 28/5/90

Δέν Ἐάλω ἡ Πόλις! Δέν ἀλώνονται οὔτε τὰ ἰδανικά, οὔτε τὰ σύμβολα, ἀλλὰ οὔτε κι ὁ Ἑλληνισμός. Μόνο γιά λίγο καιρό ξαποσταίνουν καὶ ξανά πρὸς τὴ δόξα τραβοῦν! Ἡ Πόλις εἶναι μέσα μας. Ἡ ἀπαρχὴ τῆς νέας πορείας μας. Μέ τίς ἐξάρσεις καὶ τίς παρακμές, τίς περιπέτειες, τὰ πλήγματα καὶ τίς ἀναλαμπές της. Δέν πεθαίνει ἔτσι εὐκολὰ ὁ Ἑλληνισμός. Ὅσες συνωμοσίες κι ἂν ὑφανθοῦν ἐναντίον του. Ὅσοι μίσθαρνοι ἡγέτες κι ἂν τὸν καταταλαιπωρήσουν. Εἶναι ἀπρόβλεπτος ὁ Ἑλληνισμός. Ἐκεῖ πού σκύβει βαθεῖα τὸ κεφάλι, ἐξουθενωμένος ἀπ' τὴ βία, ἀνατινάζει ὄρθιο τὸ κορμὶ του, ἀναγεννώμενος ἀπ' τίς στάχτες του.

Οἱ διάσπαρτες ἄλλοτε, μοναχικὲς φωνές τῶν ἀνησυχούντων Ἑλλήνων, πύκνωσαν.

ΠΟΙΟΣ ΜΑΧΕΤΑΙ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ; ΠΟΙΟΣ ΕΚΠΟΡΘΗΣΕ ΤΗΝ ΠΟΛΗ; ΚΙ ΑΠΟ ΠΟΥ ΕΙΣΕΒΑΛΕ στὶς μισογρεμισμένες της γειτονιές; Λέγεται, πὼς προδότης ὑπέδειξε στὶς ὀρδὲς τοῦ σουλτάνου τὴν Κερκόπορτα.

Ἦταν Ἑλληνας αὐτός ὁ προδότης; Βίωνε κι αὐτός τὴν ἀγωνία τῆς Βασιλεύουσας πού ἔπνεε τὰ λοίσθια;

Τί σημασία ἔχει; Ἡ Πόλις, ἥδη τὸ 1453, εἶχε μεταβληθεῖ σέ ΣΥΜΒΟΛΟ.

Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία δέν ὑφίστατο πιά. Ὁ Ἑλληνισμός ἔπρεπε νά ἀναδιπλωθεῖ γιὰ νά ἐπιζήσει, ἔστω καὶ μέσα σέ μακραίωνη δουλεία.

Ὑπάρχει ἓνα στοιχεῖο, πού παραβλέπουν, ὅσοι τάσσουνται ὑπὲρ τῆς ἐκδοχῆς τῆς ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος: Τῇ ΘΕΙΑ ΠΡΟΝΟΙΑ. Κανένα ἔργο ἀνθρώπινο, σέ ἀτομικὴ ἢ συλλογικὴ κλίμακα δέν συντελεῖται χωρὶς τῇ ΘΕΛΗΣΗ τοῦ ΘΕΟΥ.

Μᾶς τὴν ἀφηγήθηκε, πρὶν μερικὰ χρόνια, προσωπικότητα ἀξιόλογη (τηροῦμε τὴν ἀνωνυμία της) καὶ πάντως οὔτε εὐφάνταστη, οὔτε παραμυθολογᾷ.

Πρὶν μερικὰ χρόνια, λοιπὸν λιγότερα ἀπὸ δεκαετία, ὑπηρετοῦσαν, ἀπ' τῇ μία κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά τοῦ Ἑβρου, στά σύνορα, πού διαιροῦν τὴ Θράκη μας στά δύο, ἀντίστοιχα, Ἕλληνας καὶ Τοῦρκος στρατηγός.

Οἱ δύο ἄνδρες εἶχαν συνδεθεῖ μέ στενὴ μεταξύ τους φιλία. Πολύ περισσότερο πού ὁ Τοῦρκος στρατηγός, εἶχε σύζυγο Ἑλληνίδα. Ὅταν ἔφθασε ὁ καιρὸς νά μετατεθοῦν γιὰ ἄλλη ὑπηρεσία, προσκάλεσε ὁ Τοῦρκος τὸν Ἕλληνα συνάδελφό του. "Τόσον καιρό", τοῦ εἶπε, "περάσαμε ἀνέφελα μαζί. Οἱ διαφορές πού ἔχουν οἱ δύο χῶρες μας, μεταξύ τους, δέν ἐπηρέασαν τὴ φιλία μας. Ἀλλὰ κι' ἐμεῖς οἱ Τοῦρκοι θεωροῦμε τὴ φιλία ἱερή. Θὰ ἤθελα αὖριο τὸ βράδυ νά σοῦ τὸ ἀποδείξω".

Τὴν ἐπόμενη, στίς 10 ἀκριβῶς, ὁ Ἕλλην ἐπιβιβαζόταν στό ἰδιωτικό αὐτοκίνητο τοῦ Τούρκου. Νύχτα ἀφέγγαρη ἦταν. Ἐρημικοὶ οἱ δρόμοι. Ἀνοιχτή κι ἡ λεωφόρος ταχείας κυκλοφορίας πρὸς τὴν Πόλη.

Κοντά μεσάνυχτα πρέπει νά πλησίασαν στίς παρυφές της. Ὑπνος βαθύς εἶχε καθηλώσει στά κρεβάτια τοὺς κατοίκους της. Ἡσυχία στοὺς δρόμους.

Γρήγορος, ὁ ὀδηγὸς Τοῦρκος, μπῆκε, βγῆκε ἀπὸ στενά, ἀπὸ περιπετεπλεγμένα σάν κουβάρι καλντερίμια.

Νύχτα ἀφέγγαρη. Ἔσβησε τὴ μηχανή, σταμάτησε μπροστά σέ καγκελόπορτα μέ γραφές στά Ἑλληνικά:

Ὁ γοργὸς ρυθμὸς, ἡ ἀγωνία, ἡ περιέργεια, δέν ἄφηναν στὸν Ἕλληνα περιθώρια νά ψάξει, οὔτε κἂν νά προβληματισθεῖ.

Ἀκολουθοῦσε τὸν Τοῦρκο πειθήνια, σάν αὐτόματο, χωρίς φόβο, μέ περίσσια ἐμπιστοσύνη. Οὔτε κἂν πού τοῦ πέρασε ἀπ' τὸ μυαλό, πὼςμποροῦσαν νά'ναι καὶ κακές οἱ προθέσεις του.

Στάθηκαν μπροστά σέ διπλομανταλωμένη σιδερένια στενὴ θύρα. Ἐβγαλε κλειδί ἀπ' τὴν τσέπη του ὁ Τοῦρκος. Ξεκλείδωσε. Ἀνοιξε. Ὑπόγειο ἦταν. Μούχλα ἀνέδιναν οἱ τοῖχοι. Μούχλα καὶ κλεισούρα.

Ὁ Τοῦρκος ἤξερε. Ἀλλὰ δέν ἤξερε ἀκόμη ὁ Ἕλληνας. Δένμποροῦσε νά δικαιολογήσει τὴν περιπλάνηση.

Μά οὔτε καὶ πρόφταινε νά προβληματιστεῖ. Ἀκολουθοῦσε. Μέ τὴν βεβαιότητα, πὼς ἡ στιγμή ἦταν μο-

ναδική. Πώς δέν θά 'χε τήν εὐκαιρία, ποτέ ξανά, νά τήν ξαναζήσει. Ἀκολουθοῦσε. Ὀνειρευόταν ἄραγε; Ὑπνοβατοῦσε;

Φτερωμένη ἡ φαντασία του, ἀνάπλαθε μονοπάτια, πού μόνο σέ ἐλαφρύ ὕπνο βαδίζει κανείς;

Ἕνα ἦταν σίγουρο: Δέν θά ξανάβρισκε ποτέ τόν δρόμο. Δέν θά τόν ξανάβρισκε χωρίς ὁδηγό.

Εἶχαν φτάσει στό τέρμα.

Θύρα καί πάλι ἀρματωμένη μπροστά τους. Βαριά σιωπή. Ἡ σιγή τῆς ὕστατης ὥρας. Πού ἦρθε νά διακόψει μόνο τὸ τρίξιμο τῆς κλειδαριᾶς. Τὸ γκρίνιασμα τοῦ σκουριασμένου σίδερου. Μισάνοιξε ἡ βαριά θύρα.

Ἰσχνό φῶς στό ἐσωτερικό. Ὑπερκόσμιο. Μυστηριακό. Ὑπόγειο; Μπουντρούμι; Κενοτάφιο;

«ΖΗ Ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ! Δέν εἶναι θρύλος. Ψεύτικη ἐλπίδα. Ὀνειροφαντασία. Εἶναι ΑΛΗΘΕΙΑ. Δές καὶ μόνος σου».

Στό πάτωμα, μισοανασηκωμένο στὸν ἓνα ἀγκώνα ὁ Ἕλληνας εἶδε, εἶδε μέ τὰ μάτια του, τόν ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΙΑ ΑΝΑΣΗΚΩΜΕΝΟ.

Ρῖγος μεταφυσικό τόν διαπέρασε. Θόλωσαν ἀπ' τὰ δάκρυα τὰ μάτια του. Θαμπώθηκε ἡ ὄρασή του.

Ἔκανε τὸ σταυρό του. Μπροστά του, ἐκεῖ, σέ ἀπόσταση ἀνάσας, τὸ ΘΑΥΜΑ.

Κι ἦταν αὐτός, ὁ τυχερός, πού εἶχε ἀξιωθεῖ νά τὸ ζήσει μέ τίς αἰσθήσεις του. Σέ συγκεκριμένο χῶρο καὶ χρόνο.

Πηχτή ἢ σιωπή, σχεδόν, κοβόταν μέ τὸ μαχαίρι.

Μίλησε καὶ πάλι ὁ Τοῦρκος:

"Πρὶν μερικά χρόνια κειτόταν στό ἔδαφος ὁ ΜΑΡ-
ΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ.

Τόν τελευταῖο καιρό ἄρχισε σιγά - σιγά ν' ἀνασηκώνεται. Πᾶμε".

Ξανάκλεισαν τή θύρα. Τήν ξανακλείδωσαν.

Ἀντίστροφα βγήκαν μέχρι τήν αὐλή ἀπ' τὰ ὑπόγεια.

Ξαναπέρασαν τήν καγκελλένια πόρτα.

Δέν ἄφησαν πίσω ἵχνη ἀπ' τίς πατημασιές τους. Κα-
νεῖς δέν τοὺς εἶχε δεῖ. Μπήκαν στό αὐτοκίνητο πῆραν
τόν δρόμο τοῦ γυρισμοῦ.

Σιωπηλοί χωρίς ν' ἀνταλλάξουν κουβέντα.

Δέν εἶχε ἀκόμη ξημερώσει σάν ἔφτασαν στόν Ἑβρο.
Προτοῦ ἀποχωριστοῦν, φιλήθηκαν σταυρωτά. Τὸ ποτάμι
κυλοῦσε ὀρμητικά πρὸς τὸ Αἶγαῖο.

"Γυρίζει πίσω τὸ ποτάμι", μονολόγησε ὁ Ἕλλην στρα-
τηγός. "Γυρίζει ὅταν τὸ θελήσει ὁ Θεός".

Ὑπηρέτησε ἀργότερα στό Κέντρο. Προτοῦ
ἀποστρατευθεῖ θεώρησε ὑποχρέωσή του ν' ἀποκαλύψει
τὸ μεγάλο μυστικό στήν προσωπικότητα πού μᾶς τὸ
ἐμπιστεύθηκε, καὶ ὀνομάζοντας καὶ τόν στρατηγό,
κάτω ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγιᾶς. Κά-
ναμε καὶ μεῖς τὸ σταυρό μας μουρμουρίζοντας "ΔΕΝ
ΕΛΩ Η ΠΟΛΙΣ".

ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΗ

* Ἡ Λαϊκὴ παράδοση λέει γιὰ τὸν Κωνσταντῖνο Παλαιολόγο. Στὴν πραγματικότητα κανεὶς Ἄγιος καὶ κανεὶς προφήτης δὲν μιλάει γιὰ Κωνσταντῖνο, ὅλοι οἱ προφῆτες μιλοῦν γιὰ Ἰωάννη.

* Ὁ Ἕλληνας στρατηγὸς πέθανε τὸν Φεβρουάριο τοῦ 2001 πλήρης ἡμερῶν. Ἐμεῖς μετὰ ἀπὸ ἐπιστάμενη ἔρευνα, ἀναζητήσαμε καὶ βρήκαμε τὴν ἀδερφή τοῦ στρατηγοῦ καὶ μᾶς ἐπιβεβαίωσε ὅτι ἡ μοναδικὴ ἐμπειρία πού εἶχε ὁ ἀδελφός της ἦταν πραγματικότητα, εἶδε μέ τὰ μάτια του τὸν Αὐτοκράτορα Ἰωάννη, γιατί ἔτσι ἔγραφε ἡ ἐπιγραφή πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ὅταν πῆγα στὴν Ἀθήνα καὶ συνάντησα τὴν ἀδελφή τοῦ Ἑλλήνα στρατηγοῦ τὴν κυρία Ἑλένη, μᾶς ἔλεγε: ὁ στρατηγός, τὸ μεσημέρι πού τρώγαμε ὅλοι μαζί στό σπίτι, μᾶς ἔλεγε γιὰ τὸν Αὐτοκράτορα, γιὰ τὸν ὁποῖο τοῦ ἔδειξε τὸ μυστικὸ ὁ Τοῦρκος στρατηγός.

Μᾶς τὸ ἔλεγε τακτικά ὁ Ἕλληνας στρατηγός: *"πῆγα σέ πολλά κράτη, τέτοιο ὁμορφο ἄντρα σάν τὸν αὐτοκράτορα δέν ξαναεἶδα στὴ ζωὴ μου, πολύ ὁμορφος ἄντρας, νόμιζες ἦταν ζωντανός χωρίς νά ἔχει σημάδια νεκρότητας"*.

ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ τοῦ Αὐτοκράτορα ἔγραφε **Ἰωάννης**.

Ἀλλὰ δὲν ἤξερε ποίος Ἰωάννης εἶναι.

Αὐτὰ ἔλεγε ὁ Ἕλληνας στρατηγός στὴν ἀδελφή του.

Τὸν εἶδε σίγουρα τὸν Αὐτοκράτορα ὁ Ἕλληνας στρατηγός, τὸν Ἅγιο Ἰωάννη Βατάτζη τὸν μέγα ἐλεήμονα.

ΛΕΩΝ Ο ΣΟΦΟΣ
Ο ΦΙΛΕΥΣΠΛΑΧΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΑΣ
ΚΑΙ Η ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Όταν ἦταν βασιλεύς ὁ μέγας καί φιλόχριστος αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου Λέων ὁ σοφός, στήν αὐλή τοῦ παραβρίσκονταν μεταξύ τῶν ἄλλων καί οἱ ἅγιοι πατέρες ὅσιος Ἀνδρέας ὁ σαλός καί ὁ Ἐπιφάνιος. Ἐκεῖ ἔγινε καί ἡ ἀποκαλυπτική παρακάτω κουβέντα γιά τό πότε θά γίνει τό τέλος τοῦ κόσμου, ἀπό ποιά σημεῖα θά καταλάβουν οἱ ἄνθρωποι ὅτι πλησιάζει ἡ συντέλεια καί ποιά θά εἶναι τά σημάδια ποῦ θά τή φανερώσουν;

«Κατά τίς ἔσχατες ἡμέρες θά ἀναστήσει ὁ Θεός κάποιο βασιλιά ἐκ πενίας. Ὁ βασιλιάς αὐτός θά πολιτευθεῖ μέ δικαιοσύνη, θά σταματήσει ὅλους τους πολέμους καί θά πλουτίσει τούς φτωχοῦς. Θά ἐπικρατήσῃ τότε μεγάλη χαρά καί ἀγαλλίαση. Ἡ γῆ καί ἡ θάλασσα θά δίνουν πλούσια τά ἀγαθά τους. Ἡ ζωή θά κυλᾷ γαλήνια καί εἰρηνικά καί οἱ ἄνθρωποι θά εὐφραίνονται κατά τή διάρκεια τῆς βασιλείας τοῦ ὅπως τόν καίρό τοῦ Νῶε, μέχρις ὅτου νά ἔρθῃ μετά τή συντέλεια τοῦ κόσμου».

Ἡ Ρωσία θά εἶναι κυρίαρχος τοῦ Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου

Ἀναφέρεται εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους λαοὺς ποὺ λέγονται Ρῶσοι. (Σήμ. προφητεία Μεθοδίου "κρατήσῃ ἐπὶ ἐπταλόφου τὸ "Ξανθὸν γένος" + Ἀγίου Ἀνδρέα ὁ διὰ Χριστὸν σαλὸς τὸ Ξανθὸν ἔθνος εἰσελεύσεται οὗτινος ἢ προσηγορία πρόκειται ἐν τῷ 17^{ου} στοιχείῳ τῶν 24^{ων} στοιχείων ἀνακεφαλαιουμένων = Ρ = Ρωσία", + Ἀγίου Ἀγαθαγγέλου "Ρωσία ξύπνησον γοῦν ἐκ τοῦ ὕπνου". Ἅγιος Κοσμᾶς Αἰτωλὸς "ξένος στρατὸς θά ἔλθῃ, Χριστό θά πιστεύει γλῶσσα δέν θά ξέρει". + Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Μ. Κωνσταντίνου: "Τὸ δέ Ξανθὸν γένος ἅμα μετὰ τῶν πρακτόρων ὅλων Ἰσμαὴλ τροπώσουσιν τὴν Ἐπτάλοφον ἐπάρουν μετὰ τῶν προνομίων".

**Ἡ Ρωσία εἶναι κυρίαρχος τῶν Στενῶν της
Πόλεως 5 μηνῶν. Εἰς τό διάστημα αὐτό, θά
γίνονται αἱ σκληρότερε μάχαι καὶ οἱ νεκροὶ
ἀμφοτέρων θά εἶναι ἄπειροι.**

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΟΥΚΑΣ ΒΑΤΑΤΖΗΣ ὁ Ἐλεήμων, γεννήθηκε τὸ 1193 στό Διδυμότειχο. Καταγόταν ἀπὸ οἰκογένεια ἡ ὁποία βρισκόταν κοντὰ στή βασιλική σύγκλητο, ἀφοῦ ὁ παππούς του Κωνσταντῖνος, ὁ Βατάτζης λεγόμενος, ἦταν Στρατοπεδάρχης τοῦ βασιλέως Μανουήλ τοῦ Κομνηνοῦ.

Ὅταν κοιμήθηκαν οἱ γονεῖς τοῦ Ἰωάννη, τοῦ ἄφησαν πολὺ μεγάλη περιουσία, τὴν ὁποία ὅμως ὡς σώφρων ἐκεῖνος, μοίρασε στοὺς φτωχοὺς, καθὼς καὶ σέ ἀφιερώματα στοὺς Ἱερούς Ναοὺς καὶ στὶς Ἐκκλησίες, διότι "μακάριοι οἱ ἀγαπῶντες τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου".

Στὴ συνέχεια ὁ Ἰωάννης, μὴ πού ἡ Κωνσταντινούπολη ἦταν στὰ χέρια τῶν Φράγκων, κατευθύνθηκε στό Νυμφαῖο τῆς Βιθυνίας, ὅπου καὶ ἦταν ἡ ἔδρα τῆς αὐτοκρατορίας μας, ἀφοῦ ἀπὸ τὸ 1204 ὁ Πόλη εἶχε ἀλωθεῖ καὶ κατακυριευθεῖ μέ δόλο ἀπὸ τοὺς "Σταυροφόρους" καὶ νέος αὐτοκράτωρ εἶχε ἀνακηρυχθεῖ στή Νίκαια τῆς Βιθυνίας ὁ εὐσεβέστατος Θεόδωρος Λάσκαρης, ὁ ποιητὴς τῆς Μεγάλης Παράκλησης στὴν Παναγία, τὴν ὁποία καὶ ψάλλουμε ἐναλλάξ μέ τὴν Μικρή,

κάθε ημέρα, από την 1η έως τις 15 Αυγούστου!

Όταν ο βασιλιάς-ύμνογράφος του Μεγάλου Παρακλητικού Κανόνα κοιμήθηκε, ανέλαβε την Αυτοκρατορία ο ίδιος στα 1222 μ.Χ., ως Ιωάννης Γ' Δούκας Βατάτζης. Καί από τότε έδειξε για μία ακόμη φορά, πόσο σοφή ήταν η εκλογή του Θεόδωρου. Έγινε λοιπόν από τότε ο Ιωάννης, ο προστάτης των αδικούμενων, ο δικαιοτάτος κριτής, η πηγή η αστείρευτη της έλεημοσύνης, τόσο, πού του δόθηκε τὸ προσωνύμιο Ἐλεήμων!!!

Ο Βατάτζης, υπήρξε ο προστάτης καὶ συμπαραστάτης τῆς ἀγροτικῆς καὶ ἀστικῆς τάξης καὶ ἐπιδίωκε διαρκῶς τὴν ἄνοδο τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου κυρίως τῶν γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων, ἀφοῦ γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσει ἔκανε μεγάλη ἀπογραφὴ (κάτι σὰν Ἐθνικὸ Κτηματολόγιο) καὶ ἐπίταξε κατόπιν τεμάχια γῆς ἀπὸ τοὺς μεγαλογαϊοκτῆμονες καὶ τοὺς ἀριστοκράτες καὶ τὰ διένειμε σὲ ὅλους τοὺς φτωχοὺς ὑπηκόους του, ὥστε νὰ ζοῦν ἄνετα καὶ ἀνθρώπινα!!!

Στάθηκε ἀληθινὸς **"πατέρας τῶν Ἑλλήνων"**, πατάσσοντας μέ κάθε τρόπο τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ λαοῦ, νιώθοντας κάθε λεπτό **ὄχι σὰν ἀπλὸς βασιλιάς, ἀλλὰ ὡς ταγμένος ἀπὸ τὸ Θεό** νὰ βοηθᾷ τὸ λαό του καὶ τοὺς ἀδικουμένους! Ἔλαβε ἀκόμη καὶ μέτρα οἰκονομίας τέτοια, πού ἀπαγόρευαν τὴ σπατάλη τοῦ ἰδιωτικοῦ πλού-

του, ἐνῶ ἴδρυσε φιλανθρωπικούς καὶ εὐκτήριους οἴκους, πτωχοκομεῖα, νοσοκομεῖα, γηροκομεῖα, βιβλιοθήκες, ἔχτισε Ναούς καὶ βοήθησε ἀποφασιστικά τὰ μοναστήρια μας.

Μάλιστα τέτοια ἦταν ἡ πολιτική ποιότητά του, πού ὅταν κάποτε συνάντησε τὸ γιό του Θεόδωρο στό κυνήγι νά φορᾶ πολυτελῆ ροῦχα, ἀρνήθηκε νά τόν χαιρετήσῃ! Καὶ ὅταν τὸ παιδί του τόν ρώτησε σέ τί εἶχε σφάλλει, ὁ Ἰωάννης ἀπάντησε ὅτι ἐκεῖνα τὰ μεταξωτὰ καὶ χρυσοῦφαντα πού φοροῦσε ὁ γιός του ἦταν ἀπὸ τὸ αἶμα τοῦ λαοῦ του καὶ πὼς θά ἔπρεπε νά ξέρει ὅτι κάθε ἔξοδο, πρέπει νά γίνεται γιὰ τόν λαό, διότι ὁ πλοῦτος τῶν βασιλέων, στό λαό ἀνήκει!!!

Ποτέ ὁ Ἰωάννης Βατάτζης δέν ἔβγαζε ἀπὸ τὸ νοῦ του τὸ μεγάλο ποθούμενο, τὴν ἀνάκτηση τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν ἀνασύσταση τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας. Γι' αὐτό ἐργάστηκε καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτὴ μέ ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς του. Σώφρων, συνετός καὶ προνοητικός στὴν πολιτική του, ἂν καὶ εἶχε ἐκλέξει ἱκανότατους στρατηγούς, ἐπιδίωκε τὴν ἀποφυγὴ τῶν μαχῶν.

Γνώριζε νά μὴν ἀναλαμβάνει τίποτε πρὶν τὸ παρασκευάσῃ κατάλληλα, ἐνῶ εἶχε βαθιὰ εὐσέβεια καὶ ἔδειχνε σεβασμό καὶ στὸν πῖο ἀπλοϊκὸ μοναχό. Ὁ λαὸς τόν ἀγαποῦσε καὶ ἡ Ἐκκλησία προσευχόταν μέ χαρὰ γιὰ

αυτόν! Καὶ ἐκεῖνος, ἀκόμη πιό πολύ προχωροῦσε πρὸς τὸν ἱερό σκοπὸ τῆς πατρίδας.

Νίκησε τοὺς Λατίνους πού κρατοῦσαν ὅμως ἀκόμα σκλαβωμένη τὴν Πόλη καὶ τοὺς ἐπέβαλε τὴ συνθήκη τοῦ 1225, μέ τὴν ὁποία κατελάμβανε ὅλα τὰ Μικρασιατικά ἐδάφη, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ πού ἦταν κοντὰ στὴ Νικομήδεια καὶ ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη.

Κατασκεύασε κατόπι ἰσχυρὸ στόλο καὶ ἐλευθέρωσε Λέσβο, Χίο, Σάμο, Ἰκαρία, Κῶ καὶ ἄλλα νησιά τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχιπελάγους, ὑπολογίζοντας σωστά ὅτι κουμάντο στό Αἰγαῖο κάνει ὅποιος ἔχει στόλο καὶ ἄρα οἱ Λατίνοι χωρὶς πολεμικά πλοῖα καὶ βάσεις, δέν θὰ κρατοῦσαν γιὰ πολὺ ἀκόμη τὴ Θεοφύλακτη. Ἐπίασε λοιπὸν καὶ τὰ Στενά τῆς Ἑλλης (Ἑλλήσποντος) καὶ ἐπιχείρησε τίς πρῶτες ἐπιθέσεις στά περίχωρα τῆς Βασιλίδας, πετυχαίνοντας στά 1225 νὰ ἀπελευθερώσει τὴ στρατηγικὰ σημαντικὴ Ἀδριανούπολη! Ὁ δρόμος πιά γιὰ τὴν Πόλη τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἦταν ἀνοιχτός!

Στά ἀνατολικά προελαύνουν ἐκεῖνο τὸν καιρὸ οἱ Μογγόλοι, πού νικοῦν τὸ Σουλτάνο τοῦ Ἰκονίου, ὁ ὁποῖος ἀναγκάζεται νὰ ζητήσῃ συνθήκη μέ τὴ Νίκαια, παύοντας πρὸς τὸ παρόν νὰ ἀποτελεῖ κίνδυνο, λύνοντας τὰ χέρια τοῦ Βατάτζη, πού κατατροπώνει τὴν ὥρα καὶ τοὺς Βουλγάρους στά 1246 καὶ ἐλευθερώνει τὸ κομμάτι

Ἄξιός Ἐβρος ποταμός, ἐνῶ οἱ καμπάνες κοντεύουν νά σπάσουν ἀπό τή χαρά τους ὅταν ὁ Ἰωάννης Βατάτζης, ὁ Ἅγιος Βασιλιάς, μπαίνει μέ συγκίνηση στήν πρωτεύουσα τῆς Μακεδονίας μας, στήν Πόλη τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, στή Συμβασιλεύουσα Θεσσαλονίκη, τόν Δεκέμβριο τῆς ἴδιας εὐλογημένης χρονιάς!

Ὅμως, ἡ καλή του σύντροφος, ἡ Εἰρήνη Λάσκαρι, κλείνει γιά πάντα τὰ μάτια της καί κεῖνος θά κρατήσει γιά πάντα μέσα του ἀνεξίτηλη τή γλυκιά μνήμη της. Ὅμως ξέρεي πῶς ὁ ἑαυτός του δέν τοῦ ἀνήκει, ἀλλά ἀξίζει νά τὸ κάνει κάθε μέρα θυσία γιά τὸ λαό του καί τὴν πατρίδα! Ἔτσι ὁ Ἰωάννης, ἔχοντας ἀναπτύξει μία φιλία μέ τὸ Γερμανό αὐτοκράτορα Φρειδερίκο Β', δέχεται νά γίνει ὁ γάμος του μέ τὴν κόρη τοῦ Φρειδερίκου Κωνσταντία, ὡς ἐπισφράγιση μίας πανίσχυρης συμμαχίας, πού θά τρομάξει τὴν Εὐρώπη καί ἰδίως τοὺς Λατίνους, πού πιέζονται τώρα πανταχόθεν.

Ἀλλά, ἐνῶ ὁ Ἰωάννης Βατάτζης ἔφτιαξε ἓνα πανίσχυρο κράτος ἀπὸ τίς στάχτες τοῦ Βυζαντίου καί εἶχε σφίξει ἀσφυκτικά τὸν κλοιό γύρω ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, (βασίλεψε ἐπὶ 33 ἔτη), στὶς 4 Νοεμβρίου τοῦ 1254, σὲ ἡλικία 61 ἐτῶν, (ὅπως λένε τὰ χειρόγραφα: 1193-1254 βγαίνει 61 χρόνια), ἀφήνει τὴν τελευταία του πνοή, ἐπάνω στοῦ δρόμο γιά τὸ ὄνειρο, ἐπάνω στοῦ δρόμο γιά τὸ καθῆκον, τὴν Πίστη τοῦ Θεοῦ, τὸ Χρέος γιά

τὴν Πατρίδα, τὴν Ἀγάπη γιὰ τὸ λαό.

Τὸ τίμιο σῶμα τοῦ εὐσεβεστάτου, δίκαιου, γενναίου καὶ ἐλεήμονος βασιλέα, ἐνταφιάστηκε σέ ἓνα Μοναστήρι πού εἶχε κτίσει ὁ ἴδιος καὶ τὸ εἶχε ὀνομάσει Σώσανδρα, ἐνῶ ἀργότερα διὰ θαυμαστῆς ἀποκαλύψεως ὁ ἴδιος ὁ Ἰωάννης, ζήτησε νά μετακομισθεῖ τὸ λείψανό του στὴ Μαγνησία (τῆς Μικρᾶς Ἀσίας). **Ὅταν ὅμως πῆγαν νά ἀνοίξουν τὸν τάφο γιὰ νά ἐκτελέσουν τὴ μετακομιδὴ, ἀντὶ νά βγεῖ ἡ γνωστὴ δυσωδία, μία γλυκιά εὐοδία ἀπλώθηκε τριγύρω, σάν νά εἶχε ἀνθίσει ἀπότομα κῆπος ἀρωματικός! Ἀλλὰ δέν ἦταν μονάχα αὐτό. Ὁ νεκρὸς φαινόταν σάν νά κάθεται ἐπὶ βασιλικοῦ θρόνου, χωρὶς νά ἔχει καμιὰ μελανότητα, καμιὰ δυσωδία, κανένα ἀπολύτως σημεῖο πού νά φανέρωνε πὼς ἦταν νεκρὸς!!! ΕΠΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ἦταν μέσα στὸν τάφο καὶ τὸ χρῶμα τοῦ σώματός του ἦταν ὅπως κάθε φυσιολογικοῦ ἐν ζωῇ ἀνθρώπου. Ἐμοιαζε πραγματικά σάν ἓνας ὀλοζώντανος, ἀλλὰ ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ!!! Καὶ μάλιστα καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ροῦχα του ἐπίσης εἶχαν διατηρηθεῖ ἐπὶ ἐπτὰ χρόνια ἀδιάφθορα καὶ ἐμοίαζαν σάν νά εἶχαν μόλις ραφθεῖ!!! Γιατί ἔτσι ἀντιδοξάζει ὁ Θεὸς ἐκείνους πού Τὸν δοξάζουν στὴ γῆ!**

Ἀκόμα καὶ τώρα ὁ κληρὸς καὶ ὁ λαὸς τῆς Μαγνησίας καὶ τῶν περιχώρων της στὴν Τουρκία, συγκεντρώνε-

ται κάθε τέσσερις Νοεμβρίου στήν τοπική ἐκκλησία γιά νά τιμήσουν τήν μνήμη τοῦ Αὐτοκράτορα Ἰωάννη τοῦ Ἐλεήμονα. Τό ὀρθόδοξο ἡμερολόγιο ἀναφέρει, στίς τέσσερις Νοεμβρίου τό ὄνομα τοῦ Ἰωάννη Δούκα Βατάτζη.

Μάλιστα ἀπό τότε τὸ τίμιο λείψανο τοῦ Ἀγίου βασιλέως Ἰωάννη Δούκα Βατάτζη τοῦ Ἐλεήμονος ἔδωσε πάμπολλα θαύματα, γιατρεύοντας θαυματουργικά χάριτι Θεοῦ ἀσθένειες, διώκοντας δαίμονες καὶ θεραπεύοντας ἕνα σωρό πάθη, μέ τήν κατοικοῦσα ἐν αὐτῷ Χάρη τοῦ Ἀγίου Πνεύματος!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΣ

(1204 - 1222)

Ὁ Ἰωάννης Βατάτζης παντρεύτηκε
την κόρη τοῦ Θεόδωρου Λάσκαρη, την Εἰρήνη.

Στις 23 Ἀπριλίου τοῦ 1204, τὴν ὥρα
ποὺ οἱ Σταυροφόροι καὶ οἱ Βενετοὶ
ἔμπαιναν στὴν Κωνσταντινούπολη
καὶ ὁ Ἀλέξιος Ε΄ ὁ ἐπονομαζόμενος
Μούρτζουφλος ζητοῦσε τὴ σωτηρία
στὴ φυγή, ὁ γενναῖος πατριώτης
Κωνσταντῖνος Λάσκαρις, ἐξελέγη
αὐτοκράτορας στὴν Ἀγία Σοφία ἀπὸ κάποιους γεν-
ναίους πατριῶτες ποὺ προσπαθοῦσαν νὰ σώσουν ὅ,τι
ἦταν δυνατόν νὰ σωθεῖ.

Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἦταν δυνατόν νὰ σωθεῖ τίποτε.
Γι' αὐτὸ ὁ Κωνσταντῖνος Λάσκαρις μαζί μὲ τὸν ἀδελφὸ
του Θεόδωρο καὶ μερικοὺς ἐκλεκτοὺς λαϊκοὺς καὶ
κληρικοὺς ποὺ δὲν ἤθελαν νὰ ὑποταχθοῦν στὸν ξένο
κατακτητὴ ἔφυγε στὴ Μικρὰ Ἀσία ὅπου ἄρχισε νὰ
ὀργανώνει τὴν ἀντίσταση κατὰ τῶν Λατίνων. Ἐκεῖ σὲ
κάποια μάχη κατὰ τῶν Λατίνων ὁ Κωνσταντῖνος Λά-
σκαρις σκοτώθηκε (ἀνοιξη τοῦ 1205). Ἡ ἀρχὴ περιῆλθε
στὸν ἀδελφὸ του Θεόδωρο Λάσκαρι, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε
γαμβρὸς τοῦ Ἀλέξιου Γ΄ Ἀγγέλου καὶ ἔφερε τὸν τίτλο

τοῦ «Δεσπότη». Ὁ Θεόδωρος Λάσκαρις ὑπῆρξε ὁ ἱδρυτὴς τῆς «Αὐτοκρατορίας τῆς Νίκαιας» ἢ πρὶν σω-
στή της «Αὐτοκρατορίας τῶν Λασκάρεων» ἢ τῆς
«Δυτικῆς Μικρᾶς Ἀσίας». Ὄταν ὁ Θεόδωρος ἀνέλαβε
τὴν ἐξουσία ἦτα 32 ἐτῶν. Ὑπῆρξε συγγενὴς τοῦ οἴκου
τῶν Ἀγγέλων, μέσω τῆς συζύγου τοῦ Ἄννας, κόρης τοῦ
αὐτοκράτορα Ἀλεξίου Γ΄ Ἀγγέλου καὶ τοῦ οἴκου τῶν
Κομνηνῶν μέσω τοῦ Ἀλεξίου Γ΄.

Ὁ Θεόδωρος Λάσκαρις ἡγεῖτο «μίας αὐτοκρατορίας
ἐν ἐξορία», ἢ ὁποῖα κατὰ τὰ πρῶτα βήματα τῆς συ-
νάντησε ἀφάνταστες δυσκολίες. Ἕνας σύγχρονος με-
λετητὴς, γράφει ὅτι σπάνια στὴν ἑλληνικὴ ἱστορία
ἡγεμόνας εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσει τόσα μεγάλα προ-
βλήματα στὴν ἀρχὴς τῆς βασιλείας του, ὅπως ὁ Θεό-
δωρος Α΄ Λάσκαρις.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ γεγονότα ἄρχισαν νὰ συρρέουν
στὴ Νίκαια, στὴν Προύσσα καὶ σὲ ἄλλα κέντρα τῆς Βι-
θυνίας πλήθη Βυζαντινῶν προσφύγων ἀπὸ τὴν κυρίως
Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου ποὺ ζητοῦσαν
τὴ σωτηρία τους ἀπὸ τὶς φραγκικὲς πειρατικὲς
ἐπιδρομές.

Μερικὲς μέρες ἀργότερα (τὸ Πάσχα τοῦ 1208) ὁ Θε-
όδωρος Α΄ στέφθηκε ἐπίσημως στὴ Νίκαια «βασιλεὺς
καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων», διάδοχος καὶ συνεχιστὴς
τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινου-

πόλεως. Στὸ ἐξῆς ἀναγνωρίζονταν πλέον ὡς ὁ μοναδικὸς καὶ νόμιμος αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου, ὅπως καὶ ὁ πατριάρχης ποὺ ἔμενε στὴ Νίκαια καὶ ἔφερε τὸν τίτλο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀναγνωριζόταν ὡς ἡ μοναδικὴ καὶ νόμιμη κεφαλὴ τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Ἔτσι ἡ Νίκαια ἔγινε τὸ πολιτικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ κέντρο τῆς αὐτοκρατορίας ποὺ εἶχε ἐκδιωχθεῖ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη. Ἡ Νίκαια ἦταν, ὅπως ἐλέχθη τὸ κέντρο μίας αὐτοκρατορίας ἐν ἐξορία.

Θάνατος τοῦ Θεοδώρου Α΄ Λασκάρεως.

Κρίσεις γιὰ τὸ ἔργο του.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 1222 πέθανε ὁ ἰδρυτὴς τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Νίκαιας Θεόδωρος Α΄ Λάσκαρις. Μὲ σκληροὺς καὶ συνεχεῖς ἀγῶνες εἶχε κατορθώσει νὰ θέσει τὶς βάσεις γιὰ τὴν μετέπειτα λαμπρὴ ἐξέλιξη τοῦ κράτους τῆς Νίκαιας. Συγχρόνως πέτυχε νὰ ἀνασυνδέσει τὸ Κράτος του μὲ τὴ μεγάλη βυζαντινὴ παράδοση καὶ νὰ ἐνισχύσει καὶ νὰ διατηρήσει τὸν Ἀσιατικὸ Ἑλληνισμό. Ὁ Μιχαὴλ Ἀκομινάτος τὸν θεωρεῖ ὡς τὸν σημαντικότερο αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου μετὰ ἀπὸ τὸν «μεγάλον Βασίλειον τὸν Βουλγαροκτόνον καὶ τὸν πρὶν παλαιὸν εὐγενὴ Ἡράκλειον».

Χωρίς νὰ ἐπιιδόμαστε σὲ γενικοὺς διθυραμβικοὺς χαρακτηρισμοὺς γιὰ τὸ ἔργο καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ θεοδώρου Α΄ μπορούμε νὰ τονίσουμε τοῦτο τὸ οὐσιῶδες: ὅτι ὁ αὐτοκράτορας μέσα ἀπὸ τὸ χάος ποὺ προκάλεσε ἀφενὸς μὲν ἡ ἀνικανότητα καὶ ἡ προδοτικὴ στάση τῶν Ἀγγέλων καὶ ἀφετέρου ἡ ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοὺς σταυροφόρους καὶ τοὺς Ἑνετοὺς κατόρθωσε ἐκ τοῦ μηδενὸς καὶ μὲ φοβερὲς ἀντιξοότητες νὰ δημιουργήσῃ κράτος τὸ ὁποῖος στὰ 1222 ἦταν ὑπολογίσιμη δύναμη. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ μας ἐπιβάλλει νὰ τὸν χαρακτηρίσουμε ὡς ἓνα ἀπὸ τοὺς μεγάλους αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου.

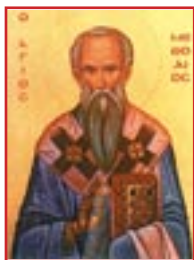
Ὁ Δικέφαλος ἀετός ἀποτελεῖ σύμβολο τῆς Ἑθνικῆς Ἰδέας καὶ τῆς ἀθανασίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ κρύβει ἓναν μυστικισμό (γιὰ τὸν μαρμαρωμένο βασιλιά) καὶ τὴν ἐλπίδα γιὰ τὴν ἀνάσταση τοῦ Γένους καὶ τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας.

ΟΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΕΙΔΕ ΤΗΝ ΣΤΕΨΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΤΑΤΖΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

Ὁ ἀναμενόμενος ἅγιος Βασιλιάς γιὰ τὸν ὁποῖο ἔχουν μιλήσει, προφητεῖες, Ἅγιοι καὶ σύγχρονοι Γέροντες, εἶχε ἐμφανιστεῖ προσωπικὰ καὶ ὀλοζώντανα στὶς 20 Δεκεμβρίου 1849 μ.Χ., στὸν ἴδιο τὸν εὐσεβέστατο Στρατηγὸ Μακρυγιάννη, ὁ ὁποῖος κατέγραψε λεπτομερῶς, τὶς ἐμφανίσεις αὐτὲς καὶ ἄλλα θαύματα καὶ φανερώσεις τοῦ Θεοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων, σὲ ἰδιαίτερα χειρόγραφά του, παντελῶς ἄγνωστα γιὰ ὀλόκληρες δεκαετίες! Εἶχα περιέλθει δὲ στὰ χέρια τοῦ Γιάννη Βλαχογιάννη ἴσως τὸ 1936. Πῆγαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν τὸν χειροτόνησαν, βλέπει αὐτὰ ὅλα εἰς τὸν ὕπνο του. Περνώντας κάμποσος καιρὸς, τοῦ λένε νὰ βρεθεῖ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολη. Πῆγε ἐκεῖ καὶ τοῦ ἔβαλαν τὴν κορόνα, καὶ τοῦ λέγει: Ἐσὺ σαὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς βασιλείας μου, ὅταν θὰ ρθεῖ ἡ ὥρα μου ἢ διορισμένη.

Πρῶτοι οἱ Ἄραβες ἐπολιόρκησαν τὴν Κωνσταντινούπολιν τῷ 625, εἴταν οἱ Ἄραβες τῷ 671 ἐπὶ ἑπτὰ κατὰ συνέχειαν ἔτη, ἐκ δευτέρου τῷ 717, καὶ δὶς οἱ Ρῶσσοι τῷ 865 καὶ 1043 ἔτος.

Τοῦτο βεβαιοῖ καὶ ἡ ἐν χειρογράφοις σωζομένη "θεωρία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Μεθοδίου (311) ἐπισκόπου Πατάρων περὶ τῶν μελλόντων γενέσθαι". "Κρατήσῃ ἐπὶ τὴν Ἐπτάλοφον τὸ ξανθὸν γένος, ἕξ ἢ πέντε, καὶ φυτευθῇσονται ἐν αὐτῇ λάχανα καὶ φάγονται ἐξ αὐτῶν πολλοί εἰς ἐκδίκησιν τῶν ἁγίων".

Οἱ προφῆτες πού προφήτεψαν γιά τόν Ἅγιο Ἰωάννη Βατάτζη

- 1.** Ἅγιος Μεθόδιος 311 μ.Χ., Ἐπίσκοπος Πατάρων.
- 2.** Ἅγιος Ταράσιος 748 μ.Χ., Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης.
- 3.** Ἅγιος Λέων ὁ Σοφός 912 μ.Χ., Αὐτοκράτωρ Βυζαντίου.
- 4.** Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ διά Χριστόν σαλός 936 μ.Χ., Ἱερομόναχος
- 5.** Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος 110 μ.Χ., Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν.
- 6.** Ἅγιος Ἀναστάσιος 1764 μ.Χ. Ἱερομόναχος.
- 7.** Ἅγιος Ἀνώνυμος 1053 μ.Χ., Ἀσκητής Ἁγίου Ὁρους.
- 8.** Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός 1779 μ.Χ., Ἱεροκήρυκας.
- 9.** Ἅγιος Ἀγαθάγγελος 1279 μ.Χ., Ἱερομόναχος.
- 10.** Προφητεία Ἁγίου ἀνδρός πρὸς τόν Βασιλέα Μανουήλ τόν Παλαιολόγον 1425 μ.Χ.
- 11.** Ἅγιος Νεῖλος 1651 μ.Χ., Ἀσκητής Ἁγίου Ὁρους.
- 12.** Προφητεία εὐρέθη στὸν τάφο τοῦ Μ. Κωνσταντίνου καί ἐρμηνεύτηκε ἀπὸ τόν Σοφώτατο Πατριάρχη Γεννάδιο 1440 μ.Χ.
- 13.** Προφητεία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου 5 - 64 μ.Χ.
- 14.** Προφητεία Δανιήλ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

- ✓ Περίμετρος τῆς πολιορκημένης πόλης ἀπὸ ξείρᾱ καὶ θάλασσα: **πέρ. 23 χιλιομ.**
 - ✓ Σύνολο ὀθωμανικῶν στρατευμάτων: **300.000.**
 - ✓ Σύνολο πολεμικῶν πλοίων ὀθωμ. στόλου: **350.**
 - ✓ Χριστιανικὰ στρατεύματα: **8.000.**
 - ✓ Στρατεύματα Ἰουστινιάνη: **400 ὀπλίτες** + πληρώματα πλοίων του.
 - ✓ Σύνολο κατοίκων Κωνσταντινούπολης: **55.000.**
- Ἀπὸ αὐτούς:**
- ✓ σφαγιάστηκαν **4.000**
 - ✓ αἰχμαλωτίστηκαν **50.000** ἄμαχοι ποῦ πουλήθηκαν στὰ σκλαβοπάζαρα καί
 - ✓ σκοτώθηκαν **1.000** στρατιῶτες.
 - ✓ Ἀπώλειες Ὀθωμανῶν: **ἄγνωστο**

Τό ἕνα τρίτο της Τουρκίας θά βαπτιστεῖ. Εἶναι κρυπτοχριστιανοί ἀπὸ τό Βυζάντιο.

Ἐκεῖ ἐν τῇ Νέα Σιῶν Ἀγία Σοφία πορευθήσονται, ὅπως καὶ αὐτὸν τὸν ἀγαθὸν Βασιλέα προσκηνήσωσι πανταχόθεν δὲ τοῦ κόσμου πάντες οἱ ἄνθρωποι συναχθήσονται εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ.

ΠΡΙΝ ΠΕΣΕΙ Η ΠΟΛΗ

Σημάδια έκπληκτικά

Ἐνῶ συνέβαιναν ὅλα τὰ παραπάνω, τὶς ἴδιες αὐτὲς ἡμέρες ἔγιναν καὶ κάποια ἄλλα πράγματα, σημάδια προφητικά ποὺ ἔστελνε ὁ Θεός, προμηνύματα γιὰ ὅλες τὶς συμφορὲς ποὺ πολὺ σύντομα θὰ ἔβρισκαν τὴν Πόλη. Τρεῖς ἢ τέσσερις ἡμέρες πρὶν ξεκινήσει αὐτὸς ὁ πόλεμος κι ἐνῶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Πόλης, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἔκαναν λιτανεία μὲ τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας καὶ παρακαλοῦσαν τὸν Θεό, ἡ εἰκόνα αὐτὴ ἔπεσε ξαφνικὰ ἀπὸ τὰ χέρια αὐτῶν ποὺ τὴν κρατοῦσαν κάτω στὴ γῆ μπρούμυτα χωρὶς νὰ προηγηθεῖ κάποια βίαιη κίνηση ἢ ἀπροσεξία. Ὅλοι τότε ξεφώνισαν ἀπὸ ἔκπληξη γιὰ τὸ γεγονὸς κι ἔτρεξαν νὰ τὴ σηκώσουν, ἀλλὰ ἡ εἰκόνα εἶχε κολλήσει στὸ ἔδαφος σὰν νὰ ἦταν μολύβι ἀσήκωτο καὶ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τὴν ἀποκολλήσει.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ κράτησε γιὰ ὥρα μέχρις ὅτου μὲ τρομερὴ δυσκολία κι ὕστερα ἀπὸ κραυγὲς καὶ παρακλήσεις, οἱ ἱερεῖς κι αὐτοὶ ποὺ τὴν κουβαλοῦσαν μόλις ποὺ μπόρεσαν νὰ τὴ σηκώσουν καὶ νὰ τὴν ξαναπάρουν στοὺς ὤμους τους.

Ἐξίσου πρὸς τὰ προηγούμενα πραγματικά γεγονότα, τοὺς κατοίκους τῆς Πόλης τρώμαζαν καὶ ὅλα τὰ ὑπερφυσικά φαινόμενα ποὺ συνέβαιναν τότε καὶ τὰ ὁποῖα ἐκλαμβάνονταν ὡς θεῖα σημάδια: παράξενοι καὶ ἀκατανόητοι, ὅπως βροντές, ἀστραπὲς καὶ τρομαχτικοὶ κεραυνοί, ἰσχυροὶ ἄνεμοι, ἀκατάπαυστες βροχοπτώσεις καὶ κατακλυσμοί, ἐμφανίσεις ἀσυνήθιστες.

**Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος,
ὁ τελευταῖος
Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου,
τελευταῖες ὥρες πρὶν πέσει ἡ Πόλη.**

Ἄφοῦ τελείωσε τό λόγο του καί εὐχαρίστησε τό Θεό μέ ἀναστεναγμούς καί δάκρυα στά μάτια, ὅλο τό ἀκροατήριο ἀπάντησε συγκινημένο μέ μία φωνή: «Ἄς πεθάνουμε ὅλοι γιά τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ καί γιά τήν πατρίδα μας».

Ὁ αὐτοκράτορας ἄκουσε τά λόγια τους μέ χαρά, τούς εὐχαρίστησε μέ ὅλη του τήν καρδιά καί τούς ὑποσχέθηκε πλούσια δῶρα. Ὑστερα εἶπε: **«Λοιπόν, ἀδέλφια καί συμπολεμιστές μου, νά εἴστε ὅλοι ἔτοιμοι τό πρωί. Μέ τή δύναμη πού μᾶς δίνει ὁ Θεός καί τή βοήθεια τῆς Ἁγίας Τριάδας, στήν ὁποία στηρίζουμε ὅλες μας τίς ἐλπίδες».**

Οἱ δυστυχεῖς Ρωμαῖοι, ἀφοῦ ἄκουσαν τά λόγια του αὐτοκράτορα, ἔσφιξαν τήν καρδιά τους, ἀγκαλιάστηκαν καί ἔκλαιγαν ὅλοι μαζί. Κανένας δέν ἔφερνε πιά στή μνήμη τοῦ τά ἀγαπημένα τοῦ παιδιᾶ, τή γυναῖκα καί τήν περιουσία του, ἀλλά ἤθελαν ὅλοι νά πεθάνουν γιά τή σωτηρία τῆς πατρίδας τους.

Ὑστερα γύρισαν στίς θέσεις τους γιά νά φυλάξουν τά τείχη τῆς πόλης. **Ὁ αὐτοκράτορας πῆγε ἀμέσως στόν**

ἰερό ναό τῆς Ἀγίας Σοφίας, προσευχήθηκε μέ δάκρυα στά μάτια καί κοινώνησε τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Τό ἴδιο ἔκαναν καί πολλοί ἄλλοι ἐκείνη τή νύχτα. Ἐπειτα γύρισε στά ἀνάκτορα καί **ζήτησε συγνώμη ἀπό ὅλους.** Ποίος μπορεῖ νά περιγράψει αὐτήν τή στιγμή τούς θρήνους καί τούς ὀδυρμούς ποῦ ἀκούστηκαν τότε στό παλάτι; Κανένας ἄνθρωπος δέ θά μπορούσε νά μείνει ἀσυγκίνητος.

Ὁ σουλτάνος μπῆκε στήν Πόλη μετά τήν πτώση της καί ἔφαξε ἀμέσως νά μάθει ἂν ὁ αὐτοκράτορας ζοῦσε ἀκόμα ἢ εἶχε σκοτωθεῖ. Μερικοί ἤρθαν καί τοῦ εἶπαν ὅτι εἶχε φύγει, ἄλλοι ὅτι κρυβόταν στήν πόλη καί ὀρισμένοι ὅτι ἔπεσε στή μάχη. Θέλοντας νά βεβαιωθεῖ, ἔστειλε τούς ἀνθρώπους του νά ψάξουν στούς σωρούς τῶν πτωμάτων Χριστιανῶν καί Τούρκων. Καθάρισαν τά κεφάλια πολλῶν νεκρῶν μέ τήν ἐλπίδα νά βροῦν τόν αὐτοκράτορα, ἀλλά δέν κατάφεραν τίποτα.

Τελικά τόν ἀναγνώρισαν ἀπό τίς βασιλικές περικνημίδες καί τά πέδιλα στά ὁποῖα ὑπῆρχαν ζωγραφισμένα χρυσοῖ ἀετοί σύμφωνα μέ τήν αὐτοκρατορική συνήθεια. Ὁ σουλτάνος εὐχαριστήθηκε, ἀλλά διέταξε τούς χριστιανούς πού εἶχαν ἀπομείνει μετά τίς σφαγές νά τόν θάψουν μέ βασιλικές τιμές.

Ἀλίμονό μου, ὅμως, τί μου φύλαγε ὁ Θεός νά δῶ! Γιατί μέ κράτησε στή ζωή; Ὁ μεγαλόκαρδος μακαρίτης αὐτοκράτορας ἦταν τότε ἡλικίας 49 ἐτῶν, τριῶν μηνῶν

καί εἴκοσι ἡμερῶν.

Ο Παλαιολόγος για να κολακέψει τον Πάπα διέταξε να γίνει στις 12 του Δεκεμβρίου, του 1452 ενωτική λειτουργία, στην οποία μνημονεύτηκε ο Πάπας.

Ο καρδινάλιος Ισιδωρος, όχι μόνο χοροστάτησε, αλλά και ως αντιπρόσωπος του Πάπα κάθισε στον πατριαρχικό θρόνο! Η ενωτική αυτή λειτουργία έριξε λάδι στη φωτιά. Οι ενωτικοί θριάμβευσαν, αλλά οι ανθενωτικοί έβριζαν και άρχισαν να υποστηρίζουν πως ο ιστορικός ναός ήταν μiasμένος και «καταφύγιον δαιμόνων». Ο Αυτοκράτορας, ο οποίος εκοινώνησε από τα χέρια του καρδιναλίου Ισιδώρου.

Οι Τούρκοι μπήκαν με τα άλογα στην Αγία Σοφία και έσφαξαν πέντε χιλιάδες Έλληνες.

Ὁ δέ Λέων ὁ Σοφός ἐπιλέγει, ἡ λειτουργία μένει ἀτελείωτος της μακαρίας ἐκείνης ἐποχῆς.

Ἡ 29η Μαΐου εἶναι ἡ τελευταία μέρα τῆς πολιορκίας, κατά τήν ὁποία ὁ Κύριος καί Θεός ἡμῶν ἔδωσε τήν καταδικαστική ἀπόφαση ἐναντίον τῶν Γραικῶν, καί μέ θέλημά του σήμερα ἡ Πόλη ἔπεσε στά χέρια τοῦ Μωάμεθ, διαδόχου του Τούρκου Μουράτ, ὅπως θά πληροφορηθεῖτε στή συνέχεια.

Ἀκόμα ὁ αἰώνιος Θεός ἤθελε νά δοθεῖ αὐτῇ ἡ σκληρῇ ἀπόφαση καί κυρίως ἡ πρώτη, ἐκείνη πού ἔκανε ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος, πού στέκει στό ἄλογό του πάνω σέ μία

στήλη κοντά στην ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Σοφίας καί προφητεύει μέ τό χέρι καί λέει: Ἀπό ἐδῶ θά ἔρθει ἐκεῖνος πού θά μέ ἀφανίσει, δείχνοντας τήν Ἀνατολία, δηλαδή τήν Τουρκία.

Ὁ Βυζαντινὸς Ἱστορικός Γεώργιος Παχυμέρης, πού χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἀρκετὰ ὀρθολογιστικὸ πνεῦμα, ἀναφέρει, ἓνα θαῦμα πού ἔγινε γύρω στὰ

1300 στὴ Μαγνησία, ὅταν ἡ πόλη ὑπέφερε ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ὁ καστροφύλακας τῆς πόλης ἔβλεπε κάθε νύχτα μία ἀναμμένη λαμπάδα νὰ περιέρχεται δύο καὶ τρεῖς φορές.

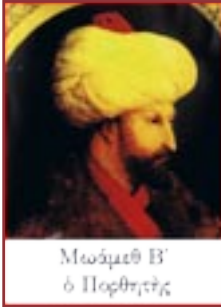
Οἱ ἔρευνές του δὲν μπόρεσαν νὰ λύσουν τὸ μυστήριον. Ὡσπου μία νύχτα, ὁ ἀδελφός του, πού ἦταν κουφὸς ἐκ γενετῆς, εἶδε ἓναν ἄνδρα μὲ βασιλικὸ παράσημα νὰ κρατᾷ λαμπάδα καὶ νὰ τριγυρίζει στὰ τεῖχη λέγοντας πὼς ὀφείλει νὰ τὰ Περιφρουρεῖ.

Ὁ κουφὸς μέσα στὴν ταραχὴ τοῦ γιατρεύτηκε καὶ ἄκουσε. Ὁ ἄντρας μὲ τὴ λαμπάδα ἦταν ὁ αὐτοκράτορας Ἰωάννης Βατάτζης.

(Ἐλισάβετ Ζαχαριάδου,

Ἱστορία καὶ Θρύλοι τῶν Παλαιῶν Σουλτάνων, 1300 - 1400)

ΜΩΑΜΕΘ Β΄ Ο ΠΟΡΘΗΤΗΣ

Παρατήρησε, βέβαια, κι ὅλο αὐτὸ τὸ πλῆθος τῶν σκοτωμένων, τὰ ἔρημα σπίτια, τὶς τεράστιες ζημιές, τὴν ὀλοκληρωτικὴ καταστροφή. Τὸν ἔπιασε πραγματικὰ συμπόνια καί, σὰν νὰ μετάνιωσε ἀληθινὰ ποὺ ἔγινε ὅλη αὐτὴ ἡ λεηλασία κι αὐτὴ ἡ καταστροφή, τοῦ ἔφυγε ἓνα δάκρυ ἀπὸ τὰ μάτια καὶ στέναξε βαθιὰ καὶ μὲ πόνο εἶπε «δεῖτε ποιά πόλη παραδώσαμε στὴ λεηλασία καὶ τὴν ἐρήμωση». Τόσο πόνεσε ἡ ψυχὴ του.

Κι ἀλήθεια, αὐτὸ τὸ κακὸ ποὺ γίνε στὶς μέρες μᾶς ἦταν τρομερό. Ἕνα κακὸ ποὺ ν' ἀφορᾷ μία τέτοια πόλη, κι ἓνα κακὸ ποὺ ποτὲ δὲν ξανάγινε σὲ καμιὰ ἀπὸ τῶν παλαιῶν πόλεων.

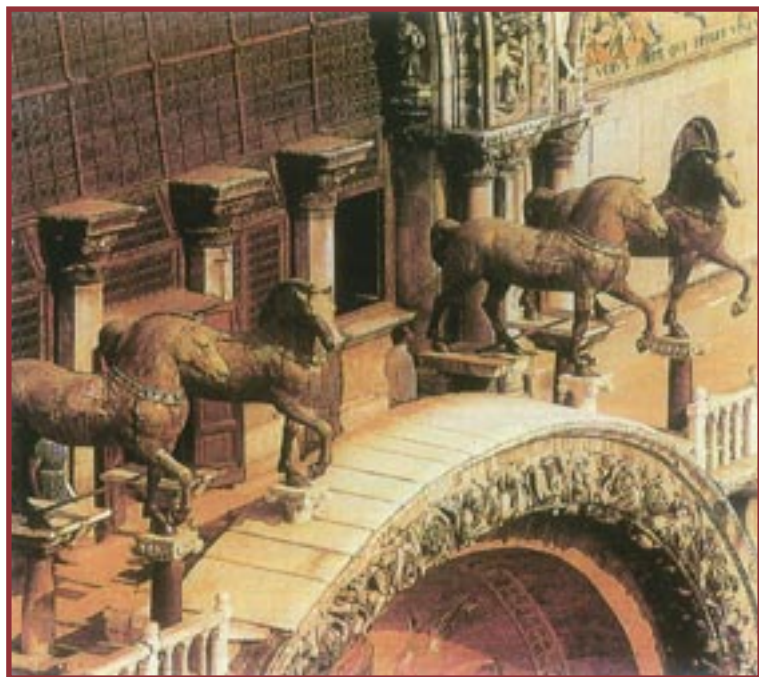
Σώπασε κυρά Δέσποινα
καί μή πολυδακρύζεις
πάλι μέ χρόνια μέ καιρούς
πάλι δικά μας θά 'ναι

Ἡ ὁδὸς Ἰ. Βατάτση στὸ Διδυμότυχο

Ἐρείπια τοῦ ἀνακτόρου στὸ Νυμφαῖο ὅπου πέθανε

*Τά χρυσά ἄλογα πού ἄρπαξαν οἱ Σταυροφόροι
ἀπό τόν Ἱππόδρομο τῆς Κωνσταντινούπολης το 1204.
Σήμερα κοσμοῦν τήν εἴσοδο τῆς ἐκκλησίας
τοῦ Ἁγ. Μάρκου στη Βενετία*

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Τοῦ Ἀποστόλου Παύλου 5 - 64 μ.χ

Ἀδελφοί ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί.

"Ἔσονται γάρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τετυφλωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δέ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι "καὶ τούτους ἀποτρέπου" ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, πάντοτε μανθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.

(Πρὸς Τίμ. Β. γ'. 17)

Ἐκεῖ ἐν τῇ Νέᾳ Σιῶν Ἀγία Σοφία, ὅπως καὶ δὲ τοῦ κόσμου θὰ συναχθοῦν νὰ ὑπάγουν νὰ προσκυνήσουν αὐτόν, αὐτὸν τὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν Βασιλέα προσκυνήσωσι, πανταχόθεν.

Βιογραφικά σημειώματα Ἀγίων

1. Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ διά Χριστόν σαλός

Ἦτο Σκύθης καί διέλαμψεν εἰς τήν Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ Λέοντος τοῦ βασιλέως τό 936. Ἦτο φιλομαθής, καθότι εὐφυής εἰς τόν νοῦν. Ὁ Κύριος εἶπε εἰς αὐτόν «γίνου σαλός δι' ἐμέ, διά νά σέ δοξάσω μέ πολλά ἀγαθά εἰς τήν Βασιλείαν μου». Διῆλθε τήν ζωήν του μέ τρόπους θαυμαστούς, διδάσκων τούς ἀνθρώπους μέ τόν ἰδικόν του «σαλόν» τρόπον, πλήρης ἐξαιρέτων δωρεῶν τοῦ Θεοῦ καί ἐκοιμήθη ὁσιακῶς. Ὁ διά Χριστόν σαλός Ἀνδρέας, ὁ πένης καί ξένος καί καταφρονημένος ὑπό πάντων, ἐορτάζεται τήν 28ην τοῦ μηνός Μαΐου.

2. Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης

Ἐγεννήθη εἰς τήν Νάξον τό 1749 ὑπό εὐσεβῶν γονέων. Ὡνομάσθη Νικόλαος. Εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν ἐσπούδασεν εἰς τήν Σμύρνην. Διέπρεψε παντοῦ. Ἦτο πανεπιστήμων. Ἐγνώριζε τήν Ἀρχαίαν Ἑλληνικήν, τήν Λατινικήν, τήν Ἰταλικήν καί τήν Γαλλικήν γλῶσσαν.

Ἐκάρη ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μοναχός, ὡς Νικόδημος εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Διονυσίου. Ἡσκήθη εἰς ὅλας τάς ἀρετάς καί συνέγραψε σπουδαίας συγγραφάς. Ἐκοιμήθη εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν, τήν 14 Ἰουλίου τοῦ 1809 καί ἐορτάζεται τήν 14η Ἰουλίου.

3. Ὁ Ἅγιος Ταράσιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως

Οἱ γονεῖς του ἦσαν Πατρίκιοι ὥς καί ὁ ἴδιος διέ- τέλεσε Πατρίκιος, ὕπατος καί πρῶτος γραμματεὺς τῶν μυστικῶν τοῦ Βασιλέως. Ἐγινε Πατριάρχης τό ἔτος 784. Προήδρευσε τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνό- δου. Ἐκοιμήθη ἐπὶ τοῦ πιστοῦ βασιλέως Νικηφό- ρου τό ἔτος 806. Τό ἱερόν λείψανόν του, ἐκλάπη ὑπὸ τῶν Βενετῶν καί ἀπεκομίσθη εἰς Βενετίαν. Ἑορτάζει τήν 25ην Φεβρουαρίου.

4. Ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός ὁ Ἰσαπόστολος

Ἐγεννήθη ὑπὸ εὐσεβῶν γονέων εἰς τό Μέγα Δένδρον τῆς Αἰτωλίας. Ἐδιδάχθη τά γράμματα εἰς τήν ἡλικίαν 20 ἐτῶν. Ἐφοίτησεν εἰς τήν Ἀθωνιάδα Σχο- λήν Ἁγίου Ὁρους. Μετέβη εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Φιλοθέου, ὅπου ἐκάρη ὁ Κώστας, μοναχός καί ὠνομάσθη Κοσμάς. Εἶχεν ἔντονον ἱεραποστολικόν ζῆλον καί ἤρχισε μέ τήν ἄδειαν Πατριαρχῶν νά περιοδεύει σχε- δόν εἰς ὅλοκληρον τήν Ἑλλάδα. Ἐκήρυττε ὑπὸ τήν σκέπην στη- μένου, κάθε φορά, σταυροῦ. Ἰδρυσε σχολεῖα, ἐμοίρασε 4.000 χαλύβδινες κολυμβήθρες, βιβλία, κομποσχοίνια, μικροὺς σταυ- ροὺς. Τόν ἠκολούθησαν 40-50 ἱερεῖς καί 2.000 ἕως 3.000 λαός. Ἐκαμε πολλά θαύματα. Τόν ἐπολέμησαν, οἱ ὅποιοι παρέσυραν τόν Κούρτ πασᾶ νά μεθοδεύσῃ τόν ἀπαγχονισμόν του εἰς τό Βεράτιον τῆς Ἀλβανίας τό 1779 εἰς ἡλικίαν 65 ἐτῶν. Ἑορτάζει τήν 24ην Αὐγούστου.

5. Ὁ Ἅγιος Νεῖλος

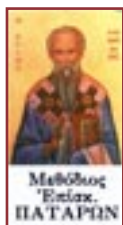
Ἐζησεν ἐπὶ Μ. Θεοδοσίου καὶ τοῦ υἱοῦ του Ἀρκαδίου τό (379). Ἦτο ἑπαρχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ μαθητὴς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἠξιώθη τῆς Ἱερωσύνης καὶ συνέταξε λόγους ἀσκητικούς πλήρεις σοφίας καὶ ὠφελείας, ἐπιστολάς καὶ ἄλλα. Ὁ βασιλεὺς Ἰουστίνος ἔθεσε τό λείψανόν του κάτω τοῦ θυσιαστηρίου τῶν Ἀγίων Ἀπόστολων. Ἑορτάζει τὴν 12ην Νοεμβρίου.

6. Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος

Ἐγεννήθη περί τό 5 μ.Χ εἰς τὴν Ταρσόν τῆς Κιλικίας. Οἱ γονεῖς του κατήγοντο ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν. Ὁ πατήρ του ἦτο Ρωμαῖος πολίτης, ὡς καὶ ὁ ἴδιος. Ὀνομάζετο Σαούλ καὶ ἔλαβε τό Ρωμαϊκό ὄνομα Παῦλος. Ἐδιδάχθη εἰς τὴν Ταρσόν, τὴν πόλιν τῆς σοφίας, καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὑπὸ τοῦ Γαμαλιήλ. Συμμετεῖχεν εἰς τόν λιθοβολισμόν τοῦ Πρωτομάρτυρος Στεφάνου. Ἐπέστρεψεν εἰς τόν Χριστιανισμόν καὶ ἠργάσθη ἀόκνως διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν, ιδρύσας πολλὰς Ἐκκλησίας. Ἐγραψε 14 ἐπιστολάς, ἀνεκτίμητου πλούτου εἰς τόν κανόνα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἐμαρτύρησεν εἰς τὴν Ρώμην ἐπὶ Νέρωνος περί τό 64 μ.Χ.

7. Ὁ Ἅγιος Μεθόδιος, Ἐπίσκοπος Πατάρων Ιερομάρτυς

Ἦκμασεν περί τό 311 μ.Χ. Ἀπό τά παιδικά του ἔτη ἀφιερώθη εἰς τόν Θεόν καί ἔγινε τίμιον σκεῦος καί δοχεῖον τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἠξιώθη τῆς Ἀρχιερωσύνης, ἐποίμανε θεοφιλῶς τό πνευματικόν ποίμνιον καί ἐγλύκανε τούς πιστούς μέ τούς λαμπρούς καί ἐδώδεις λόγους τῆς Ὁρθοδόξου διδασκαλίας του.

Ἐζημέ τόν Χριστόν, ἐπορεύετο ἀσφαλῶς καί ἐπολιτεύετο διά τόν Χριστόν. Μαρτυρική ἦτο ἡ ζωή του, ἀλλά καί τό τέλος του μαρτυρικόν. Θανατωθεῖς καί ἀποκεφαλισθεῖς παρέδωσε τήν Ἁγίαν ψυχήν του εἰς τάς χεῖρας τοῦ ἀγαπήσαντος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐχαριτώθη νά βλέπη καί νά γνωρίζει τά μέλλοντα. Εἶδεν ἀλλαγάς καί ἀνασυνθέσεις βασιλέων, πολεμίους, αἰρετικές ὁρδάς, τά φοβερά σημεῖα τοῦ Ἀντιχρίστου καί τάς δοκιμασίας τῆς ἀνθρωπότητος. Μαρτυρικόν θάνατον ἐν Χαλκηδόνι τό 311 Μ.Χ. ἐπί Διοκληθιανοῦ. Ἑορτάζει στίς 20 Ἰανουαρίου.

8. Γεννάδιος Β' Σχολάριος - Γεώργιος.

Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1454-1459 μ.Χ.)

Ἐγεννήθη περί τάς ἀρχάς τοῦ 15ου αἰῶνος εἰς τήν Κωνσταντινουπόλιν. Ὑπῆρξε φαινόμενον πολυμαθείας, γνώστης βαθύς καί τῆς θύραθεν καί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παιδείας, κάτοχος ὅλων τῶν γνώσεων τῆς ἐποχῆς του. Ἦτο δόκιμος θεολόγος, φιλόσοφος, φιλόλογος καί νομικός. Ἐγνώριζε τήν Λατινικήν καί ὑπῆρξε μεταφραστής πολλῶν ἔργων εἰς τήν Ἑλληνικήν. Ἐτιμήθη ὑπό τῶν αὐτοκρατόρων Μανουήλ Β' (1391-1425) καί Ἰωάννου Η' (1425-1448) μέ τό

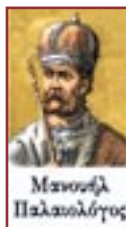
ἀξίωμα τοῦ «καθολικοῦ κριτοῦ» ἢ τοῦ «κριτοῦ τῆς βασιλικῆς κρίσεως». Μετέσχε τῶν Συνόδων Φερράρας - Φλωρεντίας μετὰ τοῦ Ἀγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ ἐναντίον τῆς ἐνώσεως. Τό 1449 ἐκάρη μοναχός ὡς Γεννάδιος. Ὁ Μωάμεθ ἐτίμησε αὐτόν καί διένειμεν εἰς αὐτόν πολλά δικαιώματα καί προνόμια. Ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος πατριάρχης μετὰ τήν ἄλωση τῆς πόλης. Ἐκοιμήθη τό 1468, στή Μονή Τιμίου Προδρόμου Σερραῶν. Ἡ μνήμη τοῦ τιμᾶτε ἀπό τήν ὀρθόδοξη ἐκκλησία στίς 25 Αὐγούστου.

9. Ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ

Ἐπροφήτευσεν ἐπὶ 22 καί πλέον ἔτη (572-595 π.Χ). Ὁδηγήθη μέ ἄλλους Ἰουδαίους ὡς ἀιχμάλωτος ἐπὶ Ναβουχοδονόσορος ἐπὶ τήν Βαβυλώνα. Ὅταν κάποτε κόσμος ἐκινδύνευσεν ἀπό τοὺς Βαβυλωνίους, ἐσταμάτησε τήν ροήν τοῦ ποταμοῦ διὰ νά διέλθουν, καί τοὺς ἐλύτρωσε, ἐνῶ οἱ Βαβυλώνιοι, καταποντίσθησαν. Ἐθανατώθη ἀπό τήν φυλήν τοῦ Γάδ. Ὁ λαός τόν ἐκήδευσεν. Ἡ προφητεία του σύγκειται ἐκ 48 κεφαλαίων καί τάσσεται Τρίτῃ τῶν μειζόντων (μεγάλων) προφητῶν. Ἐορτάζεται τήν 23ῃ Ἰουλίου.

10. Μανουήλ Β΄ ὁ Παλαιολόγος (1391-1425 μ.Χ.)

Ὑπῆρξε πατήρ τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου ἀπέθανε τήν 29ην Μαΐου, 1453. Ἐγεννήθη τό 1348. Ἔλαβε σπουδαίους ρόλους εἰς τά πολιτικά. Ἡ μεγάλη μόρφωσις καί εὐφυΐα του δέν ἀμφισβητεῖται. Κατά τά τέλη τῆς ζωῆς του ἔκαμε συμβασιλέα, τήν 21 Μαΐου 1419, τόν υἱόν του Ἰωάννην. Ὁ ἴδιος ἐμελέτα τάς Ἀγίας Γραφάς. Δύο ἡμέρας πρό τοῦ θανάτου του ἐκάρη Μοναχός ὡς Ματθαῖος. Τά ἔργα του εἶχαν ἀρτίαν φιλολογικὴν κατάρτησιν.

11. Ὁ Λέων ΣΤ΄ ὁ Σοφός

Ἦτο πρωτότοκος υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος Βασιλείου Α΄ τοῦ Μακεδόνο (866 - 912 μ.Χ). Ἐγεννήθη τό 866. Τό 886 ἐστέφθη ὡς συμβασιλεύς τοῦ πατρός του καί μετά τόν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου, κατέστη διάδοχος τοῦ θρόνου. Ἔλαβε λίαν ἐπιμελημένην ἀνατροφήν ὑπὸ τήν καθοδήγησιν τοῦ Πατριάρχου Φωτίου. Ἐξαιτίας τῆς λαμπρᾶς παιδείας του ἀποκαλεῖτο «σοφός». Τό 886 μ.Χ, θανόντος τοῦ πατρός του ἀνῆλθεν εἰς τόν θρόνον. Ὑπῆρξε συγγραφεύς πολλῶν φιλολογικῶν ἔργων. Ἀπεβίωσε τήν 12ην Μαΐου 912, ἀφοῦ ἔν ἔτος προηγουμένως (9 Ἰουνίου 911) ἔστεψεν ὡς συμβασιλέαν του τόν διάδοχον αὐτοῦ Κωνσταντίνον Ζ΄ τον Πορφυρογέννητον.

Ἡ ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολις ἀπό τούς σταυροφόρους.

1204

Ἕνας ἐκ τῶν ἐμπνευστῶν τῆς σταυροφορίας ἦταν ὁ Γοδεφρεῖδος Βιλλεαρδουίνος. Ὁ θαυμασμός του γιά τά πλούτη τῆς Κωνσταντινούπολις, ὅπου τά λάφυρα ἦταν τόσα πολλά, πού κανεῖς δέν ἤξερε νά πεῖ πόσο χρυσάφι, ἀσήμι καί πολύτιμα πετράδια ὑπῆρχαν.

Ὑπῆρχε τόσος πλοῦτος μέσα στήν Κωνσταντινούπολη, πού οἱ Ἕλληνες μαρτυροῦσαν πώς τά δύο τρίτα του πλούτου ὅλου του κόσμου, ἦταν στήν Κωνσταντινούπολη καί τό ἄλλο ἓνα τρίτο στόν ὑπόλοιπο κόσμο.

*Βοήθα Ἄι Γιώργη
κι ἐσύ Ἄγιε Κοσμᾶ,
νά πάρουμε τήν Πόλη
καί τήν Ἄγια Σοφιά*

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΚΑΙ Η ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ

Χάθηκαν τά πάντα. Κρύψου ἤλιε καὶ θρήνησε γῆ. Ἡ Πόλη ἔπεσε. Ἔτσι οἱ Τοῦρκοι ἔγιναν κύριοι τῆς Κωνσταντινουπόλης τὴν **Τρίτη 29 Μαΐου 1453**, στίς δυόμιση τό μεσημέρι. Ἄρπαζαν καὶ αἰχμαλώτιζαν ὅσους ἔβρισκαν μπροστά τους, ἔσφαζαν ὅσους ἐπιχειροῦσαν νά ἀντισταθοῦν καὶ σέ ὀρισμένα μέρη δέν διακρινόταν ἡ γῆ ἀπὸ τά πολλά πτώματα ποὺ ἦταν πεσμένα κάτω.

Τό θέαμα ἦταν φρικτό. Παντοῦ ἀκούγονταν θρήνοι καὶ παντοῦ γίνονταν ἄρπαγές γυναικῶν ὄλων τῶν ἡλικιῶν. Ἀρχόντισσες, νέες κοπέλες καὶ καλόγριες σέρνονταν ἀπὸ τά μαλλιά ἔξω ἀπὸ τίς ἐκκλησίες ὅπου εἶχαν καταφύγει, ἐνῶ ἔκλαιγαν καὶ ὀδύρονταν. Ποιὸς μποροῦσε νά περιγράψει τά κλάματα καὶ τίς φωνές τῶν παιδιῶν ἢ τῆ βεβήλωση τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν; Τό ἅγιο σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Χριστοῦ χυνόταν στή γῆ. Οἱ Τοῦρκοι ἄρπαζαν τά ἱερά σκεύη, τά ἔσπαζαν ἢ τά κρατοῦσαν γιά λογαριασμό τους. Τό ἴδιο ἔκαναν καὶ μέ τά ἱερά ἀναθήματα.

Ποδοπατοῦσαν τίς ἅγιες εἰκόνες, τοὺς ἀφαιροῦσαν τό χρυσάφι, τό ἀσήμι καὶ τοὺς πολύτιμους λίθους, καὶ ἔφτιαχναν μέ αὐτές κρεβάτια καὶ τραπέζια. Ἄλλοι στόλιζαν τά ἄλογά τους μέ τά χρυσοῦφανα μεταξωτά ἄμφια ἱερέων καὶ ἄλλοι τά ἔκαναν τραπεζομάντιλα. Ἄρπαζαν τά πολύτιμα μαργαριτάρια ἀπὸ τά ἅγια κειμήλια, καταπατοῦσαν τά ἱερά λείψανα τῶν ἁγίων καί, σάν πραγματικοὶ πρόδρομοι τοῦ διαβόλου, ἔκαναν ἀμέτρητα ἀνοσιουργήματα, πού μόνο τό θρῆνο μποροῦν νά προκαλέσουν. Χριστέ, βασιλιά μου, οἱ ἀποφάσεις Σου ξεπερνᾶνε τό μυαλό τοῦ ἀνθρώπου.

Μέσα στήν ἀπέραντη ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Σοφίας, τόν ἐπίγειο οὐρανό, τό θρόνο τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ, τό ἄρμα τῶν Χερουβίμ, τό θεῖο δημιούργημα, τό ἀξιοθαύμαστο κατασκεύασμα, τό στολίδι τῆς γῆς, τόν ὠραιότατο ἀπὸ ὅλους τοὺς ναούς, ἔβλεπε κανεὶς τοὺς Τούρ-

κους νά τρῶνε καί νά πίνουν στό Ἱερό βῆμα καί στήν Ἁγία Τράπεζα ἢ νά ἀσελγοῦν πάνω σέ γυναῖκες, νέες κοπέλες καί μικρά παιδιά. Ποιός μποροῦσε νά μείνει ἀσυγκίνητος καί νά μή θρηνηήσει γιά τήν ἁγία ἐκκλησίᾳ μας; Ὅλοι πονοῦσαν ἀπό τό κακό πού ἔβλεπαν. Στά σπίτια θρῆνοι καί κλάματα, στούς δρόμους ὄδυρμοί, στίς ἐκκλησίες ἀντρικές κραυγές πόνου, γυναίκας μοιρολόγια, βαρβαρότητες, φόνοι καί βιασμοί. Οἱ εὐγενεῖς ἀτιμάζονταν καί οἱ πλούσιοι ἔχαναν τίς περιουσίες τους. Σέ ὅλες τίς πλατεῖες καί τίς γωνίες τῆς πόλης γίνονταν ἀμέτρητα κακουργήματα.

Ὅσους ἔβρισκαν στούς δρόμους τούς περνοῦσαν ἀπό τή λεπίδα τῆς χαντζάρας τους, γυναῖκες καί ἄντρες καί γέρους καί παιδιά, ἀδιακρίτως. Αὐτή ἡ σφαγή κράτησε ἀπό τήν ἀνατολή τοῦ ἡλίου μέχρι τήν ὥρα τῆς μεσημβρίας, κι ὅσοι βρέθηκαν μπροστά τους πῆγαν ἀπό χαντζάρα. Ὅσοι ἀπό τούς δικούς μας ἐμπόρους διέφυγαν, κρύφτηκαν μέσα στίς ὑπόγειες σπηλιές. Ὅταν πέρασε ἡ μανία τους, οἱ Τοῦρκοι τούς βρῆκαν, κι ὅλοι πιάστηκαν καί πουλήθηκαν σκλάβοι.

Ἐπίσης καί τά πληρώματα τοῦ στόλου πού ἦταν στά Δαρδανέλια, ἀφήνοντας τά πλοῖα τους χωρίς κανέναν ἄντρα. Ὅλοι ἄρχισαν νά τρέχουν σάν λυσσασμένα σκυλιά στή στεριά ψάχνοντας γιά χρυσάφι, κοσμήματα κι ἄλλα πλούτη, κι ἀκόμα γιά νά αἰχμαλωτίσουν τούς ἐμπόρους. Περισσότερο ἔψαχναν μέσα στά μοναστήρια κι ὅλες οἱ μοναχές στάλθηκαν στό στόλο τους καί ἀτιμάστηκαν καί ταπεινώθηκαν ἀπό τούς Τούρκους. Ἐπειτα πουλήθηκαν ὅλες σκλάβες στά παζάρια τῆς Τουρκίας. Ἀλλά καί ὅλες οἱ κοπέλες ἀτιμάστηκαν κι ἔπειτα πουλήθηκαν καί μάλιστα ἀκριβά, ἂν καί μερικές ἀπό ἐκεῖνες προτίμησαν νά ριχτοῦν στά πηγάδια καί νά πνιγοῦν παρά νά πέσουν στά χέρια τῶν Τούρκων. Τό ἴδιο ἔκαναν καί πολλές παντρεμένες. Οἱ Τοῦρκοι φόρτωσαν τά καράβια τους μέ αἰχμαλώτους καί ἀμύθητα πλούτη.

Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ διὰ Χριστὸν σαλός

Τῆς Μεσογείου τά πλοῖα ὡς φρύγανα θά πεταχθοῦν εἰς τὸν ἄερα, εἰς δέ τὴν ξηράν ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πέραν τοῦ Ξήρου θά πλεύσῃ τό αἶμα ὡς τό χαλινόν τοῦ ἵππου, ὀλίγοι θά σωθοῦν καὶ θά παραμείνουν ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων στρατῶν.

Τὴν 3ην ἡμέρα τῆς μάχης, τὴν 3ην ὥραν μ.μ. θά φανῇ σύννεφον εἰς τὸν οὐρανόν λαμπρότερον τοῦ ἡλίου, ἀπὸ τό ὅποῖον, θά φωτισθῇ ὁλόκληρος ὁ κόσμος καὶ δεξιά ἕνας Σταυρός πύρινος, τότε οἱ πολεμοῦντες θά ρίψουν τά ὄπλα ἔντρομη θά ἴδουν εἰς τὸν οὐρανόν πρὸς τό μέρος τῆς Ἑλλάδος καὶ θά ἀκούσουν φωνὴν βροντώδη.

Στρέψατε εἰς τά δεξιά μέρη εὐρίσκεται ἄνθρωπος τοῦτον ἐκλέξατε Δεσπότην, φίλος γάρ ἐμοῦ θά συγκροτηθοῦν Ἐπιτροπαί, ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων στρατῶν τῶν Ἑθνῶν καὶ θά ἔλθουν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τό ἄκρον τοῦ τόξου καὶ θά εὔρουν ἕνα γέροντα καθήμενον ἐν μέσῳ δύο κιόνων τό ὄνομα Ἰωάννης, τὸν ὅποῖον θά συνοδεύσουν μετὰ χαρᾶς μεγάλης καὶ εὐχαριστήσεως πρὸς τὸν Θεόν, ὅπως ἀνακηρύξουν αὐτοκράτορα Κωνσταντινουπόλεως, ὁλοκλήρου Βαλκανικῆς χερσονήσου, Μ. Ἀσίας, Αἰγύπτου, Παλαιστίνης ἕως Ἰνδιῶν.

Τότε ὁ Ἑλληνικός στρατός θά σπεύσῃ νά καταλάβει ὅλα τά μέρη αὐτά, ἐγκαθιδρύων Διοικητῆς κατὰ διαταγὴν τοῦ Αὐτοκράτορα πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν Ἑθνῶν, θά ὑποταχτοῦν εἰς τό Ἑλληνικόν Ἔθνος.

Κατ' ἀρχάς θά συνέρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας, ἡ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας καί Ἱεροσολύμων, ὡς ὅτου ἡ Πόλι ἀνοικοδομηθῇ, διότι θά καταστραφῇ ὑπὸ τοῦ πυρός του πολέμου. Ἡ Ἰταλία θά εὕρεθῇ εἰς δύσκολον θέσιν, ὥστε νά ἔλθῃ ὡς ἐλευθερωτής.

Ἡ Γερμανία θά εἶναι προστάτης καί θά ἀποδώσῃ δικαιοσύνην αὐτῇ δέ πρώτη θά ὑποστηρίξῃ τὴν Ἑλλάδα, καί τὰ ὀρθόδοξα Βαλκανικά κράτη, καί συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, πιστεύουσα πρώτης εἰς τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν, ὥστε νά γίνῃ, ἀληθῶς καί ἐκ τῆς Ἑλλάδος θά ἔχῃ τὴν δόξαν.

Ταῦτα ὅλα εἶναι γεγραμμένα εἰς τὰ Ἱερά Βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας, καί τὰς προφητείας μετὰ Χριστόν Ἁγίων πατέρων μας.

Γιά Ἰωάννη Βατάτζη δέν ἀναφέρει
κανένα προφητικό βιβλίο
ἀπό ὅσα γράφτηκαν ἕως σήμερα.
**Εἴμαστε οἱ μόνοι πού γράψαμε γιά τόν
Ἅγιο Αὐτοκράτορα Ἰωάννη Βατάτζη.**

Ὁ καλύτερος καθηγητής ἱεροκήρυκας
μᾶς λέει γιά Ἰωάννη Παλαιολόγο καί Ἰωάννη
Θεολόγο. **Γιά Βατάτζη δέν ἀναφέρει.**

Περί τῆς καταγωγῆς τοῦ Ἰωάννου, ὅτι
οὗτος εἶναι ἀδελφός του Ἀνδρονίκου Πα-
λαιολόγο Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου,
πρός ὃν παρεχώρησεν ὁ Ἰωάννης τόν θρό-
νον ἐκ θεϊκοῦ ζήλου Μοναχός, λάμπας ἐν
ἀρεταῖς καί κτίσας Μοναστήριον ἐν Θεσ-
σαλονίκη.

Δέν εἶναι ἀπίθανον ὅμως νά εἰκάσωμεν,
ὅτι εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος. Γιά Βα-
τάτζη δέν ἀναφέρει.

«Καί τότε ξυπνήσει ὁ Ἅγιος Βασιλεύς ὁ ἐν ἀρχῇ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ **“Ι”** καί ἐν τῷ τέλει **“Σ.”**». **Γιά Βατάτζη δέν ἀναφέρει.**

Ὁ καλύτερος ἱεροκήρυκας, μᾶς λέει γιά Ἰωάννη Παλαιολόγο. **Γιά Βατάτζη δέν ἀναφέρει.**

Περί τῆς καταγωγῆς τοῦ Ἰωάννου, ὅτι οὗτος εἶναι ἀδελφός του Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου, γεγονότος Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου παρεχώρησαν ὁ Ἰωάννης τόν θρόνον γενόμενος ἐκ Θεϊκοῦ ζήλου μοναχός, λάμπας ἐν ἀρεταῖς καί κτίσας Μοναστήριον ἐν Θεσσαλονίκη... Πάντως, πρόκειται περὶ ἀναστάσεως Ἰωάννου. Ὁ Ἅγιος Τάρασιος ἀποκαλεῖ αὐτόν ἅγιον βασιλέα, διὰ τήν μεγάλην ἀρετήν, ἀγνότητα καί ἀγιότητα αὐτοῦ.

Ἀκολουθεῖ συγκινητική Ἐπιστολή τοῦ Καθηγητῆ,
Δρ. Νικόλαου Χ. Χαρακάκου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ-
ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Καθηγητὴς Δρ. Νικόλαος Χ. Χαρακάκος
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Ν. Δημητράκοπούλου 50-
Κουκάκι 117 42 Αθήναι

e-mail: nickharakakos@gmail.com

Ἀθήναι, 5-10-2015

Ἀγαθὲ κ. Βαλαβάνη,
σὺ στέλνεις τὴν βιβλιοκριτικὴν τὴν ὁποῖαν ἠρέσκει
νὰ ἡλθροφορηθῇ ὁ κόσμος διότι εἶδες ὁ πρῶτος
πὺ φέρειτε εἰς φῶς τὸν ἅγιον Ἰωάννη Βατάτζη
Βατάτζη, τὸν ἐξυδάκτυλο Αὐτοκράτορα τοῦ
Βασιλείου.

Πρῶτος ὁ Θεὸς θὰ ἔλθῃ καὶ εἶναι Ἄριστος καὶ
νὰ δημοδοχίσωμε τὴν διήδοσιν εἰς ὅλην
τὴν Πατρίδα μὲν τῷ περὶ Βατάτζη βιβλίῳ
καὶ.

Ἀκολουθεῖ τὸ ἄρθρον μὲν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ
Ο ΠΡΩΤΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ, ΟΥ ΕΦΕΡΕ
ΣΤΟ ΦΩΣ Τὸν ἅγιον Ἰωάννη ΒΑΤΑΤΖΗ

Ὁ ἐκλεκτὸς Λογοτέχνης κ. Γεώργιος Δ.
Βαλαβάνης, ἐρουλίσεν τῷ ἁγίῳ Γραφεῖ,

(2)

τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Πατέρων τῶν Ἐκκλη-
σίας, μέλος τῶ Συλλόγου Τραπεζῶν Τεκνῶν
Θεσσαλίας καὶ τῶ Ε.Π.Ο.Σ.Υ.Α. (Εἰς τὴν Νομο-
τεκνῶν Συγκροτῶν Ἀρχὴν), εἶναι ὁ Ῥητορὸς
9ος Συγκροτῶν ὁ Πρῶτος, ὃς ἔφερε στὸ
φῶς τὸν Ἅγιον Ἰωάννη Βαπτιστᾶ, μὲ
τὸ βιβλίον τῶ «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Βαπτιστᾶς
ὁ Μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου - ὁ Ἐξαδάκτυ-
λος Ἀποκρίτης τῶ Βαπτιστοῦ, ὃς ἔνυμ-
νει ἀλλοτρίως ἐκδόσεις.

Ἡ Ἀγία ἐρευνητικὴ καὶ συγκροτικὴ ἔχει
ἐπιτελέσει ὁ κ. Βαλασάκης, διότι, ὅταν ἦν
αὐτὸν, κινεῖς δὲν χῶριζε χιτὶ τὸν Ἰωάννη
Βαπτιστᾶ. Ὁ κ. Βαλασάκης, ὅμως, μὲ ὑπομονὴν
καὶ ἐπιμονὴν μελέτησε τὸν 12 Προφήτην,
ὃς ἠρξατο χιτὶ τὸν Ἰωάννη Βαπτιστᾶ
ἐνδεδυμένον τὸν μὲ τὸν Γ' Παγκόσμιον Πό-
λεμον καὶ τὴν Θεοῦ ἀναμονὴν Τριε-
τοῦ Ἀναστάσεως τῶ Ἑλληνορωσικοῦ
Μοναχικοῦ Βαπτιστοῦ.

(3)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ-
ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ.ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Καθηγητής Δρ. Νικόλαος Χ. Χαράκακος
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Ν. Δημητράκοπούλου 50-
Κουκάκι 117 42 Αθήνα

e-mail: nickharakakos@gmail.com

Μαχιάς τῶν Βυζαντινῶν ὁ Νέος
 ἱερωσύνη ἐστὶν ὁ κ. Βαλαδάς. Ὁ Νέος
 ἐστὶν ἡρωσύνη, ἀνδρεία ἐστὶν ἱστορικὴ
 ἐπιφάνεια τὸν Ἄγιον Ἰωάννην Δούκα Βασι-
 λῆν, τὸν Ἐξοχότατο Ἀυτοκράτορα τῶν Βυ-
 ζαντινῶν, ὅτι Ἐκκλησιαστικὴ Φυσιολογία, ὅτι
 ἡ Θανατοῦ Ὑπέρλαβη καὶ Ὑπέρλογο
 Τρόπος, ὅτι ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἡ ἐκκλησια-
 στικὴ Χριστιανικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀυτοκρα-
 τία, τῶν Νεοβυζαντινῶν Ἀυτοκρατο-
 ρίας. Ἐστὶν ὁ συγγραφεὺς καὶ ὁ Μεταφραστής
 τῶν Βυζαντινῶν ὁ Νέος Θεολογικὸς καὶ
 Ἐκκλησιαστικὸς φιλοσοφικὸς ἀνδρῶν
 καὶ ἡρωσύνης ἐκκλησιαστικῶν Θάνατος Νέος
 Πυρρὸς καὶ Γεωστρατηγικὸς Ἰσχυρὸς καὶ
 Τὸ βιβλίον τῶν κ. Βαλαδάς ἡρωσύνης
 καὶ ἐστὶν ἡρωσύνης τῶν Νέων Βυζαντινῶν.
 Ὅσον ἐστὶν ὁ Νέος ἡρωσύνης ἡρωσύνης

④

τις φορές, δίνει ἑσθάνματα καὶ μὴ ἑλλανόχρισ-
τιανικὰ Συναγωγὰς καὶ ἑσθάνσεις.

Ἀφορῶν εἰς ὅλους τοὺς ὅσοι εἰσθάν-
ματα καὶ εἵμαστε Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί
καὶ ἑλλανες.

Ἀρκούντως παρατηρεῖται τὸν πολιτικόν,
ἱδεολογικόν καὶ ηθικόν κίνησιν τοῦ
ἑλλανικοῦ ἑσθάντικου «δημοκρατικού» ἑσθάν-
τικου κινήματος. Μὲ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Βαλα-
βάνη καὶ τὸν ἑλλανὸν Βατήταν ἑρχεται
μὲ ὅσον τὸν Βατήταν ἑστὶν κίνησις ἡ-
τηρηματικῶν Ἀντιἑσθάντικων.

Ὅχι μόνον συζητητικῶς, ἀλλὰ εὐλο-
γοῦν δογματικοί αἱνοῦν ἑρχόμενοι εἰς τὸν κ. Βα-
λαβάνη, τὸν ἡρωτοῦν Ἀντικείμενόν τοῦ
ἑλλανικοῦ Βατήτου, καὶ ἡρεσθεύοντες τὸν
Ἀντικείμενον τοῦ Βατήτου Μεγαλειότητος, καὶ
μεταληλυθέντες τὸν Ἀντικείμενον Νίστην τοῦ
εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὸν Νέον Βατήτον. Τὸν
ἑκκλησίαν ὁραματίζων καὶ Αἰτιολογῶν.

5

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ-
ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Καθηγητής Δρ. Νικόλαος Χ. Χαράκακος
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Ν. Δημητρεσκοπούλου 50-
Κουκάκι 117 42 Αθήναι

e-mail: nickharakakos@gmail.com

Τὴν ἀγαθὴν ἐργασίαν τῶν προχθονίων ἡμετέρων, τὴν
ἐξαρτίαν Νεοδωδεκανήτινόν Κρήτιν.

Δικῶς εἰς,

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΔΡ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χ. ΧΑΡΑΚΑΚΟΣ
ΘΕΟΛΟΓΟΣ - ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

- 1 -

Πολλοί γέροντες του πηλο του έρευνήτο
Έλάχιστοι απ'αυτούς έρευνούν εις βάθος.

Με όδωξό το σπάνιο έμφυτο χάρισμα του
είναι που ό Γιώργος Βαλαβάνης επικοινωνήσε
μαζί μου για πρώτη φορά.

Είχε πείσει στά χέρια του χρόνια πολλα μετά
τέ δικροσίεωσι του σπύ αρχής τής δεσμετίας
του 90 το άρθρο μου με τίτλο: "Η Πόλις
δέν εάτω".

Δέν τό παραδέτω, καθός συμπληρωμάτεται
στην τελευταία ένδοξη του βιβλίου του Γιώργου
Βαλαβάνη και είναι ελπίς, ανιργγμένο σπύ
οχαγική σελίδα σπύ Διοδίντω.

Περιδιητήνα να υπανδύριω όπ σύμφωνα
μέ τή μαρτυρία Έλληνα Στρατηγού ό
Μαρμαρυμένος Βασιλιάς και υπαριστός είναι
και έχει αναδικωθεύ σπύ άγκύνα του τή
τελευταία χρόνια.

Δυναδές έιατοντξδες άναγκιότες είχαν έν
τώ μεταξύ επικοινωνήσε μαζί μου καθός
ό θρύλος του Μαρμαρυμένου Βασιλιά ζύ
σπύ σπύδοξκό άλλα και τό άιτομήσός μας
υποσυνείδωτο.

Ούδεις μέ είχε ρωτήσε κατά πόσον
ή ιστορία που είχα καταγράψει ήταν

πραγματική και όχι αποκείμενα δημοσιογραφικής
φαντασίας.

Εξαιρέσει απογέγραφο ο Γιώργος Βαζαβάνης
ρεκινώντας με επίμονα Ρωσώ και την αφιχυρίτικη
Πότε και Ροί και Ροίς είναι ο Έλληνας
Στρατιώτης.

Θυμίζουμε μόνο το όνομα του προσώπου που
μας είχε αφιχυρίσει την ιστορία.

Με το ίδιο πείσμα που το δοκίμιο πρώτου
να πιεστοποιήσει τον Μαρμαρινό Βασίλη
στο πρόσωπο του βυζαντινού αυτοκράτορα
Αγίου Ίωαννη Βατατζή αναζητήθηκε την
αφιχυρίτριά της ιστορίας με τον Στρατιώτη.

Εκείνη είχε εμπατιστεί την Έλσα για
να εμπατιστεί στην Αρζόνα του ΚΠΑ.

Ο Γιώργος Βαζαβάνης έφτασε μέχρι εκεί
προκειμένου να χειροφορήσει το όνομα του
Στρατιώτη και να τον αναζητήσει.

Ο Στρατιώτης είχε πεθάνει κι τη μεταξί
αλλά βρισκόταν κι ζωντανή αδελφή του.

Στον Γιώργο Βαζαβάνη που της εγγόπιοσε και
της επισκευδίκη εμβεβαίωσε την εμπειρία
της αδελφής της.

Ο Γιώργος Βαζαβάνης δεν παρήγγειλε να
μα είνιμερικοί σχετικοί.

Ετσι ξεκίνησε κι' η μακροχρόνια φιλία
κι' η αμοιβαία αλληλοεκτίμησή μας.

Αγαπητέ Γιώργο

Σου εύχομαι ποτέ να ανευδύνω το βιβλίο
σου με τι συνεχή του βελτίωση και το
αikaμένο εις μέρος σου έμμεμπτό του.

Αίγινα, 16 Δεκεμβρίου 2015.

Ο Βυζαντινός ιστορικός Άκροπολίτης αναφέρει:

Εκείνη την περίοδο, ο αυτοκράτορας Μιχαήλ Παλαιολόγος έρωτεύθηκε την Άννα - Κωνσταντία Χόενστάουφεν, ή οποία είχε παντρευτεί τον Ιωάννη Βατάτζη λίγο πριν από τον θάνατό του.

Προσφέρθηκε να χωρίσει τή Θεοδώρα για να την παντρευτεί.

Ο Πατριάρχης ωστόσο έπεισε τον αυτοκράτορα να εγκαταλείψει τά σχέδιά του κι ο Μιχαήλ επέτρεψε στήν Άννα να γυρίσει στο σπίτι της τον Δεκέμβριο του 1261.

ΕΙΧΑ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩ ΑΓΙΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Το 1979 - 1980 γνώρισα τον **Άγιο Παΐσιο**. Δύο καλοκαίρια καθόμασταν έξω στην αυλή στα κούτσουρα και μιλούσαμε από το μεσημέρι έως το βράδυ με τον Άγιο Παΐσιο. Εκείνη τήν ημέρα έκανε πολύ ζέστη, Ιούλιος μήνας. Περπατήσαμε πολύ. Από τό Μοναστήρι Ίβήρων γιά νά φτάσουμε στόν Άγιο Παΐσιο. Μᾶς κέρασε καί ἄρχισαμε τήν κουβέντα. Μέ πονοῦσε πολύ τό κεφάλι μου.

“Με πονάει πολύ τό κεφάλι μου πάτερ” καί μοῦ ἔφερε τά Ἅγια Λείψανα τοῦ Ἀγίου Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκη. Τά ἔβαλε στό κεφάλι μου καί ἄρχισε νά διαβάζει προσευχές. Ἀμέσως πέρασε ὁ πονοκέφαλος. Εἶχα καί ἓνα σοβαρό πρόβλημα, ὅτι μου εἶπε ἔγινε.

Γνώρισα τον **Άγιο Πορφύριο** το 1981 στον Ωροπό. Στο Μοναστήρι του μου εἶπε συγκλονιστικά πράγματα.

Γνώρισα τον **Π. Ιάκωβο Τσαλίκη** στον Άγιο Δαυίδ στην Εύβοια, ἦταν Ἅγιος ἄνθρωπος.

Γνώρισα τον **πάτερ Νικόδημο** στο Σοφικό Κορινθίας, Ἅγιος ἄνθρωπος.

Ὅπως ο γέροντας μου **π. Παντελεήμων ο Αγιορείτης ο Ασκητής** που τον έχω στο βιβλίο μου.

**«Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων,
μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ».**

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Νανόπουλος (Τυπογράφος)

Ἐμόνασε εἰς τὸ Κελλίον τοῦ Ἁγίου Νικολάου, στὶς
Καρυές Ἁγίου Ὁρους.

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν.

Φωτό: Καλοκαίρι 1990

Ὁ μακαριστὸς Ἀγιορείτης ἀσκητής, ὑπῆρξε ὁ πνευματικὸς μου
πατέρας ἀπὸ τὸ 1978 ἕως τὴν κοίμησή του καὶ διεκρίνετο γιὰ τὴ
διορατικότητά του.

**ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ,
ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΤΑΤΖΗ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΡΙΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ
ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ
ΓΙΑ ΤΡΙΣΗΜΙΣΗ ΧΡΟΝΙΑ.**

Τότε θά τούς ἀπαντήσῃ μέ πολλήν ἀπανθρωπίαν:
«Ὁ οὐρανός» - θά τούς λέγῃ – «δέν θέλει νά βρέξει ἡ
γῆ πάλιν δέν βλασταίνει τούς καρπούς της ἀπό ποῦ
θά σᾶς δώσω ἐγώ τρόφιμα;»

Μόλις θά ἀκούσουν τότε τά λόγια αὐτά οἱ δυστυ-
χισμένοι ἄνθρωποι, θά καταλάβουν πώς αὐτός εἶναι
ὁ πονηρός Διάβολος καί θά θρηνήσουν σπαρακτικά καί
θά κλάψουν πολύ θά κτυποῦν μέ τά χέρια τούς τό πρό-
σωπόν τους καί θά τραβοῦν τά μαλλιά τους καί θά λένε
μεταξύ τους: «Ἀλλοίμονον στήν συμφορά μᾶς
ἄλλοίμονον στήν πολυθρήνητη συμφωνία ἄλλοίμονον
στό πονηρό καί στή μεγίστη πτώσι (πού παρασυρ-
θήκαμε).

Πῶς παραπλανηθήκαμε ἀπό τόν Πλάνο; Πῶς πα-
ραδοθήκαμε σ' Αὐτόν; Πῶς μπλέξαμε στά δίχτυά του;
Πῶς συρθήκαμε ἐνῶ ἀκοῦμε τās ἀγίας Γραφᾶς, δέν κα-
ταλαβαίνουμε τό νόημά τους;»

Πραγματικά τότε, όσοι θά ἔχουν δεθῇ μέ κοσμικές ὑποθέσεις καί μέ τήν ἐπιθυμίαν τοῦ αἰῶνος αὐτοῦ, αὐτοί εὐκολα θά ὀδηγηθοῦν στό Διάβολο καί θά σφραγισθοῦν ἀπ' Αὐτόν.

Τότε, σέ κεῖνες τίς ἡμέρες, δέν θά ξαναφανῇ (στούς Ναούς) τό τίμιον Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἡ λειτουργία θά σταματήσῃ θά παύσουν οἱ ψαλμωδίες δέν θά ἀκουσθῇ ἡ ἀνάγνωσις τῶν Γραφῶν. Σκοτάδι θά ἐπικρατήσῃ στούς ἀνθρώπους καί θρῆνος.

Τότε θά σκορπᾶνε στίς πλατεῖες χρυσά καί ἀργυρᾶ νομίσματα καί κανεῖς δέν θά ἐνδιαφέρεται νά τά περιμαζέψῃ. Ὅλοι θά φροντίζουν νά διαφύγουν καί νά κρυφτοῦν, ἀλλά πουθενά δέν θά μπορέσουν νά ἀποφύγουν τίς παγίδες διότι θά φέρνουν ἐπάνω τους τό σημάδι (=χάραγμα) Του τό (666) καί ἔτσι θά δείχνουν καθαρά πώς εἶναι γνωστοί του. Ἀπ' ἔξω φόβος, ἀπό μέσα τρόμος καί νύκτα καί ἡμέρα.

Στήν πλατεία καί στά σπίτια, πείνα καί δίψα. Στίς πλατεῖες θόρυβοι, στά σπίτια θρῆνοι. Θά μαραθῇ ἡ ὁμορφιά τοῦ προσώπου, διότι τά χαρακτηριστικά τους θά γίνουν σάν τῶν νεκρῶν.

Ἀλλά καί ἡ ὁμορφιά τῶν γυναικῶν θά μαραθῇ καί θά ἐξαφανισθῇ ἡ (σαρκική) ἐπιθυμία ἀπό ὅλους τους ἀνθρώπους.

Θά θεσπίσει φοβερούς νόμους. Θά προστάξει νά παντρεύονται ὁ πατέρας τήν κόρη του, ἡ μάνα τόν γιό της, ὁ ἀδελφός τήν ἀδελφή του. Ὅποιος δέν ὑπακούει, θά θανατώνεται.

Θά ἀναγκάσει νά παντρεύονται μοναχές. Ὁ ἴδιος θά πορνεύσει μέ τή μάνα του καί τήν κόρη του. Ἡ ἀκολασία θά γίνει νόμος καί θ' ἀπλωθεῖ παντοῦ. Ἡ δυσσομία της θά φτάσει ὡς τόν οὐρανό.

Ὁ εὐσπλαγχνος ὅμως καί φιλόανθρωπος Θεός οὔτε καί τότε θά ἐγκαταλείψῃ τό γένος τῶν ἀνθρώπων χωρίς παρηγοριά γι' αὐτό θά κολοβώσῃ ἐκεῖνες τίς ἡμέρες. Καί τά τρισημίση χρόνια (της Ἐξουσίας τοῦ Ἀντιχρίστου) θά τά συντομεύσει, γιά τούς λίγους ἐκείνους εὐσεβεῖς, πού θά ἔχουν καταφύγει γιά νά κρυφτοῦν στά βουνά καί στά σπήλαια. Γρήγορα θά περάσουν αὐτές οἱ μέρες καί πολύ σύντομα θά τελειώσῃ ἡ Βασιλεία τοῦ Πλάνου καί Ἀντιχρίστου.

Ὅταν λοιπόν θά γίνουν ὅσα προείπομεν καί ἡ περίοδος τῶν ἑπτὰ ἐτῶν θά μοιρασθῇ σέ δύο καί φανῇ τότε τό βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως καί οἱ Προφῆτες τοῦ Κυρίου διανύσουν τόν δρόμον τους καί ἔλθῃ, μετά, ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου.

Ὁ Ἐνώχ, ὁ Ἡλίας καί ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, μᾶς λέγουν ὅτι θά ἔλθῃ ὁ ἀντίχριστος. (Ἅγιο Εὐαγγέλιο σέλ. 84)

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟ, ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ, ΚΡΙΝΕΙ ΖΩΝΤΑΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΥΣ.

Τότε οί ἅγιοι Ἄγγελοι θά τρέξουν παντοῦ, διά νά συγκεντρώσουν ὅλα τά ἔθνη, πού θά ξυπνήσῃ ἐκείνη ἡ φοβερή φωνή τῆς σάλπιγγος. Καί θά σταθοῦν μπροστά στό βῆμα τοῦ Χριστοῦ, αὐτοί πού ἦσαν κάποτε βασιλεῖς, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ ἱερεῖς, διά νά ἀπολογηθοῦν καί διά τό ποίμνιόν τους, ὅσοι, ἀπό ἀμέλειαν, ἔχασαν, ἔστω καί ἓνα πρόβατον ἀπό τήν ποίμνην τους.

Τότε θά ὀδηγηθοῦν (ἀπό τούς Ἀγγέλους μπροστά στό βῆμα τοῦ Χριστοῦ) πού δέν ἠρκοῦντο στό μισθό τους, ἀλλ' ἐξεμεταλλεύοντο χῆρες καί ὀρφανά καί πτωχοῦς.

Τότε θά παρασταθοῦν (στό βῆμα τοῦ Χριστοῦ) οἱ φοροεισπράκτορες, πού ἄρπαζαν ἀπό τόν πτωχόν περισσότερο ἀπ' τόν ὀρισμένον στά χωράφια, στά σπίτια, στίς Ἐκκλησίες.

Τότε θά ἀναστηθοῦν ἀνδρόγυνα, γεμάτα ντροπή, γιατί δέν φυλάξανε ἀλλά παραπλανηθήκανε ἀπ' τήν σαρκική ὁμορφιά καί ἀκολουθήσανε στή ζωή τούς τίς

ἐπιθυμίες τους.

Τότε μέ φόβον καί κατάπληξιν θά ἔλθουν Ἄγγελοι, ἑξαπτέρυγα, Χερουβίμ καί Σεραφίμ, πού θά λέγουν δυνατά «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος (εἶσαι) Κύριος Σαβαώθ» (Ἠσ. 6, 3) Καί ἀμέσως θά φανερωθῇ πάνω σέ θρόνο φοβερό καί ὑψηλό ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καί Κύριος τῶν κυριευόντων, καί Κριτὴς ἀνεπηρέαστος, καί δικαστής, πού θά ἀποδώσῃ στὸν καθένα τό δίκαιον. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, καί δίκαιοι καί ἁμαρτωλοί, θά ἀτενίσουν τό πρόσωπόν Του μέ φόβο.

Μετά θά συγκεντρώσῃ ὅλα τὰ ἔθνη, ὅπως φωνάζει τό ἅγιον Εὐαγγέλιον δυνατά. Τί λέγει λοιπόν ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μέσα ἀπὸ τό Εὐαγγέλιον; «Ὅταν θά ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέ ὅλην του τήν δόξαν καί ὅλοι οἱ ἄγγελοι μαζί Του, τότε θά καθήσῃ στό θρόνο τῆς δόξης Του καί θά μαζευθοῦν ἐμπρὸς Του ὅλα τὰ ἔθνη καί θά χωρήσῃ τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ τους, ὅπως ὁ βοσκὸς ξεχωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ κατσίκια καί θά τοποθετήσῃ τὰ πρόβατα στὰ δεξιὰ Του, ἐνῶ τὰ κατσίκια πρὸς τὰ ἄριστερά Του.

Τότε θά πῇ σέ 'κείνους πού θά στέκονται πρὸς τὰ δεξιὰ «ἐλᾶτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατέρα μου, κληρονομήστε τήν Βασιλείαν, πού εἶναι ἐτοιμασμένη γιὰ Σᾶς ἀπ' τὸν καιρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ Κόσμου»

(Μάτθ. 25, 31 – 34).

Ἐλᾶτε οἱ Προφῆτες, πού διωχθήκατε γιά τό Ὄνομά μου. Ἐλᾶτε οἱ Πατριάρχες, πού πειθαρχήσατε σέ Ἐμένα, πρὶν ἀπὸ τὴν παρουσία μου στὸν κόσμον καὶ πού ποθήσατε τὴν Βασιλείαν μου.

Ἐλᾶτε οἱ Ἀπόστολοι, πού κακοπαθήσατε μαζί μου, κατὰ τὴν ἐνανθρώπησί μου, στή διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐλᾶτε οἱ Μάρτυρες, πού μέ ὁμολογήσατε μπροστά σέ τυράννους καὶ ὑπομείνατε πολλά βασανιστήρια καὶ τιμωρίες.

Ἐλᾶτε οἱ Ἱεράρχες, πού μέ καθαρότητα τελούσατε, μέρα νύχτα, τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν καὶ καθημερινὰ θυσιάζατε τό τίμιον Σῶμα καὶ Αἷμα μου.

Ἐλᾶτε οἱ εὐλογημένοι ἀπ' τὸν Πατέρα μου, κληρονομήσατε τὴν Βασιλείαν, πού ἔχει ἐτοιμασθῇ γιά Σᾶς, γιατί δέν δώσατε σημασίαν στὸν πλοῦτον. Ἐλᾶτε ὅσοι ἐλέησατε τὸν φτωχόν, ὅσοι βοηθήσατε τὰ ὀρφανὰ, ὅσοι συντρέξατε τίς χῆρες, ὅσοι ποτίσατε τοὺς διψασμένους, ὅσοι θρέψατε τοὺς πεινασμένους, ὅσοι φιλοξενήσατε ξένους, ὅσοι ντύσατε γυμνοὺς καὶ ἐπισκεφθήκατε ἀρρώστους.

Ἐλᾶτε ὅλοι Σεῖς νὰ κληρονομήσατε τὴν Βασιλείαν, πού ἔχει ἐτοιμασθῇ γιά Σᾶς ἀπὸ τότε πού ἐδημιουργήθη ὁ Κόσμος.

Νά, ἡ Βασιλεία μου ἔχει τακτοποιηθῇ νά, ὁ Παράδεισος ἔχει ἀνοιχθῇ, νά ἡ ἀθανασία μου ἔχει στολισθῇ. Ἐλᾶτε ὅλοι, κληρονομήσατε τὴν Βασιλείαν, πού ἔχει

έτοιμασθῇ γιά Σᾶς ἀπό τότε, πού δημιουργήθηκε ὁ Κόσμος. «Κύριε, πότε Σέ εἶδαμε νά πεινᾶς καί Σέ ἐθρέψαμεν; Πότε Σέ εἶδαμεν νά διψᾶς καί Σέ ἐποτίσαμε; Πότε Σέ εἶδαμε γυμνό καί Σέ ντύσαμε; Πότε Σέ εἶδαμε ξένον καί Σέ φιλοξενήσαμε; Πότε Σέ εἶδαμε ἄρρωστο ἢ φυλακισμένο καί ἤλθαμε σέ Σένα; (Μάτθ. 25, 35).

Τότε θά τοὺς ἀποκριθῇ πάλιν ὁ Βασιλεὺς τῶν Βασιλευόντων λέγοντάς τους: «ἔφ’ ὅσον κάνατε αὐτά σέ κάποιον ἀπό τοὺς ἐλαχίστους ἀδελφούς μου, σέ ἐμένα τό κάνατε» (Μάτθ. 25, 36), ἐφ’ ὅσον λοιπόν αὐτοῦς, πού Σᾶς ἀνέφερα, φιλοξενήσατε, θρέψατε, ποτίσατε τοὺς πτωχοῦς, σέ Μένα τό κάνατε.

«Ἐλᾶτε στήν έτοιμασμένη γιά Σᾶς Βασιλείαν ἀπό τότε, πού δημιουργήθηκε ὁ Κόσμος» (Μάτθ. 25, 35) καί ἀπολαύσετε τήν αἰώνια ἀπό τόν Ἐπουράνιον Πατέρα μου καί τό Πανάγιον καί Ζωοποιόν Πνεῦμα.

Ποιό, ἄραγε, στόμα, θά μπορούσε νά διηγηθῇ ἐκεῖνα τά ἀγαθά, «πού δέν τά εἶδε ἀνθρώπινο μάτι, οὔτε τά ἄκουσε καί δέν δοκίμασε ἀνθρώπινη καρδιά, ὅσα ἐτοίμασεν ὁ Θεός γιά κείνους ποῦ τόν ἀγαποῦν;» (1 Κόρ. 2,9).

Μάθετε τώρα καί τήν φωνή, πού θά ἀπευθύνῃ ὁ δίκαιος Κριτής σ’ αὐτούς, πού θά σταθοῦν ἀριστερά ὁ Θεός μέ θυμό καί ὀργή, θά τοὺς εἰπῇ «Φύγετε ἀπό ἐμπρός μου, Σεῖς οἱ καταραμένοι, στό αἰώνιον πῦρ, πού ἔχει έτοιμασθῇ γιά τόν Διάβολον καί τοὺς ὑπηρέτας τοῦ» (Μάτθ. 25, 41).

«ΔΙΟΤΙ ἔπείνασα καὶ δέν μοῦ δώσατε νά φάγω.
Ἐδίψασα καὶ δέν μέ ποτίσατε. Ἦμουν ξένος καὶ δέν μέ φιλοξενήσατε, ἤμουν γυμνός καὶ δέν μέ ντύσατε.
Ἀσθένησα καὶ δέν μέ ἐπισκεφθήκατε. Ἦμουν στή φυ-
λακή καὶ δέν ἦλθατε κοντά μου» (Μάτθ. 25, 44).

Δέν ἐφαρμόσατε τήν ἐλεημοσύνην καὶ δέν ἀποβάλατε
ἀπό τήν ψυχὴν Σᾶς τήν μισαδελφίαν. «ΔΙΟΤΙ δέν θά σωθῇ
ὁ καθένας πού μου λέγει Κύριε, Κύριε, ἀλλὰ μονάχα
ἐκεῖνος, πού ἐκτελεῖ τό θέλημά μου» (Μάτθ. 7, 21). «Καί
θά μεταβοῦν αὐτοὶ στήν αἰώνιον κόλασι, ἐνῶ οἱ δίκαιοι
θά ἀπολαύσουν τήν αἰώνιον ζωὴν» (Μάτθ. 25, 46).

Ἀκούσατε, τήν ἀπάντησι τοῦ Κυρίου, γνωρίσατε τήν
ἀπόφασιν τοῦ Κριτοῦ, μάθατε ποιοῦ φοβερό Δικαστή-
ριο μᾶς περιμένει καὶ ποιά ἡμέρα καὶ ὥρα φοβερή. Γί-
αυτὴ τήν φοβερὴ ὥρα καὶ ἡμέρα ἅς φροντίζωμεν καθη-
μερινά νά παρουσιασθοῦμε σέ ἐκείνην τήν δίκη, ταπει-
νοὶ καὶ φοβισμένοι, ἅς ἐπιδιώξουμε, μέ καλά ἔργα καὶ
μέ ἐξομολόγησι, νά εἰπῇ καὶ σέ μᾶς ὁ εὐσπλαγχνικός καὶ
φιλόανθρωπος Θεός «Ἡ Πίστις Σου, σέ ἔχει σώσει,
(Μάτθ. 25, 23).

Απόκρισις

Εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαβίδ, ὅπου εἶναι ἡ Ἱερουσαλήμ, ἐνθα
καὶ εσταυρώθη, καθὼς ψάλλει ἡ Ἐκκλησία. «Ἐπὶ οἶκον Δα-
βίδ φόβος μέγας», ἐκεῖ γάρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθή-
σονται ἅπανσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλώσσαι.

Η ΦΟΒΕΡΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

**ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΣ
ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ
ΠΡΟΦΗΤΕΥΟΥΝ
ΓΙΑ ΤΟΝ Γ΄ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ**

Ίδού ὁ Κύριος Κενώνει τήν Γῆν καί Ἐρημώνει αὐτήν καί Ἀνατρέπει Αὐτήν καί διασκορπίζει τοὺς κατοίκους αὐτῆς... οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ Ἠρημώθησαν, διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς ΚΑΤΕΚΑΥΘΗΣΑΝ καί ὀλίγοι Ἄνθρωποι ἔμειναν... (Ἡσαΐας ΚΔ΄ 1-13). / Ὁλολυζε, πύλη βόα, Πόλις Ἐχάθης, Παλαιστίνη Πάσα, διότι, ἔρχεται καπνός ἀπό βορρᾶ καί οὐδέ εἰς θέλει λείψει ἀπό τῆς Ἑκστρατεύσεως αὐτοῦ... (Ἡσαΐας Ἰδ΄ -31). Καί ὁ Πρῶτος Ἄγγελος ἐσάλπισε καί ἔγινε χάλαζα καί πῦρ μεμιγμένα μέ αἶμα, καί ἐρρίφθησαν εἰς τήν Γῆν καί τό Τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καί Πᾶς χλωρός χόρτος κατεκάη...

Οὐαί, οὐαία, οὐαί εἰς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς Γῆς... (Ἀποκ. ῆ΄ 7-13) / Νά βασανισθῶσι Πέντε Μῆνας... Ἐκ τοῦ Πυρός καί ἐκ τοῦ Καπνοῦ καί ἐκ τοῦ Θείου... (Ἀποκ. Θ΄ 5-18). / Καί ἐπατήθη ὁ ληνός ἔξω της Πόλεως, καί ἐξῆλθεν Αἶμα καί ἐκ τοῦ ληνοῦ ἕως τῶν χαλινῶν τῶν Ἱππων... (Ἀποκ. Ἰδ΄ 20). / Καί ὁ ἕκτος Ἄγγελος ἐξέχεε

τήν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τόν ποταμόν τόν μέγαν τόν
Εὐφράτην καὶ ἐξηράνθη τό ὕδωρ αὐτοῦ... (Ἀποκ. ἴς' 12).
/ Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων Ἰδοὺ Κακὸν θέλει
ἐξέλθει ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος καὶ Ἄνεμοστρόβιλος Μέ-
γας θέλει ἐγέρθῃ ἐκ τῶν Ἄκρων τῆς Γῆς...

Θέλουσι κοίτεσθαι Τεθανατωμένοι παρὰ Κυρίου Ἀπ' ἄκρου τῆς Γῆς ἕως Ἄκρου τῆς Γῆς, δέν θέλουσι
θρηνηλογηθῇ οὐδέ Συναχθῇ οὐδέ Ταφῇ, θέλουσιν
εἶσθαι διὰ κοπριάαν ἐπὶ τῆς Ἐπιφανείας τῆς Γῆς... (ΙΕ-
ΡΕΜΙΑΣ ΚΕ' 31-34). / Οὐαί, εἰς Πάντα τά ἔθνη, εἰς τήν
Κοιλιάδα τοῦ Ἰωσαφάτ... (ΙΩΗΛ. Γ' 9-15). ΕΡΧΕΤΑΙ καὶ
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙ ΠΑΝΤΑ... (Μάτθ. ΙΖ' 10-13).

Εἰς Φῶς ἔθνῶν... Ἔως Ἐσχάτου τῆς Γῆς... (Ἡσαΐας μθ' 5-7). Τότε, ὁ Λύκος καὶ τό Ἀρνίον θέλουσι βόσκεισθαι
οἰμού.. (Ἡσαΐας ΞΕ' 25).

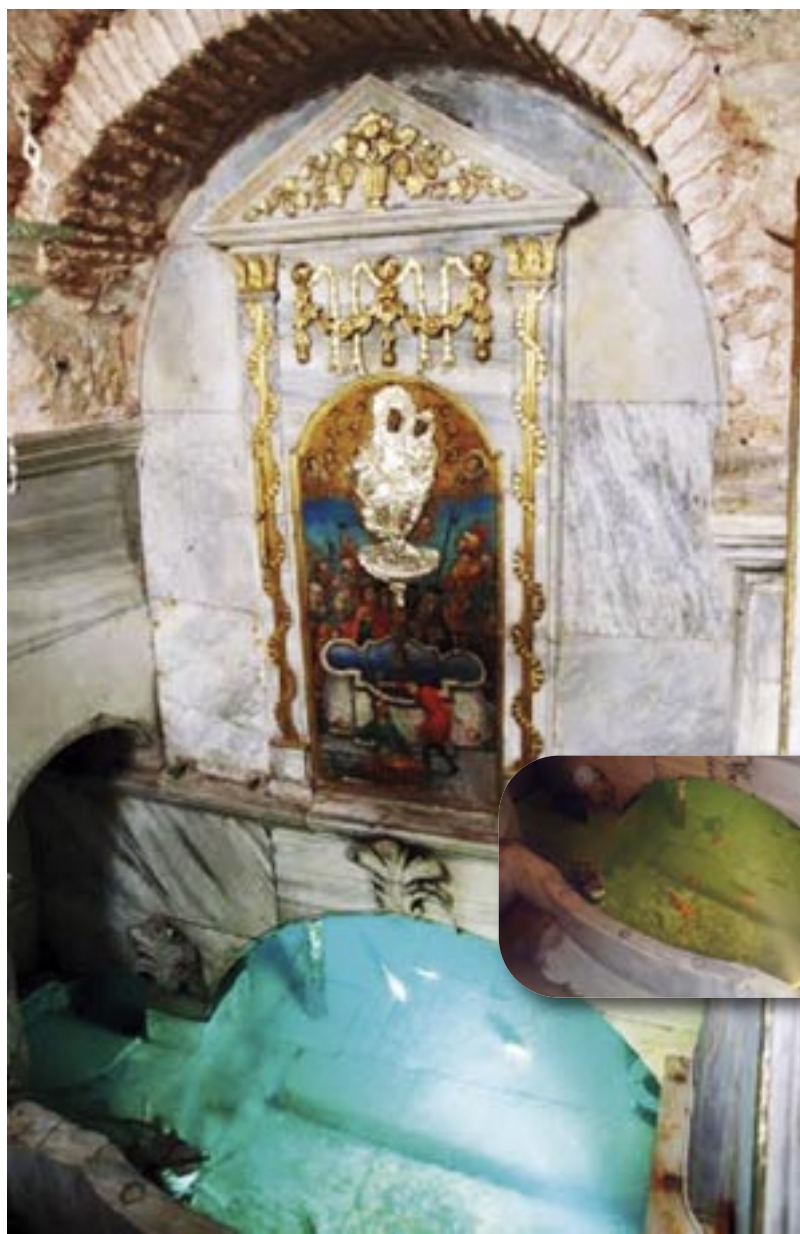
Τά μισοτηγανισμένα ψάρια τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τοῦ Μπαλουκλί

Μιλώντας μέ δύο παιδιά πού ἐπισκέφτηκαν τήν Πόλη καί προσκύνησαν τήν Ζωοδόχο Πηγή στό Μπαλουκλί, ἄκουσα μέ συγκίνηση νά μοῦ διηγοῦνται τόν θρύλο, ἀληθινή ἱστορία (καί γιατί ἄραγε νά μήν εἶναι;) καί νά περιγράφουν τά μισοτηγανισμένα ψαράκια πού κολυμποῦσαν ἀκόμα μέσα στό Ἀγίσμα!!!

Ὅταν ἔπαιρναν οἱ Τοῦρκοι τήν Πόλη, ἕνας καλόγερος τηγάνιζε ἐφτά ψάρια στό τηγάνι. Τά εἶχε τηγανίσει ἀπό τή μία μεριά κι ὅταν ἦταν νά τά γυρίσει ἀπό τήν ἄλλη, ἔρχεται ἕνας καί τοῦ λέει πῶς πῆραν οἱ Τοῦρκοι τήν Πόλη.

Λέει ὁ καλόγερος, «ἂν τά τηγανισμένα ψάρια ζωντανέψουν, τότε θά τό πιστέψω αὐτό».

Δέν ἀπόσωσε τό λόγο του καί τά ψάρια πήδησαν ἀπό τό τηγάνι ζωντανά κι ἔπεσαν στό νερό ἐκεῖ κοντά. Κι εἶναι ὡς τά σήμερα, τά ζωντανεμένα ἐκεῖνα ψάρια στό Μπαλουκλί καί φαίνονται μισοτηγανισμένα, ὡς νά ἔρθει ἡ ὥρα νά πάρουμε τήν Πόλη. Τότε, λένε, θά ἔρθει ἕνας ἄλλος καλόγερος νά τ' ἀποτηγανίσει.

ὦ! ποία ὥρα τότε, καί ἡμέρα φοβερά,
ὅταν καθίσῃ ὁ Κριτής ἐπὶ θρόνου
φοβεροῦ! Βίβλοι ἀνοίγονται, καί πράξεις
ἐλέγχονται, καί τὰ κρυπτά τοῦ σκοτους
δημοσιεύονται. Ἄγγελοι περιτρέχουσιν,
ἐπισυνάγοντες πάντα τὰ ἔθνη. Δεῦτε
ἀκούσατε βασιλεῖς καί ἄρχοντες, δοῦλοι
καί ἐλεύθεροι, ἁμαρτωλοὶ καί δίκαιοι,
πλούσιοι καί πένητες, ὅτι ἔρχεται Κριτής,
ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην·
καί τίς ὑποστήσεται ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ, ὅταν Ἄγγελοι παρίστανται,
ἐλέγχοντες τὰς πράξεις, τὰς διανοίας, τὰς
ἐνθυμήσεις, τὰ ἐν νυκτί καί ἐν ἡμέρᾳ; ὦ!
ποία ὥρα τότε! Ἀλλά πρό τοῦ φθάσε τὸ
τέλος, σπούδασον κράζουσα ψυχή. Ὁ
Θεός, ἐπίστρεψον, σῶσον μέ, ὡς μόνος
εὐσπλαγχνος.

(Τροπάριον πλ. Β')

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
 καὶ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
 ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΑΓΙΟΝ
 ΙΩΑΝΝΗΝ ΒΑΤΑΤΖΗΝ ΤΟΝ ΕΛΕΗΜΟΝΑ

Ἅγιος
Νικόδημος

Τόν κατὰ πλάτος βίον αὐτοῦ μετέφρα-
σεν ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης εἰς
τὸ ἀπλοῦν, ἐξ οὗ καὶ συνόψισε τὸ
ἐνταύθα καταχωρούμενον Συναξάριον,
ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον ἁσματικὴν
ἀκολουθίαν ἐξ ὑπαρχῆς ἐφιλοπόνησεν ὁ
αὐτός ἱερός Νικόδημος εἰς τὴν βασιλι-
κὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Δεῦτε φιλεόρτων τὰ πλήθη, τόν εὐσεβέστατον βασιλέα
ἡμῶν Ἰωάννην, χρεωστικῶς εὐφημήσωμεν· τῶν Ὁρθόδοξων
δογμάτων τόν συνίστορα, τῆς εὐσεβείας τόν φύλακα, τὴν
στάθμην τῆς δικαιοσύνης, τὴν πηγὴν τῆς φιλανθρωπίας, τῆς
ἐλεημοσύνης τό πέλαγος, ἐξ ἧς καὶ τὴν ἐπωνυμίαν δικαίως
ἐκληρώσατο, ἐλεήμων ἐξαίρετως ἐπικαλούμενος· τῆς πρὸς
Θεόν ἐλπίδος τόν ἔμψυχον ὑπογραμμόν, καὶ τῆς κατὰ ψυ-
χὴν καὶ σῶμα ἀνδρείας, τὴν ἀρῥαγῇ καὶ ἀκίνητον στήλην, καὶ
πρὸς αὐτόν ἐκβοήσωμεν· πάρεσο μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καὶ
πάσης κακώσεως, ταῖς πρεσβείαις σου ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι,
τούς ἐκ πόθου εὐφημοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τῷ τάφῳ τοῦ βασιλέως Ἰωάννου
προσέλθωμεν, καὶ ἴδωμεν νοητῶς θαῦμα, φρικτόν καὶ πα-
ράδοξον, τούς ὄρους ὑπερβαῖνον τῆς φύσεως· τοῦ τάφου
γάρ ἀνοιγέντος, ἄρρητος εὐωδία, σὺν ἡμῖν καὶ χάριτι,
ἐξεπέμπετο, καὶ ὁ νεκρός τοῦ βασιλέως ὥραθη, οὐκ εἰς ὅστέα
λελυμένος, οὐ μέλας τὴν χροάν, οὐ νεκρικόν φέρων σύμβο-

λον· ἀλλὰ σύσσωμος ὅλος καί φαιδρός, ὡς ἐπὶ θρόνου βασιλικοῦ καθεζόμενος. Ὡ δόξης οὐρανίου! ἥς περ ἡξίωται ὁ εὐσεβέστατος ἄναξ· καί νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς ἥλιος λαμπρός, ὡς φαιδρός ἑωσφόρος, ἡ μνήμη σου, σοφέ, βασιλεῦ Ἰωάννη, ἡμῖν πᾶσιν ἔλαμψε, καί εἰς αἵνεσιν ἤγειρε, τοῦ δοξάσαντος, Χριστοῦ ἐν γῇ καί ἐν πόλῳ, καί σέ δείξαντος, πηγὴν θαυμάτων πλουσίαν, τοῖς πόθῳ τιμῶσί σε.

Ὡς παράδεισος φαιδρός, δένδροις παντοίοις τεθληῶς, σοῦ ὁ βίος ὁ λαμπρός, πᾶσιν ἐδείχθη, βασιλεῦ, πεπυκασμένος (διακοσμημένος) ἐνθέοις ἔργοις καί λόγοις· διό καί ἐπευφραίνει ταῖς χάρισι, μυρίζει νοητῶς τούς τελούντάς σου, τήν σεβασμίαν μνήμην, Ἰωάννη, καί σοί βοῶντας ἐκ πίστεως· μετάδος, μάκαρ, τῶν ἀρετῶν σου καί ἡμῖν τοῖς ἱκέταις σου.

Ἡ πληθὺς τῶν θαυμάτων, ἄναξ, τῶν σῶν, πάντα νοῦν καταπλήττει καί ἀκοήν, πῶς ἀναστρεφόμενος, τοῖς ἐν κόσμῳ, αἰόδιμε, μεγίστην χάριν ἔσχες, θεόθεν, πανεύφημε· θεραπεύειν νόσους, ἰᾶσθαι παθήματα, πνεύματα τῆς πλάνης, ἀπελαύνων ἐκ πάντων, τῶν πίστει καί πόθῳ σου, προστρεχόντων τῇ λάρνακι, Ἰωάννη μακάριε· πρέσβευε Χριστῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τήν ἀγίαν μνήμην σου.

Σήμερον Ἰωάννης ὁ θεοστεφῆς βασιλεὺς καὶ ἐλεήμων, τὰ ἐπὶ γῆς καταλιπὼν, πρὸς οὐρανὸν τὴν πορείαν πεποιήται, ἀντὶ τῆς ἐγκοσμίου βασιλείας, τὴν ὑπερκόσμιον κληρωσάμενος, καὶ συνευφραίνεται μετὰ Κωνσταντίνου, τοῦ πρώτου τῶν Χριστιανῶν βασιλέως, ὡς τοῖς ἐκείνου ἰχνεσιν κατὰ πάντα ἀκολουθήσας· καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως Χριστοῦ, ἀμέσως παρεστηκώς, καὶ θέσει Θεὸς χρηματίζων, πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων αὐτοῦ τὴν πανήγυριν.

Ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, βασιλεῦ, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν, ὕδωρ ἀλεξίμορον, (ἀποδιώκων τὸν θάνατον) ἀμβροσία φερέσβιος, ἄρωμάτων κῆπος, μυρίπνους παράδεισος, κολυμβήθρα θεία, τὰ θαύματα βλύζουσα, Σιλῶμ ἡ κρήνη, νάρδος, κρόκος καὶ μύρον, φρέαρ ζῶντος ὕδατος, ἐκ Λιβάνου προρρέοντος. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· χάρισαι ἡμῖν, σεβαστέ Ἰωάννη, τούτων τὰς ποιότητας, τοῖς μετὰ πόθου τιμῶσι, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Τὸν βασιλέα ἅπαντες, Βατάτζην εὐφημήσωμεν, τῆς Οἰκουμένης τὸ εὖχος καὶ Ὁρθοδόξων τὸ κλέος, τῶν δυσσεβῶν τὸ ἥττημα, καὶ ἰατρὸν ἀδάπανον, παντοίων ἀρρωστημάτων, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, χορεύσωμεν τῷ πνεύματι, καὶ κροτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τοῦ πολιούχου ἡμῶν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν,

καί τῶν ἱαμάτων δεξάμενοι τήν χάριν, τόν ταῦτα τοῖς
χρήζουσι ἀεί δασιλῶς ὑπερεκχέοντα, βασιλέα Ἰωάννην
εὐφημέϊωσαν. Οἱ πένητες τόν πλουτιστήν, οἱ δαιμονῶντες
τόν ῥύστην, οἱ ἐν συμφοραῖς τόν σωτήρα, οἱ νοσοῦντες τόν
ἱατρόν, οἱ ποιμένες τόν πολυαρνίαν, οἱ πλημμελοῦντες τόν
θερμόν πρέσβυν, οἱ ὁδοποιπόροι τόν συνοδίτην. Οἱ πάντες
τόν πᾶσι πάντα γενόμενον ἅγιον βασιλέα, ἐγκωμιάζοντες
ἀνακράζομεν· Βατάτζη θεοδόξαστε, μεσίτευσον καί ὑπέρ
ἡμῶν πρός τόν Θεόν καί Δεσπότην, καί ῥῦσαι κολάσεως, ταῖς
ἱκεσίαις σου.

Χαίροις τῶν βασιλέων ἡμῶν, ἄστρον λαμπρότατον, Βα-
τάτζη θεόστεπτε· τό κλέος τῶν Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρφανῶν
ὁ πατήρ, τῶν χηρῶν προστάτης καί ὑπέρμαχος, τό τεῖχος
τό ἄρρηκτον, Μαγνησίας τῆς πόλεως· τῶν ἀσθενούντων
ἱατρός ὁ ἀδάπανος· τό πανέντιμον ταμεῖον τῆς χάριτος·
κρήνη ἡ ἐννεάκρουνος, ἐλέους ἡ βλύζουσα, πᾶσιν ἀφθόνως
τά ῥεῖθρα, τοῖς πεινομένοις καί χρήζουσι, Χριστόν
ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τό μέγα ἔλεος.

Τῶν φιλεόρτων τά πλήθη δεῦτε συνδράμετε, καί στέψα-
τε ἐν ὕμνοις, τόν ὑμῶν βασιλέα, ῥύστην καί προστάτην ἐν
πειρασμοῖς, Ἰωάννην τόν ἔνδοξον, καί τήν εἰκόνα τήν τού-
του πανευλαβῶς, ἅμα πάντες προσκυνήσατε.

Τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων νῦν παριστάμενος, ὁ βασιλεύς Βα-
τάτζης, βασιλείας ἐκείνου, καί δόξης αἰωνίου κατατρυφᾷ,
κατά χάριν θεοῦμενος, καί ἐκτενῶς ἱκετετεύει ὑπέρ ἡμῶν, τῶν

ἐκ πόθου εὐφημούντων αὐτόν. Ἡ Μαγνησία ἀγάλλου, σύν τοῖς οἰκίτιορσι, τοῖς σοῖς λαμπρῶς τελοῦσα, τήν σεπτήν καί φωσφόρον, μνήμην βασιλέως, καί οἰκιστοῦ, καί λαμπροῦ πολιούχου σου, καί ὑπέρ σου πρέσβυν τοῦτον πρὸς τόν Χριστόν, πρόβαλλε ἐν περιστάσεσιν.

Χαίροις ὁ σεβαστός βασιλεύς, καί ἐλεήμων, Ἰωάννη μακάριε, ὁ πᾶσαν τήν βασιλείαν, τήν τῶν Ῥωμαίων σοφῶς, διοικήσας, ἄναξ θεοδόξαστε· παθῶν γάρ τοῦ σώματος, βασιλεύσας, ἀοίδιμε, βασιλεύς ὦφθης, ἀληθής καί φερώνυμος, παρ' οὗ ἅπαντες βασιλεῖς βασιλεύουσιν, ἄνωθεν διοικούμενος· διό καί πρὸς ἄληκτον, νῦν μεταστᾶς βασιλείαν, τῷ βασιλεῖ νῦν παρίστασαι, Θεῷ εἰς αἰῶνας, ὑπέρ πάντων ἱκετεύων, τῶν εὐφημούντων σέ.

Ἀπολυτίκιον.

"Τόν λαμπρόν Βασιλέα καί τῶν πιστῶν μέγα καύχημα καί τῶν νυμφαίων τό κλέος, Ἰωάννην τιμήσωμεν, ἐν ὕμνοις καί ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τήν μνήμην ἐπιτελοῦντες αὐτοῦ, συμφώνως ἀνακράζοντες. Δόξα τῷ σέ Δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα".

Ἡ πρώτη Ἄλωση τῆς Βασιλεύουσας στίς 12 Ἀπριλίου 1204 ἀποτέλεσε τό προανάκρουσμα τοῦ ὀριστικοῦ τέλους. Τό γεγονός ἀπεικόνισε ὁ Delacroix στόν πίνακά του «Ἡ εἵσοδος τῶν σταυροφόρων στήν Κωνσταντινούπολη».

Ο ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ μία δεύτερη **Ρωμαϊκή** Αυτοκρατορία αντάξια της πρώτης, όταν κατέκτησε εδάφη που

ἐκτείνονταν ἀπὸ τὴν **Ἰσπανία** μέχρι τὴν **Περσία**. Πολύτιμος στὴν ἐπέκταση τῶν ἐδαφῶν ἦταν ὁ στρατηγὸς Βελισσάριος.

Η ΠΟΛΙΣ ΕΑΛΩ 29 ΜΑΗ 1453

Ποιός είναι αυτός ο βασιλιάς
που περιμένουν όλοι
μην είναι ο Αυτοκράτορας
να αναστηθεί η πόλη.

Στις έξι τα χαράματα
μας πήρανε την Πόλη
εμπήκαν οι γενίτσαροι
τότες θρηνούσαν όλοι.

Ξύπνησε αυτοκράτορα
και μην κοιμάσαι άλλο
ήρθε ο καιρός να σηκωθείς
να σβήσεις το ΕΑΛΟ.

Φωνή βγάζει ο αρχάγγελος
η Πόλη θα τουρκέψει
μας πήραν την Αγιά Σοφιά
κανείς δε θα πιστέψει.

Τι κάθεσαι και καρτερείς
ο κόσμος περιμένει
ΞΥΠΝΗΣΕ Αυτοκράτορα
ΝΑ ΛΑΜΨΕΙ Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ.

Δεν πίστευαν στα μάτια τους
πως θα χαθεί η Πόλη
όταν τους βρήκε το κακό
κλαίγαν θρηνούσαν όλοι.

Αγιά Σοφιά καμάρι μου
του κόσμου η σοφία
μας κλέψανε τον πλούτο μας
τον πήραν στα Μουσεία.

Πεντάμορφη Βυζαντινή
μην κλαις και μη στενάζεις
ήταν γραφτό απ' τον Θεό
και δάκρυα μη στάξεις.

Βυζάντιο μου ξακουστό
πάντα θα σου το λέω
σφαγές και θρύλους πέρασες
με κάνεις κι όλο κλαίω.

Σώπασε κυρά Δέσποινα
και μη πολύ δακρύζεις
πάλι με χρόνια με καιρούς
πάλι δικά μας θα' ναι.

Την Τρίτη βράδυ χάθηκαν
στον ουρανό τ' αστέρια
μας πήραν το Βυζάντιο
και πήγε σ' άλλα χέρια.

8 χιλιάδες Έλληνες
300 χιλιάδες Τούρκοι

Γεώργιος Δ. Βαλαβάνης
Λάρισα

ΟΙ BYZANTΙΝΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ

Μέγας Κωνσταντίνος	324-337	Κωνσταντίνος Ζ'	912-959
Κωνσταντίνος	337-361	Ρωμανός Β'	959-963
Ιουλιανός	361-363	Νικηφόρος Β' Φωκάς	963-969
Ιοβιανός	363-364	Ιωάννης Τσιμισκής	969-976
Ουάλης	364-378	Βασίλειος Β'	976-1025
Μέγας Θεοδόσιος	379-395	Κωνσταντίνος Η'	1025-1028
Αρκάδιος	395-408	Ζωή και Ρωμανός Γ'	1028-1034
Θεοδόσιος Β'	408-450	Μιχαήλ Δ'	1034-1041
Μαρκιανός	450-457	Μιχαήλ Ε'	1041-1042
Λέων Α'	457-474	Κωνσταντίνος Θ'	1042-1050
Ζήνων	474-491	Κωνσταντίνος Θ' (μόνος)	1050-1055
Αναστάσιος Α'	491-518	Θεοδώρα	1055-1056
Ιουστίνος Α'	518-527	Μιχαήλ Στ'	1056-1057
Ιουστινιανός	527-565	Ισαάκιος Α' Κομνηνός	1057-1059
Ιουστίνος Β'	565-578	Κωνσταντίνος Ι'	1059-1067
Τιβέριος Α'	578-582	Ευδοκία	1067
Μαυρίκιος	582-602	Ρωμανός Δ' Διογένης	1067-1071
Φωκάς	602-610	Μιχαήλ Ζ'	1071-1078
Ηράκλειος	610-641	Νικηφόρος Γ'	1078-1081
Κωνσταντίνος Γ'	641	Αλέξιος Γ' Κομνηνός	1081-1118
Κώνστας Β'	641-668	Ιωάννης Β'	1118-1143
Κωνσταντίνος Δ'	668-685	Μανουήλ Α'	1143-1180
Ιουστινιανός Β'	685-695	Αλέξιος Β'	1180-1183
Λεόντιος	695-698	Ανδρόνικος Α'	1183-1185
Τιβέριος Β'	698-705	Ισαάκιος Β' Άγγελος	1185-1195
Ιουστινιανός Β'	705-711	Αλέξιος Γ'	1195-1203
Βαρδάνης - Φιλιππικός	711-713	Ισαάκιος Β' και Αλέξιος Δ'	1203-1204
Αναστάσιος Β'	713-716	Αλέξιος Ε' Δούκας	1204
Θεοδόσιος Γ'	716-717	Θεόδωρος Α' Λάσκαρις	1204-1222
Λέων Γ' Ίσαυρος	717-741	Ιωάννης Γ' Βατάτζης	1222-1254
Κωνσταντίνος Ε'	741-775	Θεόδωρος Β'	1254-1258
Λέων Δ'	775-780	Ιωάννης Δ'	1258-1259
Κωνσταντίνος Στ'	780-797	Μιχαήλ Η' Παλαιολόγος	1259-1282
Ειρήνη Αθηναία	797-802	Ανδρόνικος Β'	1282-1328
Νικηφόρος Α'	802-811	Ανδρόνικος Γ'	1328-1341
Σταυράκιος	811	Ιωάννης Ε' και Ιωάννης Στ'	1341-1376
Μιχαήλ Α'	811-813	Ανδρόνικος Δ'	1376-1379
Λέων Ε' Αρμένιος	813-820	Ιωάννης Ε'	1379-1390
Μιχαήλ Β'	820-829	Ιωάννης Ζ'	1390
Θεόφιλος	829-842	Ιωάννης Ε'	1390-1391
Μιχαήλ Γ'	842-867	Μανουήλ Β'	1391-1425
Βασίλειος Α' Μακεδών	867-886	Ιωάννης Η'	1425-1448
Λέων Στ' Σοφός	886-912	Κων/νος ΙΑ' Παλαιολόγος	1448-1453

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος 27ης χιλιάδας	σελ. 9
Πρόλογος	σελ. 12
Ίστοσελίδα (internet)	σελ. 16
Ίωάννης Βατάτζης	σελ. 20
Προφητεία Ἀγίου Μεθοδίου	σελ. 24
Προφητεία Ἀγίων Πατέρων τῆς ἐκκλησίας μας.	σελ. 62
Προφητεία Ἀγίου Λέοντος τοῦ Σοφοῦ	σελ. 63
Χρησμοί ἤτοι Προφητεῖαι ἀνδρός	σελ. 71
Προφητεία Ἀγίου Ἀωνύμου 1053 μ.Χ.	σελ. 85
Προφητεία Ἀγίου Ἀνδρέα	σελ. 87
Προφητεία Ἀγίου Ταρασίου	σελ. 89
Χρησμοί ἐπάνω τοῦ τάφου τοῦ Μ. Κωνσταντίνου	σελ. 93
Χειρόγραφο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοσταμονίτου	σελ. 95
Θεόδωρος Λάσκαρις Β΄	σελ. 98
Ίωάννης Λάσκαρις	σελ. 100
Προφητεία Ἀγίου Ἀγαθαγγέλου	σελ. 102
Πατριάρχης Γεννάδιος	σελ. 103
Προφητεία Ἰεζεκιήλ	σελ. 105
Προφητεία Ἀγίου Μεθοδίου	σελ. 105
Προφητεία Ἀγίου Κοσμᾶ	σελ. 106
Πατήρ Ἐφραίμ	σελ. 108
Παρισινός Κῶδιξ	σελ. 110
Κῶδιξ μονῆς φ 25α	σελ. 111
Ἅγιος Ἀναστάσιος	σελ. 112
Ὁ καθηγητής Κωνσταντῖνος Ἄμαντος	σελ. 113
Οἱ ἐν Νικαίᾳ Ἀυτοκράτορες	σελ. 116
Προφητεία τοῦ Ὁσίου Νείλου	σελ. 117
Δέν ἐάλω ἡ πόλις, τῆς Ἑλένης Κυπραίου	σελ. 119

Λέων ὁ σοφός ὁ φιλεύσπλαχνος βασιλέας	
καί ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου	σελ. 125
Ἡ Ρωσία θά εἶναι κυρίαρχος τοῦ 3ου Παγκ. Πολέμου	σελ. 126
Βιογραφικό τοῦ Ἰωάννη Βατάτζη	σελ. 127
Θεόδωρος Λάσκαρις (1204 - 1222)	σελ. 134
Θάνατος τοῦ Θεοδώρου Α΄ Λασκάρως	σελ. 136
Ὅράματα καί Θαύματα	σελ. 138
Οἱ προφῆτες πού προφήτεψαν γιά τόν Ἅγιο Ἰ. Βατάτζη	σελ. 140
Κωνσταντινούπολη	σελ. 141
Πρὶν πέσει ἡ πόλη	σελ. 142
Κων. Παλαιολόγος, ὁ τελευταῖος Αὐτοκράτορας	
τοῦ Βυζαντίου, τελευταῖες ὥρες πρὶν πέσει ἡ Πόλη.	σελ. 143
Μωάμεθ Β΄ ὁ πορθητής.....	σελ. 147
Προφητεία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.....	σελ. 151
Βιογραφικά σημειώματα Ἀγίων	σελ. 152
Ἡ πολιορκία καί ἡ ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης	σελ. 159
Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ διά Χριστόν σαλός	σελ. 161
Ἐπιστολή τοῦ Καθ., Δρ. Νικόλαου Χ. Χαρακάκου	σελ. 165
Κριτική τῆς Δημοσιογρ., Συγγραφέα Κας. Ε. Κυπραίου	σελ. 170
Εἶχα τὴν τύχη νὰ γνωρίσω αγίους ανθρώπους	σελ. 173
Μετά τόν Ἅγιο αὐτοκράτορα, Ι. Βατάτζη & τόν	
Γ΄ Π. Πόλεμο, ἔρχεται ὁ ἀντίχριστος γιά 3,5 χρόνια	σελ. 175
Μετά τόν ἀντίχριστο, ἔρχεται ἡ συντέλεια	σελ. 178
Οἱ προφῆτες τῆς παλαιᾶς διαθήκης προφητεύουν	
γιά τόν Γ΄ παγκόσμιον πόλεμον	σελ. 184
Τα μισοτηγανισμένα ψάρια	σελ. 186
Παρακλητικός Κανὼν	σελ. 189
Ἡ Πόλις Εἰλὼ 29 Μάη 1453	σελ. 198
Οἱ Βυζαντινοὶ αὐτοκράτορες	σελ. 199

*Εὐχαριστῶ θερμὰ τὴν κἀ **Εὐανθία Ρεμπούτσινα**,
ποῦ μου ἐπέτρεψε νά χρησιμοποιήσω τὴ μουσικὴ της,
στὴν Ἱστοσελίδα μας στὸ Internet.*

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΤΑΤΖΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

Ο Α
ΙΩ

ΒΑΤΑΤΖΗΣ
ἐκ
Διδυμοτείχης

ISBN: 978-960-93-3806-6

Παρακαλούμε, επιδείξτε τόν πρέποντα σεβασμό στήν τυπωμένη εικόνα τοῦ Ἁγίου.